

# openmind

โ อ พ ' น ม ย ด



# ๒  
เบียร์

## คณะกรรมการสมาคมนักเรียนไทย ในเยอรมนี ปี 2555

นายกสมาคมฯ: วรุดม สิ้นโคกสูง  
อุปนายกฝ่ายแผนงาน: เอกลักษณ์ ครอบคอบ  
อุปนายกฝ่ายวิชาการ: มารุต ตั้งวัฒนาชูลีพร  
อุปนายกฝ่ายกิจการภายใน: น.ต. ณวรุณ ดีมา  
อุปนายกฝ่ายกิจการภายนอก: นิธิ รุ่งธนาภิรมย์  
เลขานุการ: เมลดา ผาดิกุลดิกล, ชัยธวัช วานิชกร  
(ฝ่ายกิจการภายใน), อัญชญา จันทร์แก้ว (ฝ่ายกิจการภายนอก)  
ฝ่ายวิชาการ: พัดชา รัญตะเสวี, ปรีชา เกียรติภิระขจร,  
สุนิสา อธิธิชัยโย, นภามาศ เทพจินดาธร  
ฝ่ายแผนงาน: พงศ์พิสิฐ โล่ห์ทอง, เวจิต สกกุลพอง,  
อมรศรี อมรวชิรพงศ์  
ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์: ศรีธัญย์ ปุษย์ไพบุลย์,  
ณภัทร วัชรคุปต์, ภานุวัฒน์ ใจธรรม  
ฝ่ายทะเบียน เอกสารและข้อมูล:  
ธีรภัทร อุดมบัวสุวรรณ  
ฝ่ายศิลปะและวัฒนธรรม: ศุภชัย ศุภลักษณ์,  
สมฤทัย เมฆวิเชียรเจริญ  
ฝ่ายกีฬาและสวัสดิการ: เอกชัย จงเสวีเจริญ,  
ฝ่ายประชาสัมพันธ์: สุทธิพงษ์ วรรณไพบุลย์,  
กชวรรณ ชัยบุตร  
ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ: กฤษฎา ชันทะชา,  
อุกฤษณ์ วนโกสม, สุทธิพงษ์ วรรณไพบุลย์,  
อานนท์ เวสชอมเค, ศุภักษร พันธุ์เพ็ง  
สราณีเยกร: กานต์อธิป เพ็ชรเจริญ  
เหรียญก: สุกกิจ ลักษณะศิริ  
ที่ปรึกษา: ดร.ชัยกร เกียรติพงษ์สาร (เลขานุการเอก  
สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบอร์ลิน), กิตติ คำแก้ว,  
วรพงษ์ พลกองแก้ว, ณภัทร วัชรคุปต์, พรรณพร อัครวานนท์  
ผู้ตรวจสอบบัญชี: วิญญูร์วี ช่อวิเชียร, ระวิทัต สุนทรสิงห์

## ทีมงาน opnmnd

บรรณาธิการบริหาร: กานต์อธิป เพ็ชรเจริญ  
รองบรรณาธิการ: พชร แก่นเมือง  
หัวหน้ากองบรรณาธิการ: พรรณพร อัครวานนท์  
กองบรรณาธิการ: พรรณี เจริญพานิช, นัฏฐ์ เนติวร,  
พัชชา รัญตะเสวี  
ผู้อำนวยการศิลป์: สุวพร พจนานูวัต  
กราฟฟิก: ออกนิษฐ์ ศรีสุทธิวงศ์ (Infographic)  
ปก: สุวพร พจนานูวัต  
ช่างภาพ: ปรมะษฐ์ ฤทธิฤกษ์  
หัวหน้าฝ่ายพิสูจน์อักษร: พรรณี เจริญพานิช  
ฝ่ายพิสูจน์อักษร: พัดชา รัญตะเสวี, วิญญูร์วี ช่อวิเชียร,  
ธนมมาต คุณศรีรักรักษ์สกุล, ธารารัตน์ ทวีกุล  
ที่ปรึกษาฝ่ายเทคนิค: ธนะ คำรณฤทธิศร  
ประชาสัมพันธ์: พรพิมพ์ อำไพกิจพานิชย์

## opnmnd's Team

Editor-in-chief : Karnatip Petcharoen  
Sub-editor : Patchara Kanmuang  
Head of Editorial Board: Punnaporn Archawaranon  
Editorial board: Pornsri Charoenpanich, Natta Netivara,  
Padcha Runtasevee  
Art Director: Suvaporn Photjananuwat  
Graphic: Akanit Srisuttiwong (Infographic)  
Cover: Suvaporn Photjananuwat  
Photographer: Poramet Rittipruek  
Head of Proofreading Team: Pornsri Charoenpanich  
Proofreading Team: Padcha Runtasevee, Vinravee Chovi-  
chien, Thanamard Khunsriraksakul, Thararat Taweekun  
Technical Consultant: Thana Kamronrithisorn  
Public Relations : Pornpim Ampaikitpanich



**ส** วัสดีครับทุกท่าน opnmnd ฉบับแรกได้ผ่านสายตาท่านไปแล้ว ผมกราบขอบพระคุณที่มีเสียงตอบรับมา ดีมากๆ ทั้งพี่น้องเยาวชนที่อยู่ในประเทศไทย เพื่อนนักเรียนไทยในเยอรมนี และจากประเทศอื่นๆ อีกทั้งผู้ใหญ่ได้อ่านและให้ข้อเสนอแนะกลับมามากมาย ผมและทีมงานกราบขอบพระคุณที่ท่านเมตตาอุทกหลานที่อยู่แดนไกล บางท่านให้กำลังใจและเชิญคณะทีมงานพบปะพูดคุยเมื่อกลับเมืองไทย นี่เป็นแรงใจที่สำคัญของพวกเราเพื่อจะสร้างสรรค์ผลงานดีๆ ให้ท่านได้อ่านกัน

ฉบับนี้ทีมงานก็ทุ่มสุดตัวอีกครั้ง ในเรื่องความเป็นตัวตนของชาวเยอรมัน ผ่านเรื่องของ “เบียร์” ผมได้ยินเรื่องราวของเบียร์มาตั้งแต่เด็กจนโต ได้ยินแต่คนเรียกประเทศเยอรมนีว่าเมืองเบียร์ จึงมาเข้าใจเมื่อได้มาสัมผัสด้วยตัวเอง ทีมงานจึงได้ตกลงกันว่าเราจะเอากล่องเบียร์ เพราะเป็นเหมือนหนึ่งในสิ่งสำคัญของประเทศนี้

ผมสังเกตว่าเบียร์เป็นเครื่องดื่มที่มีบทบาทสำคัญในสังคมเยอรมัน เพราะเบียร์มักจะเป็นเครื่องดื่มลำดับต้นๆ ที่ถูกเลือกในงานฉลองเทศกาลสำคัญ โดยเฉพาะโอกาสพิเศษ และการเฉลิมฉลองความสำเร็จมักจะมีเบียร์สอดแทรกอยู่ตรงกลางเสมอ เบียร์จึงเป็นเหมือนรางวัลของความสำเร็จ ซึ่งน่าสนใจว่า เครื่องดื่มชนิดนี้เกิดขึ้นหลายพันปีมาแล้ว และเป็นเหตุผลให้นักวิทยาศาสตร์ของโลกเกิดแรงบันดาลใจสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์สำคัญต่างๆ ขึ้นมาตามๆ กัน ดังคำกล่าวที่ว่า “Beer saved the world.”

เบียร์อาจเริ่มด้วยความบังเอิญ แต่ก็ได้รับการพัฒนาด้วยความตั้งใจจากชาวเยอรมัน จนได้ขึ้นชื่อในโลกนี้ว่าเป็นประเทศที่มีเบียร์มากมายหลายยี่ห้อที่สุด และรสชาติดีที่สุดใน opnmnd ฉบับนี้ ในบทความหลักจะนำเสนอรายละเอียดของเบียร์ที่น่ารู้ เช่น ประวัติความเป็นมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และบทสัมภาษณ์แนวความคิดของชาวเยอรมันที่มีต่อเครื่องดื่มชนิดนี้ อีกทั้งบทความที่น่าสนใจเกี่ยวกับเบียร์ สูตรอาหาร และเครื่องดื่มแปลกใหม่ที่ทำจากเบียร์ มาแนะนำให้ท่านได้อ่านกันครับ

ท้ายนี้ผมหวังว่าท่านจะเข้าใจเรื่องราวของเบียร์มากขึ้น และดื่มมันอย่างละเมียดตามความถนัดนะครับ  
ขอบคุณครับ ...Prost!

กานต์อธิป เพ็ชรเจริญ / บรรณาธิการบริหาร



3

บก. TALK



6

สารจากสนทพ.



10

INFOGRAP

29

TECHTALK:  
สุดยอดเครื่องมือ  
นักนัดมือฉมัง



30

FIX IT:  
ฝักบัวน้อยๆ  
ข้างชักโครก



3

TERMIN  
สุดยอด  
รีนเร  
อินทริ

61

ถามพ(ร)อง:  
หาบ้าน



65

LOVE EAT  
ALL AROUND:  
ชีโครงแกะตุ๋น  
เบียร์ดำ



6

HI! GE  
BIO ดีจรี

87

BIER+COCKTAIL  
=BOCKTAIL



88

แก้วที่แตกต่าง:  
บัณฑิตปริญญาเบียร์



9

ชรส  
ชิม[

0  
HIC: เบียร์



12

LIFE SCORE:  
การแข่งขันฟุตบอล  
ชิงถ้วย ส.น.ท.ย.  
ประจำปี



18

GERMAN  
THINKING:  
เบียร์

2  
AL DE:  
เทศกาล  
งแดน  
เหล็ก



40

แพชั่นบ้านบ้าน



49

SPECIAL:  
นักเรียนไทยคนแรก  
ในเยอรมนี

6  
SUND:  
ถึงหรือ?



71

TERMINAL EU:  
สุหร่ำสีน้ำเงิน  
บ้านภูเขาคินเจอะ  
ปราสาทปูยฝ้าย  
และเตอร์กิชเคบับ



82

ทำอะไร?  
เค้าไปบริจาค  
เลือดมาล่ะ

5  
(วัน  
เบียร์)



แวดวง



หนัก หนัก



เบา เบา



อิมท้อง



ท้องเที่ยว

# สารจาก ส.น.ท.ย



โดย นาวาอากาศตรี ณรงค์ ดิมา

นักบินประจำฝูงบินพระราชมณฑล กองทัพอากาศ  
ปฏิบัติราชการ นายทหารนักเรียนหลักสูตรเสนาธิการทหาร  
วิทยาลัยเสนาธิการทหาร เมืองฮัมบวร์ก ประเทศเยอรมนี  
(Führungsakademie der Bundeswehr Hamburg)  
อุปนายกฝ่ายกิจการภายใน

ไม่ใช่ทุกสมาคมจะมีชื่อที่ลงท้ายด้วย “ในพระบรมราชูปถัมภ์” คำลงท้ายนี้ บอกอะไรผู้อ่านได้บ้าง? หนึ่งในหลายๆ สมาคมที่ลงท้ายด้วยคำดังกล่าวนี้ คือ ส.น.ท.ย.

## ส.น.ท.ย. คืออะไร? —

ส.น.ท.ย. หรือ สมาคมนักเรียนไทยในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นหนึ่งในหลายๆ สมาคมที่ไม่แสวงหาผลกำไร จัดกิจกรรมเพื่อให้บริการสวัสดิ์ต่อประสงค์ของสมาคม ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิกของสมาคม และสังคม

## ส.น.ท.ย. ทำอะไรบ้าง? —

ส.น.ท.ย. จัดกิจกรรม รวบรวม บริหารจัดการ และถ่ายทอดข้อมูล เพื่อสนับสนุนสมาชิกและสังคม เช่น จัดกิจกรรมให้สมาชิกและผู้สนใจพบปะสังสรรค์กันในงาน งานกีฬาท่าเมืองฮัมบวร์ก (Hamburg) ในวันศุกร์ เสาร์และอาทิตย์ที่ 12-14 ตุลาคมที่ผ่านมา งานวิชาการที่จะจัดขึ้นเร็วๆ นี้ และกิจกรรมอื่นๆ อีกมากมาย ทั้งยังแบ่งการจัดกิจกรรมเป็นหลายระดับ เช่น ระดับประเทศ ระดับรัฐ และระดับเมือง เป็นต้น เพื่อให้เกิดความสะดวกและลดข้อจำกัดในเรื่องการเดินทาง นอกจากนี้ สมาคมยังมีเว็บไซต์วารสารของสมาคมที่ท่านผู้อ่านกำลังอ่านอยู่นี้ และเฟซบุ๊ก (facebook) ของสมาคม เพื่อความสะดวกและความง่ายในการติดต่อสื่อสารกับสมาชิก

## ส.น.ท.ย. และวารสารนี้ มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร? —

ส.น.ท.ย. ก็เหมือนสมาคมทั่วไป ที่จัดให้มีการทำ

วารสารของสมาคม เพื่อเป็นหนทางหนึ่งที่สามารถสื่อสารถึงสมาชิกและบุคคลที่สนใจ จึงกล่าวได้ว่า วารสารนี้เป็นส่วนย่อยส่วนหนึ่งของสมาคม ความเข้าใจและการสนับสนุนวารสารนี้ จึงถือได้ว่า เป็นการเข้าใจและการสนับสนุนส่วนหนึ่งของสมาคมเช่นกัน

## ส.น.ท.ย. ให้อะไรกับผู้อ่านได้บ้าง? —

ส.น.ท.ย. เป็นเหมือนศูนย์รวมในการจัดกิจกรรม เพื่อให้สมาชิกและผู้สนใจมาร่วมทำกิจกรรมที่ตนคิดว่ามีประโยชน์ ทั้งยังเป็นการพักผ่อนจากการเรียนการศึกษา อีกทั้งยังเป็นการพบปะกันโดยตรงระหว่างบุคคล เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์กันในรูปแบบที่เพิ่มเติมจากความสัมพันธ์ที่ผ่านทางสื่อสารแบบอื่นๆ ส.น.ท.ย. มีฐานข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของคนไทยในประเทศเยอรมนี ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลในส่วนบุคคล การศึกษา สภาพแวดล้อมและปัจจัยที่นักเรียนนักศึกษาใช้ชีวิตในเมืองต่างๆ ของประเทศเยอรมนี และเป็นองค์กรที่เป็นตัวแทนสมาชิก และบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่างๆ ติดต่อกับภาครัฐและเอกชนในนามสมาคม และให้ความช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน ที่ไม่ขัดกับหลักการของสมาคม ทั้งยังเป็นอีกเวทีหนึ่ง ให้สมาชิกได้มีโอกาสเข้ามาฝึกการบริหารจัดการองค์กรที่มีรูปแบบเป็นสมาคม เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้นักศึกษา นำไปใช้กับชีวิตในอนาคต

## ส.น.ท.ย. ต้องการอะไรจากผู้อ่าน? —

ส.น.ท.ย. จะอยู่ได้นั้น ต้องมีทีมงานในการบริหารจัดการ และเงินในการสนับสนุนกิจกรรมเหมือนกับสมาคมทั่วไป ในส่วนของทีมงาน ก็จะมาจากสมาชิกของสมาคมที่



การแข่งขันกีฬา ส.น.ท.ย. ณ เมืองฮัมบวร์ก



เป็นนักเรียนนักศึกษา ที่มีระยะเวลาในการศึกษาระยะหนึ่ง ที่มงานของสมาคมจึงสับเปลี่ยนหมุนเวียนจากรุ่นสู่รุ่น ถ้าไม่มีสมาชิกและทีมงานที่เป็นรุ่นน้องๆ มารับช่วงต่อ สมาคมก็จะไม่สามารถอยู่ต่อไปได้ อีกส่วนก็คือเงินสนับสนุน ซึ่งก็หมายถึงความคล่องตัวในการบริหารจัดการ และการจัดกิจกรรม ซึ่งในหลายๆ ส่วนจะต้องมีการชำระเงินล่วงหน้าเป็นต้น ดังนั้น สองเรื่องใหญ่ๆ ที่สมาคมต้องการจากผู้อ่านก็คือ สำหรับผู้อ่านที่เป็นรุ่นน้องๆ ที่เพิ่งมาเป็นหรือกำลังจะเป็นสมาชิกใหม่ ถ้าพอจะมีเวลาและมีใจรักที่จะมาช่วยงานสมาคม ไม่ว่าจะทางด้านใด อยากให้ลองเข้ามาร่วมงานและเสนอตัวเข้าช่วยงาน ถือว่าเป็นการทำเพื่อตัวเอง ที่ได้ฝึกฝนตน และเป็นการช่วยเหลือส่วนรวม ก็คือสังคมหนึ่งของเราเอง ให้อยู่ต่อไปได้อีกด้วย ส่วนเรื่องเงินที่จะมาสนับสนุนสมาคม ทางสมาคมยินดีที่จะมีผู้สนับสนุนจากทุกฝ่าย ท่านผู้อ่านท่านใดที่สามารถสนับสนุน หรือแนะนำผู้สนับสนุนให้กับทางสมาคมได้ ทางสมาคมจะยินดีและขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

## ทำไมต้องมี ส.น.ท.ย.? —

จากความคิดส่วนตัวของผู้เขียน ส.น.ท.ย. ก็เป็นเหมือนสังคมสังคมหนึ่งในหลายๆ สังคมที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของนักเรียนนักศึกษาที่นี้ ในทางวิชาการเป็นที่ยอมรับกันแล้ว ว่ามนุษย์เราเป็นสัตว์สังคม ตัวอย่างก็มีให้เห็นถึงการรวมกลุ่มกันของมนุษย์ตั้งแต่ระดับบุคคล ไปจนถึงระดับประเทศ การรวมกลุ่มกันของมนุษย์จึงเป็นเรื่องธรรมชาติ จะเห็นได้ว่า กลุ่มประเทศที่มีความสามารถรวมกลุ่มกันได้ ก็จะมีผลดีในหลายๆ ด้านตามมา และถ้าวรวมกลุ่มกันทำในสิ่งที่ดี ก็ยิ่งจะเป็นที่ยอมรับกันในสังคมของตัวเองและสังคมอื่นๆ หนึ่งในความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ คือการเป็นที่ยอมรับของสังคม การมีสังคมจึงเป็นจุดเริ่มต้นของความต้องการนี้ ดังนั้นนักเรียนนักศึกษาที่มีโอกาสมาเรียน มาศึกษาที่ประเทศเยอรมนี ย่อมถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนี การทำประโยชน์ให้แก่สังคมตามกำลังความเหมาะสมของตนเอง จึงถือเป็นหนึ่งในการทำความดีหรือทางศาสนาเรียกว่าการทำบุญนั่นเอง ตามคำกล่าวที่ว่า “การสร้างบารมีนั้น เกิดจากการทำเพื่อผู้อื่น” เพราะถ้าสังคมใดไม่เข้มแข็งแล้ว ผลลัพธ์ก็จะตกอยู่ที่คนในสังคมนั้นๆ ด้วย

## ทำอย่างไร ส.น.ท.ย. จึงจะอยู่ต่อไปได้? —

ดังที่กล่าวในหัวข้อก่อนหน้านี้ ส.น.ท.ย. ต้องการสมาชิก และทีมงานในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่

ใหม่ การแนะนำ เชิญชวน และทำกิจกรรมที่ดีเป็นตัวอย่างให้คนรุ่นหลังจึงมีความสำคัญมาก ถ้ามีทีมงานที่เข้มแข็ง ยึดมั่นในหลักการที่ถูกต้อง แต่ยืดหยุ่นในการดำเนินการ เรื่องการหาเงินสนับสนุนก็จะแก้ไขได้ไม่ยาก ปัญหาที่ผ่าน มา ที่ผู้เขียนอยากฝากถึงผู้อ่าน คือ เรื่องของทัศนคติ ในวิชาชีพของผู้เขียนทิศทางการเดินทางถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเรื่องหนึ่ง สิ่งที่น่าสนใจมีตั้งแต่เข็มทิศ ไปจนถึงระบอบนำทางที่ทันสมัย แต่ในการดำรงชีวิตนั้นผู้เขียนเชื่อว่าทัศนคติเป็นเครื่องนำทางชีวิต ตัวอย่าง คือ เหตุการณ์หรือปัญหาหนึ่ง ผู้คนหลายๆ คนก็จะมองและคิดกันไปคนละอย่าง เมื่อทิศทางของความคิดไม่เหมือนกัน ทิศทางในการกระทำซึ่งจะส่งผลไปถึงการใช้ชีวิตจึงต่างกัน เช่น ครอบครัวแตกแยก บางคนมีแรงกระตุ้นที่จะพัฒนาตนเอง แต่บางคนกลับทำร้ายตัวเอง นั่นเป็นเพราะทัศนคติที่ต่างกัน ดังนั้น ทัศนคติของคนในสมาคมจึงมีผลต่อทิศทางของสมาคมมาก ขอยกตัวอย่างสหภาพยุโรป ที่มีปัญหาอยู่ในขณะนี้ ปัญหาหลักๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม ล้วนแล้วแต่มาจากทัศนคติที่ต่างกัน ดังนั้น ถ้าคนในสมาคม โดยเฉพาะทีมงานของสมาคมแม้จะไม่กี่คน ไม่ยึดมั่นในหลักการในการตั้งและการดำรงอยู่ของสมาคม เมื่อพบปัญหา และมีทัศนคติไปในทิศทางที่จะไม่แก้ปัญหายอยู่แล้วนั้น ก็จะเป็นความเสี่ยงของการดำรงอยู่ของสมาคม ผู้เขียนขอฝากให้คิดว่า ถ้าเชื่อว่าการดำรงอยู่ของสมาคมเป็นสิ่งที่ดีและเกื้อประโยชน์ ผู้ที่มีส่วนร่วมทุกคนควรจะปรับทัศนคติไปในทางที่จะร่วมมือร่วมใจกันแก้ปัญห อาจจะไปถึงการตั้งเป้าหมายที่เหมาะสม ไม่สูงจนเกินไปร่วมกัน สมาคมก็จะอยู่ต่อไปได้ อีกอย่าง ในชีวิตคนเรา ยังมีสมาคมหรือกลุ่มอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็ครอบครัว ที่ทำงาน ไปจนถึงประเทศชาติ ถ้าเราเริ่มจะมีทัศนคติที่จะไม่แก้ปัญหาดังแต่ระดับสมาคม แต่เลือกจะใช้วิธีการหนีปัญหา ก็จะเป็นการสร้าง ความคุ้นเคยกับทัศนคติหนีปัญหาในสังคมอื่นๆ ที่สำคัญกว่าต่อไป

ในฐานะที่ผู้เขียนเป็นสมาชิกและเป็นตัวแทนคนหนึ่งของ ส.น.ท.ย. มีมุมมองเกี่ยวกับสมาคมที่มีค่าลงท้ายของสมาคม “ในพระบรมราชูปถัมภ์” ว่า สมาคมดังกล่าว เป็นหนึ่งในหลายๆ สมาคมที่ก่อตั้งขึ้นและมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างประโยชน์ต่อสังคม ไม่เช่นนั้น คงไม่สามารถใช้ค่าลงท้ายนี้ได้ ดังนั้น การช่วยเหลือสมาคมนี้ ไม่ว่าจะในทางด้านใด ย่อมหมายถึงเป็นการช่วยเหลือสังคม เป็นการทำความดี และเป็นการทำบุญ อีกวิธีหนึ่ง **opnmnd**



## งานประชุม วิชาการ

THAI STUDENT  
INTERDISCIPLINARY  
SYMPOSIUM - TSIS

ก่อนอื่นต้องขอสวัสดิ์ผู้อ่านนิตยสาร opnmnd ทุกท่าน และขอขอบคุณทางบรรณาธิการและทีมงานของ opnmnd ที่ให้พื้นที่เล็กๆ ในที่นี้ ทำการประชาสัมพันธ์เบื้องต้นเกี่ยวกับงานประชุมวิชาการ ที่จะจัด ณ เมืองเกิททิงเงน (Göttingen) ภายใต้ชื่ออย่างเป็นทางการว่า “งานประชุมสหวิทยาการ นักเรียนไทยในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และภาคพื้นยุโรป ประจำปีพุทธศักราช 2556 (Thai Student Interdisciplinary Symposium - TSIS: Thai Student Academic Conference - TSAC 2013: Reconnect to Thailand)” จากชื่ออย่างเป็นทางการทำให้รู้สึกว่ายาวและยากแก่การจดจำ ดังนั้น ทางคณะกรรมการจัดงานประชุมวิชาการดังกล่าว จึงทำการตั้งชื่องานนี้อย่างเท่ๆ ว่า TSIS อ่านว่า ทีลีส ซึ่งฟังเสียงกับคำว่า thesis ที่แปลเป็นไทยได้ว่า หัวข้อวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายแก่การจดจำและง่ายต่อการเรียก

งานประชุมวิชาการ TSIS นี้ ถือได้ว่าเป็นงานประชุมวิชาการที่ต่อเนื่องจากงาน TSAC 2012 ที่จัดขึ้น ณ เมืองโวเลนดัม (Volendam) ประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งงาน TSAC 2012 ถือได้ว่าเป็นความสำเร็จอย่างมาก เนื่องจากเป็นจุดริเริ่มให้นักเรียนไทยในต่างประเทศได้มีการสร้างเครือข่าย และแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการซึ่งกันและกัน ในปีพ.ศ. 2556 ส.น.ท.ย. ร่วมกับกลุ่มนักเรียนไทยในเมืองเกิททิงเงน ได้เสนอตัวเป็นเจ้าภาพในการจัดงาน TSAC 2013 หรือ TSIS โดยจะจัดขึ้น ณ เมืองเกิททิงเงน ในวันศุกร์ที่ 29 มีนาคม ถึง วันอาทิตย์ที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2556

งานประชุมวิชาการ TSIS แบ่งออกเป็น 4 ส่วนใหญ่ๆ ดังนี้

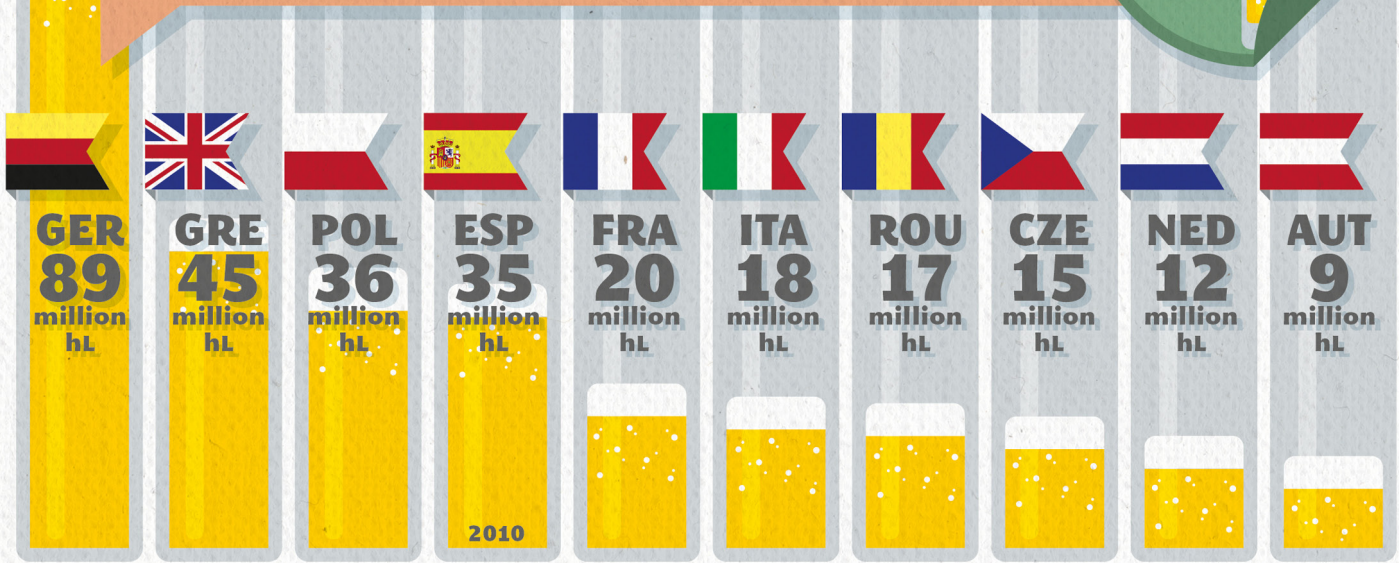
1. การปาฐกถาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งจากประเทศไทยและเยอรมนี
2. การนำเสนอผลงานทางวิชาการแบบปากเปล่า
3. การนำเสนอผลงานทางวิชาการแบบโปสเตอร์
4. กิจกรรมสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์ พร้อมกับงานปาร์ตี้สังสรรค์รื่นเริงในคืนสุดท้าย ก่อนจะทัศนศึกษาเยี่ยมชมเมืองเกิททิงเงน

ขณะนี้ทางคณะกรรมการจัดงานฯ ได้เตรียมงานไปได้กว่าห้าสิบเปอร์เซ็นต์แล้ว กำหนดการและรายละเอียดต่างๆ เพิ่มเติม จะแจ้งให้ทราบในเว็บไซต์ของ ส.น.ท.ย. และนิตยสาร opnmnd ในฉบับต่อไป

เพิ่มจะผ่านเทศกาลเบียร์มาสดๆ ร้อนๆ หลายคนคงได้อบอุ่นร่างกายด้วยการดื่มเบียร์ เพื่อเตรียมตัวต้อนรับลมหนาวที่กำลังมาเยือน หากใครมีโอกาสดำไปสัมผัสกับบรรยากาศของเทศกาลเบียร์อย่าง Oktoberfest ที่เมืองมิวนิค (München) คงจะไม่แปลกใจสำหรับข้อเท็จจริงที่ว่า ประเทศเยอรมนีมีปริมาณการบริโภคเบียร์สูงที่สุดในแถบทวีปยุโรป

Hectolitre (hL)  
= 100 litres

1 Litre (L)



ที่มา: The Brewers of Europe, Nationale Milieusverbande

สมมติว่าคนคนหนึ่งดื่มเบียร์ยี่ห้อ Oettinger (เบียร์ขวดขายสูงสุดคือ 6 ล้านเฮคโตลิตรต่อปี) ซึ่งราคาเฉลี่ยในท้องตลาดอยู่ที่ลิตรละ 0.70 ยูโร ในปีหนึ่งเขาจะต้องจ่ายเงินซื้อเบียร์ 74.9 ยูโร

แต่ถ้าเขาเลือกที่จะดื่มเบียร์ในร้านอาหารหรือโรงเบียร์ ซึ่งราคาเฉลี่ยอยู่ที่ลิตรละ 7 ยูโร หรือคิดเป็น 10 เท่าของราคาที่ขายในท้องตลาด ในปีหนึ่งเขาจะต้องจ่ายถึง 749 ยูโร

€0.70 / Litre

BEER 1LITRE

GROCERY

€74.9 / YEAR

BEER 1LITRE

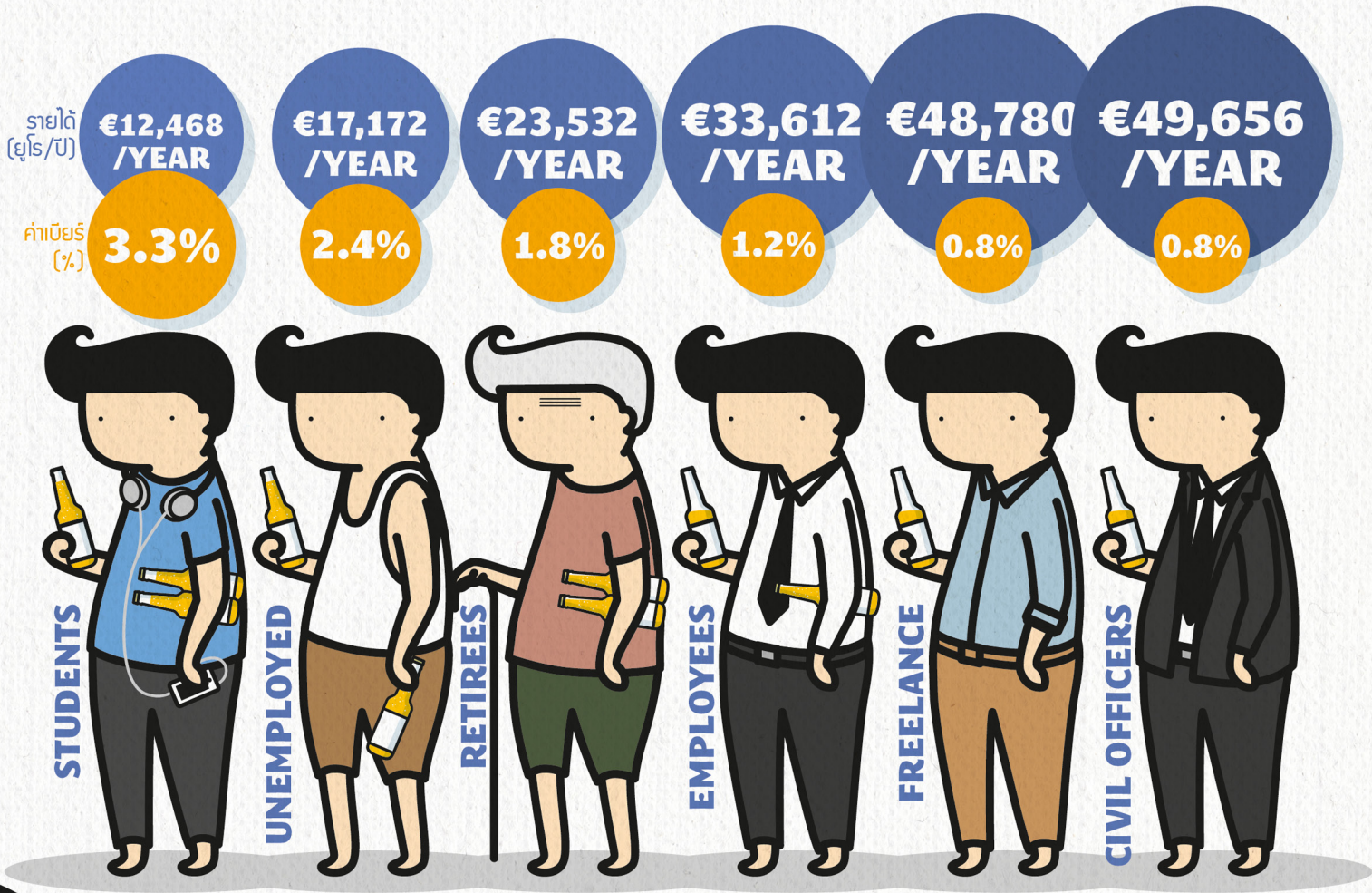
BREWERY

€7.00 / Litre

€749 / YEAR

โดยเฉลี่ยแล้วอัตราการบริโภคเบียร์ของคนเยอรมันอยู่ที่ 107 ลิตรต่อคนต่อปี





ที่มา (รายได้ประชากร): Rheinisch-Westfälisches Institut für Wirtschaftsforschung, Essen

จะเห็นได้ว่าหากมองในแง่เศรษฐกิจส่วนบุคคลแล้ว คนส่วนใหญ่สามารถดื่มเบียร์ได้สบายๆ โดยไม่ต้องกังวลถึงเรื่องค่าใช้จ่าย ด้วยรายได้ที่ค่อนข้างสูง และเบียร์ก็เป็นเครื่องดื่มที่มีราคาถูกกว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทอื่น

**1.3% AVERAGE**  
**€32,400 /YEAR**

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทไหน ดึกหรือสว่าง ราคาถูกหรือแพง ก็อย่าลืมนำดื่มมากเกินไป อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ ดื่มอย่างมีสตินะค่ะ Prost!

12

การแข่งขัน  
ฟุตบอลชิงถ้วย  
ส.น.ท.ย.  
ประจำปี  
2555



โดย จอมทัพ (ณม)

๒๒ ละครแล้งงานกีฬานักเรียนไทยที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในเยอรมนีก็ปิดฉากลงไป เมื่อวันเสาร์ที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2555 แต่ยังคงไว้ซึ่งมิตรภาพ ความประทับใจ สารพัดเรื่องราว งานนี้จัดขึ้นที่เมืองฮัมบวร์ก (Hamburg) ไฮไลท์ของการแข่งขันก็พ่ายคงอยู่ที่ฟุตบอลอีกเช่นเคย ในครั้งนี้มีทีมเข้าร่วมฟาดแข้งทั้งหมด 6 ทีม แบ่งทีมออกเป็น 2 สาย สายละ 3 ทีม ในรอบแรกนั้น แต่ละทีมในสายเดียวกันแข่งแบบพบกันหมด โดยทีมที่คะแนนดีที่สุดในแต่ละสาย จะเข้าสู่รอบรองชนะเลิศไปไขว้เจอกับอีกสายหนึ่ง

A	B
Nordrhein-Westfalen (NRW)	Niedersachsen (NI)
Bremen and Wilhelmshaven (HB)	Hamburg (HH)
Thai Ba-Wü (TBW)	ODOS-Süd and Hessen (ODOS)

### รอบ แรก

#### Nordrhein-Westfalen ↔ Thai Ba-Wü

คู่ประเดิมการแข่งขันเป็นการพบกันของตัวแทนจากตะวันตก ทีมนอร์ดไรน์ พบกับทีมที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานจากทางใต้ ทีมไทยขาวู เกมในครั้งแรกยังเล่นกันแบบเกร็งๆ ไม่มีจังหวะหวือหวา จนก่อนหมดเวลาครั้งแรก 1 นาที แบงค์ พาเตอร์บอร์น (Paderborn) ชัดเบ็กร่องจากการจ่ายของโอ็ค โบคุม (Bochum) เกมครึ่งหลัง ไทยขาวูยังดี้อ ต่อบอลกันยังไม่ไหลลื่น ทำให้เดียว โบคุม สอยประตูให้ทีมชนะไป 2-0 ในนาทีที่ 10 นอร์ดไรน์ตุนไว้แล้ว 3 คะแนนเต็ม



ทีม Hamburg

## ODOS-SÜD & Hessen ↔ Hamburg

ทีมทหารผนวกกำลังกับนักเรียนร่วมเมืองฮัมบวร์ค พบกับทีมน้องใหม่โอดอสทางใต้ผสมกับรุ่นเก่า (แก่) จากเฮสเซน ในนัดนี้ทีมโอดอสได้นักเตะเกิตติมศักดิ์ ท่านรองกงสุลปัด (กงสุลจิตติพัฒน์ ทองประเสริฐ รองกงสุลใหญ่ ณ นครแฟรงก์เฟิร์ต) ร่วมทีมด้วย ในช่วงต้นการแข่งขัน รูปเกมสูสี แต่แล้วโชคชะตาเข้าข้างทีมโอดอส เมื่อผู้รักษาประตูทีมฮัมบวร์คเคลียร์บอลไปติดตุตออฟ เกิ-เซิน (Gießen) ที่วิ่งเข้าไปบล็อก บอลกลิ้งอย่างช้าๆ ให้ได้ลุ้นและเข้าประตูไป ทำให้ทั้งคนยิงประตูและผู้คนที่สนามต่างงงวย ทีมโอดอสนำ 1-0 เมื่อทีมได้เปรียบสกอร์ครึ่งหลังทีมโอดอสจึงเน้นความแน่นอน ทีมฮัมบวร์คทำอะไรได้ไม่ถนัดนัก จบเกมทีมโอดอสคว่ำ 3 แต้มแรกสำเร็จ

## Nordrhein-Westfalen ↔ Bremen & Wilhelmshaven

นัดนี้ทีมนอร์ทไรน์ต้องการผลเพียงแค่ผลเสมอ เป็นอย่างน้อยก็จะเข้ารอบรองชนะเลิศอย่างแน่นอน ทีมเบรเมนเองถึงแม้จะมีเกมรับที่แข็งแกร่ง ต่อบอลกันดี แต่ยังขาดตัวจบสกอร์คมๆ ทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนโอกาสที่มีเป็นประตูได้ ทีมนอร์ทไรน์ก็มีโอกาสยิงไกล แต่ก็ไม่ได้เด็ดขาดพอ จบเกมเสมอกันไป 0-0 ทีมนอร์ทไรน์แข่งจบ 2 นัดผ่านเข้ารอบไปนี่ม้

## Hamburg ↔ Niedersachsen

ทีมฮัมบวร์คที่แพมาในนัดแรก นัดนี้ไม่มีทางเลือกมากนักนอกจากต้องเปิดเกมรุกบดใส่ทีมนี้เตอร์ซัคเซิน แต่ก็ต้องระวังที่เด็ดจากสองตัวรุกสุดจัด หลอดเบอร์ลิน (Berlin) และ เบียร์ คัสเซล (Kassel) ที่เล่นได้วูบวาบน่ากลัว และแล้วทีมฮัมบวร์คก็ได้ประตูชัยในท้ายครึ่งหลังทำให้จบรอบแรกทีมฮัมบวร์คมี 3 แต้มทีมนี้เตอร์ซัคเซินสถานการณ์ไม่สู้ดีนัก ต้องลุ้นนัดสุดท้ายให้ชนะเท่านั้น



ทีม Bremen & Wilhelmshaven



ทีม Niedersachsen

## Thai Ba-Wü ↔ Bremen & Wilhelmshaven

ก่อนเริ่มเกม ทีมเบรเมนมีแต้มเดียว ส่วนไทยบาวูยังไม่มีแต้ม นัดนี้เป็นนัดตัดสินหาอีกทีมเข้ารอบตามทีมนอร์ดไรน์ไป การสู้กันของทั้งสองทีมเป็นไปอย่างดุเดือด หมดครึ่งแรกยังทำอะไรกันไม่ได้ เนื่องจากยังไม่คมพอกันทั้งคู่ ครึ่งหลังโอกาสที่จะแจ้งที่สุดของไทยบาวู คือ จังหวะโต้กลับมา เอ้ คาร์ลสรูห์ (Karlsruhe) ได้ชัดเจนๆ บอลชนเสาออกไปซะอย่างนั้น เล่นเอาเสียตายกันทั้งทีม ถึงแม้รูปเกมของไทยบาวูจะดีขึ้นมาจากเกมที่แล้ว แต่เมื่อยิงประตูไม่ได้ และผลเสมอไม่เพียงพอต่อการเข้ารอบ ก็เลยต้องบอกผลการแข่งขันได้ไปอานหน้าอาบท่าก่อนเพื่อนๆ เค้า ฮ่าๆ (ผมไม่ได้เยาะเย้ยนะครับ)

## ODOS-Süd & Hessen ↔ Niedersachsen

ขอแค่ผลเสมอเท่านั้นทีมโอดอสก็จะเข้ารอบทันที ทำให้ทีมโอดอสมาในแท็คติกเล่นเอาซัวร์ ไม่ได้ก็ไม่ให้เสีย แต่แนวรับก็โดนหลอและเบียร์ปั้นปูน ทีมโอดอสมีโอกาสสับไกหลายครั้งจากคัง ซเวบิช ฮัล (Schwäbisch Hall) แต่บอลไม่ตรงกรอบบ้าง โดนปิดออกไปบ้าง จบครึ่งแรกยังทำอะไรกันไม่ได้ เริ่มครึ่งหลังรูปเกมยังคงเหมือนเดิม แต่แล้วเข้าสู่กลางครึ่งหลังจากจังหวะเตะมุมที่ดูเหมือนจะไม่มีอะไร หลอด เบอร์ลิน โฉบตัดหน้าผู้เล่นโอดอส แหะเท้าสะกิดบอลเข้าช่องแคบเสียบเสาแรกไปอย่างไม่คาดฝัน เล่นเอาช็อคไปทั้งสนาม เวลาที่เหลือทีมโอดอสบุกกดดันอย่างหนัก แต่ก็พลาดกันไปเอง หมดเวลาการแข่งขันทีมนี้เดอร์ชัคเซนเฉือนชนะไป 1-0

A	แข่ง	ชนะ	เสมอ	แพ้	ได้	เสีย	ประตู	แต้ม
Nordrhein Westfalen (NRW)	2	1	1	0	2	0	+2	4
Bremen and Wilhelmshaven (HB)	2	0	2	0	0	0	0	2
Thai Ba-Wü (TBW)	2	0	1	1	0	2	-2	1



ทีม ODOS-SüD & Hessen

B	แข่ง	ชนะ	เสมอ	แพ้	ได้	เสีย	ประตู	แต้ม
Niedersachsen (NI)	2	1	0	1	1	1	0	3
Hamburg (HH)	2	1	0	1	1	1	0	3
ODOS-SüD and Hessen (ODOS)	2	1	0	1	1	1	0	3

จากการที่สาย B ทุกทีมมีแต้มเท่ากัน ลูกได้-เสียเท่ากัน ยิงประตูได้เท่ากัน ในลักษณะงูกินหาง ทางคณะกรรมการจึงตกลงกับทั้งสามทีม ได้ข้อสรุปโดยหาทีมเข้ารอบรองชนะเลิศด้วยการยิงจุดโทษแบบพบกันหมด ยิงทีมละ 3 คน ผลการยิงจุดโทษ

**Hamburg 3 - 2 ODOS-SüD & Hessen**  
**Hamburg 2 - 1 Niedersachsen**  
**Niedersachsen 2 - 1 ODOS-SüD & Hessen**

ทำให้ทีมฮัมบวร์กเข้ารอบเป็นที่ 1 ของสายไปพบกับทีมเบอร์เมน และทีมนี้เดอร์ทซ์เซินเข้าเป็นที่ 2 ของสายไปพบกับทีมนอร์ทไรน์

## รอบรองชนะเลิศ

**Nordrhein-Westfalen ↔**  
**Niedersachsen**

ทีมนี้เดอร์ทซ์เซินผ่านเกมหนักกับโอดอสมา เกมนี้มีการสลับผู้เล่นนิดหน่อย และดูเหมือนจะเล่นเนือยลงไป ในนาทีที่ 7 ของครั้งแรก เดียว โบคุม ก็สอยประตูให้ทีมขึ้นมา 1-0 ครั้งหลังมาทีมนี้เดอร์ทซ์เซินปรับเปลี่ยนตัวครั้งใหญ่ แต่ก็ยังไม่ดีขึ้น นอร์ทไรน์ยังเป็นฝ่ายสร้างสรรค์โอกาสได้มากกว่า จนมาได้ประตูชัยในนาทีที่ 14 จาก โอ็ค โบคุม ช่วงนาทีสุดท้ายของการแข่งขันทีมนอร์ทไรน์น่าจะได้บวกประตูเพิ่มเมื่อยิงไปโดนเสาสองครั้งสองครา สิ้นเสียงนกหวีดนอร์ทไรน์คว่ำชัย 2-0 เข้าไปรอชิงชนะเลิศ





ทีม Thai Ba-Wü



ทีม Nordrhein-Westfalen

## Hamburg ↔ Bremen & Wilhelmshaven

เกมนัดนี้สู้กันอย่างสูสี ต่างฝ่ายต่างเล่นอย่างรัดกุม ทีมเบรเมนแม้ว่าจะดูดีกว่านัดก่อนแต่ก็ยังไม่เด็ดขาด หลายๆ ครั้งที่มีโอกาสแต่ก็ยังเปลี่ยนเป็นสกอร์ไม่ได้ ส่วนทีมฮัมบวร์กนั้นมีจุดเด่นที่ความฟิต มีระเบียบวินัยในเกม และมีตัวที่เด็ดคือ ไท้ ฮัมบวร์ก นักเตะตีกีร์ไม่ธรรมดา ผู้เล่นตัวรุกทีมฮัมบวร์กไม่สามารถสร้างความหนักใจแก่นักเตะอย่าง เตย์ เบรเมน และเทียเน วิลเฮล์มส์ฮาเฟิน (Wilhelmshaven) ได้เท่าที่ควร จบเกมเสมอกันไป 0-0 ต้องตัดสินด้วยการดวลลูกจุดโทษ ซึ่ง ไช้อิ่ง วิลเฮล์มส์ฮาเฟิน เซฟจุดโทษได้สองลูก ช่วยให้ทีมเบรเมนชนะไปด้วยผล 2-1 ผ่านเข้าไปชิงกับนอร์ดไรน์

## รอบชิงชนะเลิศ

### Bremen & Wilhelmshaven ↔ Nordrhein-Westfalen

เบรเมนเข้าชิงมาโดยยังยิงใครในสามเกมไม่ได้เลย พบกับทีมนอร์ดไรน์ ที่มีขุมกำลังแน่นปึกทุกตำแหน่ง

เริ่มเกมมาทีมนอร์ดไรน์เป็นฝ่ายครองเกมมากกว่า ทว่าทีมเบรเมนเองก็มีเกมรับสุดเจ๋ง นาทีที่ 5 จากจังหวะโต้กลับ เทียนรับบอลหลุดมาทางฝั่งขวากระดกบอลข้ามตัวผู้รักษาประตูทีมนอร์ดไรน์ไปแล้วแต่ว่าบอลแรงเกินข้ามคานออกไปนิดเดียว ครั้งแรกยังเสมอกัน ครั้งหลังในนาทีที่ 16 เบรเมนออกนำ 1 ต่อ 0 จากจังหวะที่ผู้รักษาประตูทีมนอร์ดไรน์เคลียร์บอลไม่ขาด บอลมาเข้าทางหน้ เบรเมน จัดการไม่เหลือซาก หลังจากโดนนำ นอร์ดไรน์โหมบุกอย่างหนักหน่วงตั้งพายุบูแคม แต่ก็ยังทิ้งยิงขว่าง จนเกือบโดนสอยลูกที่ 2 จากจังหวะสวนกลับเร็ว เทียนเจ้าเก่าหลุดเดี่ยวซัดเต็มข้อข้ามคาน แต่แล้วปาฏิหาริย์ก็เกิดขึ้น ช่วงทดเวลาบาดเจ็บนาทีที่ 2 จังหวะชุลมุนหน้าประตู เดียว โบคุม ยิงตามสัญญาตามตีเสมอต้องเรียกว่าในช่วงอึดใจเดียวก่อนหมดเวลา ต้องตัดสินหาแชมป์ด้วยการยิงจุดโทษ คนแรกของเบรเมน คือพีเตย์ ยิงเข้าไปก่อน (หลังจากนัดก่อนยิงพลาดไป) คนแรกของนอร์ดไรน์ พีโจ้ หัวใจของทีมซัดเข้าไปเช่นกัน ผลอยู่ที่ 1-1 คนที่สอง ไช้อิ่ง พลาดทำยิงไม่เข้า คนที่สองของนอร์ดไรน์ ไอ้คิงเติมข้อเข้าไป ผ่านไปที่มละสองคนนอร์ดไรน์นำ 2-1 คนสุดท้ายของเบรเมน พีโน้ต ยิงออกนอกกรอบไปอย่างน่าเสียดาย ส่งผลให้ทีมนอร์ดไรน์คว้าถ้วย ส.น.ท.ย. ไปครองชนิดที่เรียกได้ว่าตราฆ่ากันเลยทีเดียว **opnmnd**

๖



โดย กานท์อริป เฟ็ทเธริช, พรตรี เจริญพานิช

๖





การเฉลิมฉลองความสำเร็จ เทศกาลสำคัญ งานเลี้ยงสังสรรค์ หรือแม้แต่การผูกมิตรภาพ ส่วนใหญ่ล้วนแต่มีเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์อยู่เบื้องหลังเสมอ “เบียร์” ถือได้ว่าเป็นเครื่องดื่มที่ถูกบริโภคมากเป็นอันดับต้นๆ ของโลก เป็นสิ่งที่เติมเต็มการเฉลิมฉลองหรือการสังสรรค์ต่างๆ ให้สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น แม้กระนั้นก็ยังมีความท้าทายในสังคมเยอรมันมากมายอย่างไม่น่าเชื่อ จนฝังลึกกลายเป็นวัฒนธรรมเปรียบเสมือนสิ่งที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน

เป็นเวลาหลายศตวรรษแล้วที่มนุษย์เราบริโภคเบียร์กันอย่างแพร่หลายในทุกระดับชั้นของสังคม พฤติกรรมการบริโภคเบียร์ไม่ได้ถูกจำกัดอยู่แค่ในงานเลี้ยงรื่นเริงเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นในมื้ออาหาร ระหว่างการแข่งขันกีฬา หรือแม้แต่ในเวลาพักผ่อนที่ว่างเว้นจากกิจกรรมต่างๆ เบียร์ก็นับเป็นเครื่องดื่มที่ได้รับความนิยมอย่างยิ่ง และประวัติศาสตร์ของเบียร์นั้นก็ผูกพันกันอย่างแนบชิดกับประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ →

ย  
ร



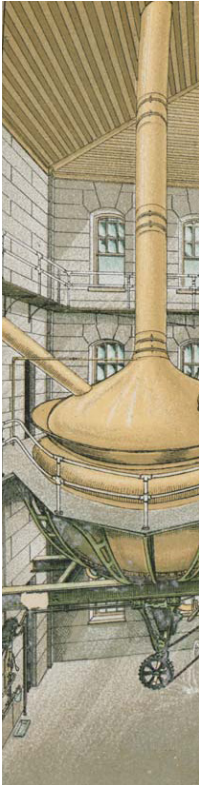
ความบังเอิญที่ยิ่งใหญ่นี้เกิดขึ้นย้อนหลังไปอย่างน้อยต่ำกว่า 5,000 ปีก่อนคริสตกาล มีหลักฐานหลายอย่างที่แสดงถึงความเป็นไปได้ว่า การค้นพบเครื่องต้มเบียร์นั้นเกิดขึ้นในหลายๆ แห่งบนโลก กล่าวคือ หลังจากที่มีการปฏิวัติเกษตรกรรม เมื่อมนุษย์รู้จักที่จะตั้งรกราก เลือกพื้นที่ทำกิน และปลูกพืชพรรณธัญญาหาร ในดินแดนเมโสโปเตเมียโบราณ (Ancient Mesopotamia) ความบังเอิญจากดินฟ้าอากาศ ทำให้ชาวซูเมเรียน (Sumerian) พบว่าเมล็ดข้าวบาร์เลย์ ที่เก็บไว้นานเมื่อได้รับความชื้นจะงอกและเกิดการหมัก จากนั้นพวกเขาเรียนรู้ที่จะผลิตเครื่องดื่มจากการหมักเมล็ดข้าวบาร์เลย์ และชื่นชอบในรสชาติของเครื่องดื่มนั้น นอกจากนี้ยังมีการค้นพบภาชนะบรรจุเบียร์อายุกว่า 4,000 ปี ในพื้นที่ประเทศอิหร่านในปัจจุบัน ในยุคของกษัตริย์ฮัมมูราบี (Hammurabi) ชาวบาบิโลเนีย (Babylonian) นิยมต้มเบียร์กันอย่างมาก จนถึงขนาดมีการออกกฎหมายควบคุมโรงเบียร์ ในสมัยอียิปต์โบราณ ก็มีการผลิตเบียร์โดยการหมักขนมปังที่ทำจากข้าวบาร์เลย์ และนับว่าเบียร์เป็นเครื่องดื่มพิเศษที่ใช้มอบเป็นบรรณาการให้แก่ฟาโรห์เพื่อใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา เป็นเครื่องสังเวทเทพเจ้า หรือแม้แต่ใช้เป็นยารักษาโรคภัยไข้เจ็บ ในประเทศเยอรมนีเองก็มีหลักฐานว่ามีการผลิตเบียร์ในยุค 800 ปีก่อนคริสตกาล โดยค้นพบโบราณวัตถุเบียร์ขนาดใหญ่ในเขตเมืองคูล์มบัค (Kulmbach)

ต่อมาในยุคยุโรปยุคกลาง แม้ว่าจะมีเครื่องต้มแอลกอฮอล์ชนิดอื่นให้ดื่มกันอย่างแพร่หลาย เช่น ไวน์ วิสกี้ แต่เบียร์ก็ยังคงได้รับความนิยมอยู่มาก เหตุผลส่วนหนึ่งก็คือ เบียร์นั้นเป็นเครื่องดื่มที่ให้พลังงานทำให้อิ่มท้อง มีสารอาหารและสามารถดื่มแทนที่มีอาหารว่างได้ ทั้งมีปริมาณแอลกอฮอล์ ที่ต่ำสามารถดื่มระหว่างวันได้ จึงเป็นที่นิยมกันในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน โดยในสมัยนั้นการหมักเบียร์ก็ไม่ต่างจากการอบขนมปังซึ่งมักจะเป็นงานของพวกแม่บ้าน แต่เบียร์ที่ได้รับการยกย่องมักจะมีสูตรลับเฉพาะที่ตกทอดกันมาหลายชั่วอายุคน หรือผลิตโดยบาทหลวงในศาสนาคริสต์ ระยะเวลาหนึ่งได้เกิดโรคระบาดขึ้นทำให้น้ำจากแหล่งต่างๆ เป็นพิษใช้ดื่มไม่ได้ ผู้คนจึงหันมาดื่มเบียร์แทนน้ำ เพราะมั่นใจว่าดื่มแล้วไม่ก่อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บ



## การผลิตเบียร์ในปัจจุบัน มีวัตถุดิบหลักอยู่ 4 อย่าง ได้แก่

- **น้ำ:** ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบหลัก คุณสมบัติของน้ำที่ใช้จึงส่งผลต่อคุณภาพและรสชาติของเบียร์ด้วย
- **มอลต์ (Malt):** หมายถึง เมล็ดธัญพืชที่งอกแล้ว ที่นิยมใช้มากที่สุด คือ เมล็ดข้าวบาร์เลย์ แต่ก็ยังมีการใช้เมล็ดธัญพืชชนิดอื่นๆ ด้วย เช่น ข้าวสาลี ข้าวไรย์ ข้าวโอ๊ต ข้าวเจ้า และข้าวโพด

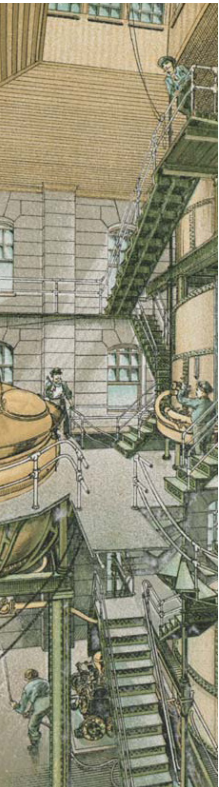


แน่นอนว่าในกระบวนการผลิตเบียร์ขั้นตอนสุดท้ายก็คือการต้ม ซึ่งในปัจจุบันเราทราบกันดีแล้วว่าการต้มนั้นช่วยฆ่าเชื้อโรคได้ แต่ในสมัยก่อนคนเรายังไม่รู้จักเชื้อโรค ยังไม่มีการค้นพบเชื้อแบคทีเรีย และยังไม่รู้จักวิธีการฆ่าเชื้อ การต้มเบียร์แทนน้ำจึงถือเป็นทางเลือกที่ชาญฉลาดที่สุด

หลังจากที่มีการประดิษฐ์กลองจุลทรรศน์ขึ้นเป็นครั้งแรกในศตวรรษที่ 17 นักวิทยาศาสตร์ค้นพบสิ่งมีชีวิตเล็กๆ ที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า และเรียกพวกมันว่าจุลินทรีย์

การค้นพบนี้ทำให้มนุษย์ได้เห็นหน้าตาที่แท้จริงของ "ยีสต์" เชื้อที่ใช้ในการหมักเบียร์มาเป็นเวลาหลายพันปี ซึ่งได้จากการหมักเมล็ดข้าวบาร์เลย์โดยกระบวนการธรรมชาติ และเป็นเชื้อชนิดเดียวกันกับที่ใช้ในการหมักขนมปังนั่นเอง หลังจากนั้นช่วงต้นศตวรรษที่ 19 หลุยส์ ปาสเตอร์ (Louis Pasteur) นักวิทยาศาสตร์

การค้นพบนี้ทำให้มนุษย์ได้เห็นหน้าตาที่แท้จริงของ "ยีสต์" เชื้อที่ใช้ในการหมักเบียร์มาเป็นเวลาหลายพันปี ซึ่งได้จากการหมักเมล็ดข้าวบาร์เลย์โดยกระบวนการธรรมชาติ และเป็นเชื้อชนิดเดียวกันกับที่ใช้ในการหมักขนมปังนั่นเอง หลังจากนั้นช่วงต้นศตวรรษที่ 19 หลุยส์ ปาสเตอร์ (Louis Pasteur) นักวิทยาศาสตร์



- ฮอปส์ (Hops) : เป็นส่วนผสมที่ทำให้เกิดรสขม โดยจะใช้ช่อดอกตัวเมียของต้นฮอปส์ในการหมักเบียร์ มีฤทธิ์เป็นยาปฏิชีวนะต่อต้านการเจริญเติบโตของเชื้อแบคทีเรีย ซึ่งจะส่งผลต่อกระบวนการหมักด้วย
- ยีสต์ (Yeast) : เป็นตัวที่ทำให้เกิดการหมัก โดยการย่อยสลายน้ำตาลที่ได้จากเมล็ดธัญพืชให้เป็นแอลกอฮอล์ และก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ คุณสมบัติของยีสต์ที่ใช้หมักเบียร์แต่ละชนิดนั้นจะแตกต่างกันออกไป

ชาวฝรั่งเศส สังเกตการบูดของเครื่องดื่มบางชนิดอย่าง นม ไวน์ และเบียร์ ปาสเตอร์ทดลองนำเบียร์มาส่งดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ และพบจุลินทรีย์อีกชนิดหนึ่งที่ไม่ใช่ยีสต์ แต่มีขนาดเล็กกว่า เขาตั้งข้อสันนิษฐานว่าจุลินทรีย์เล็กๆ นี้เองที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการบูด และหากมันทำให้เครื่องดื่มเน่าเสียได้ ถ้าเข้าสู่ร่างกายก็น่าจะก่อให้เกิดโรคได้เช่นกัน จุลินทรีย์ที่ปาสเตอร์ค้นพบนั้นก็ คือ แบคทีเรีย ความรู้นี้นำไปสู่การค้นพบสาเหตุของโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ว่าเกิดจากเชื้อโรคที่ปนเปื้อนมากับอาหาร หรือจากสิ่งแวดล้อมเข้าสู่ร่างกาย ปาสเตอร์ค้นคว้าทดลองอยู่หลายปี จนสุดท้ายได้พัฒนาวัคซีนป้องกันโรคฝีดาษหรือไขทรพิษ ซึ่งได้ช่วยชีวิตผู้คนในยุคนั้นไว้นับไม่ถ้วน นับเป็นการพัฒนาก้าวกระโดดทางวิทยาศาสตร์และวิทยาการทางการแพทย์ อีกทั้งยังส่งผลต่อความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติ ทำให้เราเข้าใจว่าโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้น มีสาเหตุมาจากเชื้อโรค ซึ่งสามารถป้องกันได้ด้วยการทำความสะอาดร่างกาย เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย และภาชนะบรรจุอาหาร และสามารถรักษาได้ในทางการแพทย์ ไม่ได้เกิดจากภูตผีปิศาจ หรือคำสาปแช่งของเทพเจ้าแต่อย่างใด เราจึงสามารถพูดได้ว่า เบียร์นั้นเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่เบื้องหลัง

การค้นพบและเปลี่ยนแปลงทางการแพทย์ที่สำคัญ

ต่อมาในประเทศเยอรมนี เมื่อมีการบริโภคเบียร์กันอย่างแพร่หลาย ความต้องการบริโภคเบียร์ก็เพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น จึงนำไปสู่การผลิตเบียร์ในเชิงอุตสาหกรรมและจำหน่ายกันตามท้องตลาด ทำให้เกิดการแข่งขันกันของผู้ผลิตรายต่างๆ อย่างเข้มข้น ผู้ผลิตรายใหญ่ๆ จึงต้องการคิดหาวิธีพัฒนากระบวนการผลิตเบียร์ให้ได้รสชาติดีและมีมาตรฐาน เพื่อที่จะเอาชนะคู่แข่ง ซึ่งนอกจากจะต้องควบคุมคุณภาพของเมล็ดข้าวบาร์เลย์ คุณภาพของน้ำที่ใช้ และหัวเชื้อหมักแล้ว ปัจจัยที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ อุณหภูมิในการหมัก ในยุคที่เทคโนโลยียังไม่ก้าวหน้าขนาดนั้น การหมักเบียร์จึงขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ ในฤดูร้อนกระบวนการหมักจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ควบคุมคุณภาพได้ยาก แต่ในช่วงที่อากาศเย็น กระบวนการหมักจะเกิดขึ้นอย่างช้าๆ ทำให้สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงของรส กลิ่น สีของเบียร์ได้ดีกว่า คุณภาพและรสชาติของเบียร์ที่ได้ในแต่ละฤดูกาลจึงต่างกันออกไป

Ein passendes Weihnachtsgeschenk: ein



**Haushaltkühler!**

Weihnachten ist ein Fest der Freude!  
Bereiten Sie den Ihren die Freude,  
einen Kühlschrank zu besitzen, der die  
vollkommenste Frischhaltung bedeutet!

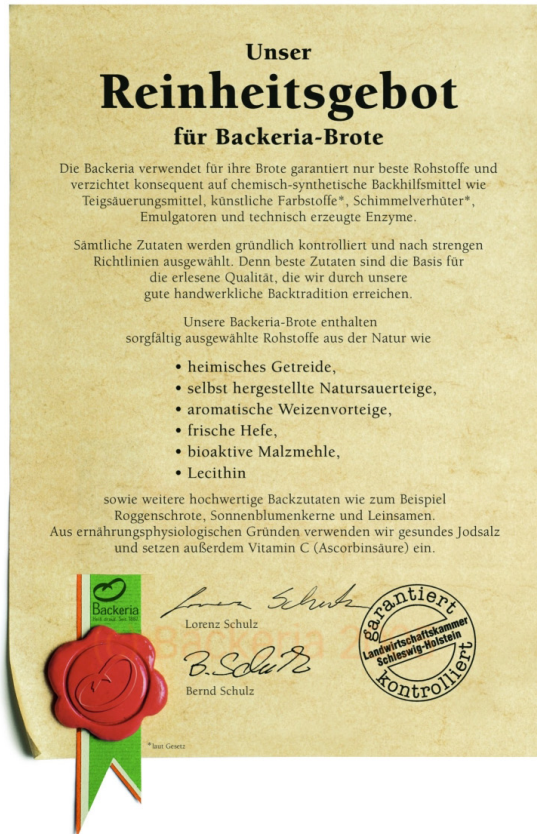


GESELLSCHAFT FÜR  
LINDE'S EISMASCHINEN  
ABT. KLEINKÄLTEMASCHINEN  
MAINZ-KOSTHEIM 144

เครื่องทำความเย็นยุคแรกของบริษัท Linde

อุณหภูมิจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มนุษย์ไม่สามารถควบคุมได้ เมื่อ 150 ปีก่อนวิธีเดียวที่จะสร้างระบบหล่อเย็น ก็คือ น้ำแข็งจากธรรมชาติ แต่ไม่ว่าจะเป็นระยะทางและเวลาในการขนส่งจากแหล่งธรรมชาติมาสู่โรงงาน ความต้องการน้ำแข็งในปริมาณมาก และการละลายของน้ำแข็ง ล้วนเป็นปัญหาที่แก้ไม่ตก เมื่อพบปัญหาจึงเกิดการแก้ปัญหาอย่างจริงจังตามแบบฉบับของคนเยอรมัน นั่นคือความคิดที่จะสร้างเครื่องทำความเย็นขึ้น โดยผู้ที่ประดิษฐ์เครื่องทำความเย็นได้สำเร็จเป็นคนแรก คือ คาร์ล ฟอน ลินเดอ (Carl von Linde) ผู้ก่อตั้งบริษัท Linde AG

(Wiesbaden, Germany) สิ่งประดิษฐ์ของฟอน ลินเดอ ดึงดูดความสนใจจากผู้ผลิตเบียร์รายใหญ่ๆ ในยุโรปเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น Dreher (Triest), Spaten (München), Heineken (Netherlands) และ Carlsberg (Denmark) กลุ่มผู้ผลิตเบียร์จึงได้ร่วมทุ่มทุนวิจัย พัฒนาคิดค้นระบบทำความสะอาดที่เสถียร สามารถควบคุมอุณหภูมิได้ เพื่อนำไปใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตเบียร์ และสุดท้าย ฟอน ลินเดอ ได้พัฒนาสิ่งที่เป็นหนึ่งในเครื่องประดิษฐ์สำคัญที่สุดในโลก คือ เครื่องทำความสะอาดขนาดย่อมที่ใช้กันในโรงงานอุตสาหกรรมอาหารทั่วไปในปัจจุบันนั่นเอง



กฎหมายเกี่ยวกับเบียร์ "Reinheitsgebot" เริ่มใช้ ปี 1906

นอกจากคุณภาพวัตถุดิบ น้ำ อุณหภูมิที่สามารถควบคุมได้ และกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐานแล้ว บรรจุภัณฑ์ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะขาดไม่ได้ ในยุคแรกของการผลิตขวดแก้วบรรจุเบียร์นั้น ใช้วิธีการเป่าแก้วด้วยปาก ซึ่งต้องใช้ความชำนาญสูงและระยะเวลาานาน ต่อมาเริ่มมีการใช้เครื่องจักรกึ่งอัตโนมัติช่วยในการขึ้นรูปขวดก่อนการเป่าลม แต่ด้วยข้อจำกัดทางเทคนิค ทำให้ไม่สามารถปรับเปลี่ยนรูป



ทรงของขวดได้ ในปีค.ศ. 1905 ไมเคิล โจเซฟ โอเวนส์ (Michael Joseph Owens) ได้พัฒนาเครื่องจักรอัตโนมัติสำหรับใช้ในการผลิตขวดเบียร์ขึ้น เครื่องผลิตขวดอัตโนมัตินี้ยังถูกใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตขวดนมอย่างแพร่หลายจนถึงช่วงกลางศตวรรษที่ 20 การพัฒนาเครื่องจักรอัตโนมัติสำหรับใช้ในโรงงาน อุตสาหกรรม นอกจากจะช่วยเพิ่มกำลังการผลิตแล้ว ยังช่วยลดการใช้แรงงานคน โดยเฉพาะแรงงานเด็กอีกด้วย

แรกเริ่มเดิมทีแหล่งผลิตเบียร์ในเยอรมนี จะอยู่ทางตอนใต้ของประเทศเท่านั้น ต่อมาเมื่อเบียร์เริ่มเป็นเครื่องดื่มที่เป็นที่ชื่นชอบ จึงมีการผลิตกันทั่วทั้งประเทศ ในปี ค.ศ. 1516 ยุคของพระเจ้า

วิลเฮล์มที่ 4 (Wilhelm IV : ค.ศ. 1493-1550) ผู้ปกครองแคว้นบาเยิร์น (Bayern) มีการออกกฎหมายฉบับหนึ่ง เรียกว่า "Reinheitsgebot" (เริ่มใช้บังคับทั่วทั้งเยอรมนีในปีค.ศ. 1906) กำหนดว่า เครื่องดื่มที่จะเรียกว่า "เบียร์" ได้ จะต้องใช้วัตถุดิบในการผลิตเพียง 4 อย่างเท่านั้น คือน้ำสะอาด, ดอกฮอปส์, ยีสต์ และมอลต์ ดังนั้น ถ้าพิจารณาตามกฎหมายก็เท่ากับว่า ถ้าผู้ผลิตเติมส่วนประกอบอย่างอื่นลงไปด้วย เช่น แป้ง หรือน้ำตาล ก็ห้ามไม่ให้เรียกเครื่องดื่มนั้นว่า "เบียร์" นั่นเอง

อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปีค.ศ. 1987 เป็นต้นมา ด้วยผลของคำพิพากษาแห่งศาลสหภาพยุโรป ประเทศเยอรมนีจึงต้องอนุญาตให้เครื่องดื่มนำเข้าจากต่างประเทศสามารถเสนอขายในฐานะ "เบียร์" ในประเทศเยอรมนีได้ แม้เครื่องดื่มนั้นจะไม่ได้มีส่วนผสมตรงตามข้อกำหนดในกฎหมายเบียร์ (Biergesetz) ดังกล่าวก็ตาม แต่เงื่อนไขว่า เครื่องดื่มที่ว่านั้นต้องเรียกว่า "เบียร์" ในประเทศผู้ผลิตด้วย และต้องเขียนแสดงส่วนประกอบ และวัตถุดิบให้ชัดเจน

## น้ำสะอาด, ดอกฮอปส์, ยีสต์ และมอลต์

นอกจากนี้ ชนิดของเบียร์ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ชาวเยอรมันให้ความสำคัญมาก ซึ่งจะแบ่งกันไปตามท้องถิ่นและภูมิภาค จนถึงปัจจุบันประเทศเยอรมนีมีเบียร์อยู่ 9 ชนิด

1. **พิลส์ (Pils) หรือ พิลส์เนอร์ (Pilsner)** เบียร์ชนิดนี้ถูกเรียกตามชื่อเมืองพิลเซน (Pilsen) ในประเทศเชค ให้รสขมอ่อนๆ แตกต่างกันไปตามการผลิต มีแอลกอฮอล์ 4-4.9 % เป็นที่นิยมกันทั่วประเทศ



2. **ไวเซนเบียร์ (Weizenbier) หรือ ไวส์เบียร์ (Weißbier)** มีระดับแอลกอฮอล์ 5-5.6 % ไห้รสที่สด มีกลิ่นยีสต์ที่ชัดเจน เป็นที่นิยมในทางตอนใต้ และตอนเหนือในบางที่
3. **อัลท์เบียร์ (Altbier)** จะคล้ายกับพิลส์ แต่การหมักเบียร์นี้ ตัวยีสต์จะตกตะกอนที่ก้น รสชาติค่อนข้างขม มีแอลกอฮอล์ 4.8 % กำเนิดและเป็นที่นิยมในดิสเซลดอร์ฟ (Düsseldorf)
4. **เคิลส์ (Kölsch)** ชื่อนี้จะใช้ได้เมื่อเบียร์หมักที่เมืองเคิลิน (Köln) เท่านั้น ซึ่งมีรสชาติขมอ่อนๆ มีแอลกอฮอล์ 4.8 % และเป็นที่นิยมในเคิลิน
5. **ชวาร์ชเบียร์ (Schwarzbier)** ชื่อนี้แปลว่า “เบียร์ดำ” ซึ่งก็แปลตรงตัวว่าเบียร์ชนิดนี้จะมีสีดำ การผลิตนั้นส่วนใหญ่อยู่ทางตอนกลางของประเทศ มีแอลกอฮอล์ 4.8-5 %
6. **แบร์ลินเนอร์ ไวเซอ (Berliner Weiße)** มีการผลิตเฉพาะที่ นิยมในเบอร์ลิน ทำให้เบียร์มีรสชาติเปรี้ยว และนิยมดื่มผสมกับน้ำเชื่อมรสผลไม้ มีแอลกอฮอล์แค่ 2.8 % เท่านั้น ซึ่งนับว่าน้อยมากสำหรับเบียร์โดยทั่วไป
7. **เฮลเลส (Helles)** เป็นเบียร์ที่มีสีเหลืองทอง ผลิตในแคว้นบาเยิร์น มีส่วนผสมที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อที่จะได้มีแอลกอฮอล์ที่สูงกว่าปกติ แต่ไม่มีปริมาณแอลกอฮอล์ที่แน่นอน ทั้งยังเป็นเบียร์ที่นิยมดื่มในงานเลี้ยง โดยเฉพาะงานเทศกาลเบียร์ออกโทเบอร์เฟสต์ (Oktoberfest) ใน

มินเชิน (München) หรือที่เรียกกันอีกชื่อหนึ่งว่า วิเซนเบียร์ (Wiesnbier)

8. **ซอยเกิล (Zoigl) และเฮาส์บรอย (Hausbräu)** เป็นเบียร์ที่หมักกันเฉพาะท้องถิ่น พบมากทางตอนเหนือของประเทศ
9. **ลาเกอร์ (Lager)** คือเบียร์ขวดนั่นเอง ในประเทศไทยเราส่วนใหญ่ก็จะเป็นประเภทลาเกอร์ ซึ่งมีปริมาณแอลกอฮอล์เท่ากับเบียร์ทั่วไป

เครื่องดื่มเบียร์นั้นเกิดขึ้นมาจากความบังเอิญของธรรมชาติ แต่ก็ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและจริงจังจากชาวเยอรมันด้วยสิ่งประดิษฐ์มาตรฐานเยอรมัน ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์คุณภาพดี มีมาตรฐานโด่งดังไปทั่วโลก ประเทศเยอรมนีจึงเป็นประเทศที่ได้ชื่อว่า “เมืองเบียร์” เพราะนอกจากขึ้นชื่อเรื่องคุณภาพและปริมาณยี่ห้อที่มากมายหลากหลายแล้ว ในปัจจุบันเบียร์ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเยอรมัน ทำให้เราชาว opnmnd ต้องการที่จะค้นหาและเจาะลึกลงในบทบาทของเบียร์ที่มีต่อสังคมเยอรมันในเรื่องต่างๆ ไป รวมถึงกฎหมาย มุมมองและแนวคิดที่พวกเขาคิดอย่างไรกับเครื่องดื่มชนิดนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและได้รตรรต เรามีความตั้งใจที่จะสัมภาษณ์ชาวเยอรมันแท้ๆ จึงได้เชิญคุณฟิลิปป์ คาร์เกอร์ (Philipp Karger) ซึ่งเป็นชาวเยอรมันแท้ๆ โดยกำเนิด มาเล่าข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบริบทของเบียร์ที่มีต่อสังคมเยอรมัน ความโด่งดังของเบียร์เยอรมัน และภาพลักษณ์เมืองเบียร์ที่เป็นที่รู้จักกันไปทั่วโลกผ่านมุมมองของเขาให้เราฟังกัน



คุณฟิลิปป์ คาร์เกอร์ ปี 1998

INTER

ก่อนที่จะเข้าไปสู่บทสัมภาษณ์เราขอเล่าประวัติสั้นๆ ของเขา คุณฟิลิปป์ เกิดเมื่อ ค.ศ. 1967 แต่งงานแล้วและมีลูก 2 คน ผู้หญิงคนเล็ก 2 ขวบ และผู้ชาย 9 ขวบ ปัจจุบันเขาทำงานเป็นผู้บริหารอยู่ที่บริษัทมีเดียโปรดักชันแห่งหนึ่งในฟรังค์ฟวร์ท (Frankfurt) ซึ่งเมื่อก่อนนี้เขาเคยทำงานเป็นผู้กำกับโฆษณาอยู่บริษัท ลีโอ เบิร์นเนตต์ (Leo Burnett GmbH) ซึ่งช่วงนั้นมีผลงานโฆษณาเบียร์ และที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากมาย จึงพูดได้ว่า คุณฟิลิปป์มีประสบการณ์ และความรู้เรื่องพฤติกรรม การบริโภคเบียร์ของชาวเยอรมัน เขาจึงเป็นบุคคลน่าสนใจที่เราชาว opnmnd เชิญมาสัมภาษณ์

**สำหรับชาวไทยและประเทศอื่นๆ แล้ว ประเทศเยอรมนีถือได้ว่า เป็นประเทศที่มีชื่อเสียงเรื่องเบียร์มากๆ จนพวกเราเรียกกันว่า “เยอรมนี เมืองเบียร์” คิดยังงัยกับเรื่องนี้แล้วรู้สึกภูมิใจไหม? —**

(หัวเราะ) ด้วยปริมาณการผลิตและจำนวนยี่ห้อแล้วก็คงมากอยู่ แต่ส่วนตัวแล้วผมเฉยๆ กับคำนี้นะ เพราะรู้สึกรู้ว่าเบียร์ของประเทศเพื่อนบ้าน อย่างเช่น เช็ก หรือเบลเยียม ก็ไม่ธรรมดาเหมือนกัน ก็ไม่ถึงกับภูมิใจหรอกแต่ก็รู้สึกดีแน่นอน ฟังดูสนุกดี(หัวเราะ) ผมว่าเรื่องนี้คงจะมาจากออกโทเบอร์เฟสต์ของชาวบาเยิร์น ซึ่งเป็นเทศกาลที่ดังระดับโลก ชาวต่างชาติต่างพากันหลั่งไหลมาเที่ยวกันเป็นล้านๆ คน พวกเขาคงมองและจินตนาการพวกเราชาวเยอรมันเป็นแบบนี้มันส์ครับ (หัวเราะ)

เอาจริงๆ แล้วผมว่าภาพพจน์ที่ว่านั่นน่าจะมาจากเรื่องนี้ซะส่วนใหญ่

**ทำไมออกโทเบอร์เฟสต์จึงเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก? —**

เทศกาลนี้เกิดขึ้นมาตั้งนานแล้ว ซึ่งเป็นที่รู้จักกันแค่คนเยอรมันด้วยตัวเอง และประเทศเพื่อนบ้านเท่านั้น แต่ที่สุดๆ คงจะเป็นช่วงหลังจากที่เยอรมนีแพ้สงครามโลกครั้งที่ 2 แล้วประเทศถูกแบ่งการปกครองออกเป็น 4 ส่วน ซึ่งส่วนกลางตรงแคว้นบาเยิร์นนั้นถูกปกครองโดยอเมริกา “คุณก็รู้...” (Wissen Sie?) คนอเมริกันเขาชอบความสนุกสนานอยู่แล้ว (หัวเราะ) และถนัดเรื่องการโฆษณากับประชาสัมพันธ์มากๆ ยิ่งเป็นอะไรที่เกี่ยวกับเรื่องรื่นเริงบันเทิงใจแล้วละก็... (หัวเราะ) ซึ่งในช่วงนั้น ขณะที่อเมริกาเข้ามามีบทบาทในการบริหารการเมือง พวกเขาได้มีการประชาสัมพันธ์และถ่ายทอดผ่านสื่อไปทั่วโลก ดึงนักท่องเที่ยวเข้ามามากมายหลากหลาย และหลังจากนั้นภายในเวลาไม่กี่ปี บูม! ออกโทเบอร์เฟสต์ก็เป็นที่รู้จักกันไปทั่วโลกซะแล้ว ฉะนั้น ผมเชื่อว่าการเข้ามามีบทบาทของประเทศอเมริกานั้นมีส่วนเป็นอย่างมากที่ทำให้ภาพพจน์ของเยอรมนีเป็นแบบนี้

**คิดว่าเบียร์จัดเป็นเครื่องดื่ม(ประเภทมันเมา) และใช้ดื่มแต่ในโอกาสพิเศษหรือไม่? —**

ผมไม่แน่ใจว่าประเทศอื่นคิดยังไง สำหรับผมเบียร์เป็นเหมือนส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเยอรมันไปแล้ว มีการดื่มแทบจะ





คุณฟิลิปป์และครอบครัว ปี 2012

ทุกวัน สามารถเปรียบได้กับอาหารที่มีอยู่คู่ทุกครัวเรือน จึงไม่รู้สึกเลยว่า เป็นอะไรที่พิเศษหรือแตกต่างไปจากน้ำผลไม้และน้ำอัดลม หรือต้องดื่มในโอกาสพิเศษเท่านั้น แต่แน่นอนว่าถ้าดื่มเยอะๆ ก็มีเมามาแน่ (หัวเราะ)

**ดูเหมือนว่าการดื่มเบียร์ไม่ได้มีภาพพจน์แย่ แล้วคิดยังไป  
การดื่มเบียร์บนท้องถนนหรือในที่สาธารณะ? █**

ผมไม่มีปัญหาอะไรกับเรื่องนี้ ตราบใดที่ผู้คนมีความสุข และโลกยังสงบสุขอยู่ ก็ไม่เป็นไร

**ดื่มเบียร์บ่อยแค่ไหน และเมื่อไหร่? █**

จริงๆ แล้วก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์นะ ปกติในวันธรรมดาจะดื่มพร้อมมื้ออาหารเย็นเกือบทุกวัน แต่ก็ขึ้นอยู่กับว่ามีอาหารเป็นประเภทไหน ซึ่งในปัจจุบันนี้มีอาหารให้เลือกกิน

ผลจากการสำรวจทางสถิติโดย Statista พบว่า ในปี 2011 ที่ผ่านมา ผลประกอบการธุรกิจผลิตเบียร์อยู่ที่ 7,850 ล้านยูโร เก็บภาษีสรรพสามิตได้ 702 ล้านยูโร โดยปริมาณเบียร์ทั้งหมดที่ขายได้อยู่ที่ 98.2 ล้านเฮกโตลิตร (1 เฮกโตลิตร เท่ากับ 100 ลิตร) หรือเท่ากับ 9,820 ล้านลิตร และมีปริมาณการบริโภคเฉลี่ย 107 ลิตรต่อคนต่อปี ซึ่งถ้าจะเปรียบเทียบปริมาณการบริโภคเบียร์ของประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรปแล้ว ประเทศเยอรมนีนั้นมาเป็นอันดับหนึ่ง ตามมาด้วยอังกฤษ โปแลนด์ สเปน ฝรั่งเศส และอิตาลี ซึ่งก็คงไม่น่าแปลกใจที่เบียร์จะกลายเป็นสัญลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของประเทศนี้ และนอกจากนี้ยังพบว่า ในประเทศเยอรมนีมีโรงเบียร์ทั้งหมดจำนวน 1,341 แห่ง และมีเบียร์ให้เลือกดื่มมากกว่า 5,000 ชนิดเลยทีเดียว

นิตยสาร Inside Getränke Markt ได้จัดอันดับเบียร์ยอดนิยมแห่งปี 2011 ไว้ดังนี้

อันดับที่	ยี่ห้อ	ยอดขาย (ล้านเฮกโตลิตร)
1	Oettinger	6.25
2	Krombacher	5.39
3	Bitburger	4.03
4	Beck's	2.75
5	Warsteiner	2.72
6	Hasseröder	2.71
7	Veltins	2.69
8	Paulaner	2.23
9	Radeberger	1.96
10	Erdinger	1.72

ในประเทศไทยขณะนี้ มีกฎหมายควบคุมการจำหน่ายจ่ายแจกและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยกำหนดไว้ว่า ห้ามไม่ให้มีการจำหน่ายจ่ายแจกสุราให้กับเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ และห้ามไม่ให้ผู้ที่มีอายุไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์บริโภคสุรา แต่สำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทไวน์ ไวน์ ทรายฟอง และเบียร์นั้น ห้ามการบริโภคและห้ามไม่ให้มีการจำหน่ายให้กับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปีบริบูรณ์ นั้นหมายความว่ากฎหมายอนุญาตให้ซื้อเบียร์ดื่มเองได้เร็วกว่าสุรา

หลากหลาย บางอย่างก็เข้ากับไวน์มากกว่า ผมจึงให้ความสำคัญกับเรื่องประเภทของอาหารว่าควรจะเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบไหน โดยส่วนใหญ่จะดื่มเบียร์ในโอกาสงานเลี้ยงสังสรรค์เฮฮา หรือวันเสาร์อาทิตย์ระหว่างวันแบบสบายๆ ซึ่งก็มีเกือบทุกอาทิตย์

**คิดยังไงกับกฎหมายที่ให้เริ่มซื้อเบียร์ได้ตั้งแต่อายุ 16 ปี ซึ่งต่ำกว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อื่นๆ ที่เริ่มเมื่ออายุ 18 ปี? —**

ผมว่ามันเร็วไป จริงๆ แล้วอยากให้เป็นอย่าง 18 ปีมากกว่า

**เพราะอะไร? —**

ผมมองเป็นประเด็นเรื่องสุขภาพซะมากกว่านะ เพราะการเริ่มดื่มเบียร์ก็อาจจะนำไปสู่การเริ่มขงต้นของการเสพ

สิ่งเสพติดอื่นๆ ได้ เมื่อเริ่มเร็วและเสพอย่างไม่มีขีดจำกัด ร่างกายก็พังเร็ว เท่านั้นเอง

**อธิบายลูกชายยังใช้เวลาอยู่ที่บ้านร่วมทานมื้อเย็นด้วยกัน แล้วคุณก็ดื่มเบียร์ไปด้วย? —**

เอมิล (Emil) (ลูกชาย อายุ 9 ขวบ) ก็เคยถามและอยากลองนะ แต่ผมก็อธิบายไปตามนั้นแหละ คือ เรื่องสุขภาพ ซึ่งเขาก็รับฟังแล้วเข้าใจดี ต้องยอมรับว่าในโรงเรียนเขาสอนมาดี ทำให้เด็กค่อนข้างที่จะเข้าใจในเรื่องนี้อย่างชัดเจนอยู่แล้ว ที่นี้แม่แต่ครูในโรงเรียนอนุบาล (Kindergarten) ก็สามารถสนับหูหรือต่อหน้าเด็กๆ ให้เห็นได้โดยที่ไม่ต้องกลัวจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี

**“ที่นี้แม่แต่ครูในโรงเรียนอนุบาล ก็สามารถสนับหูต่อหน้าเด็กๆ ให้เห็นได้ โดยที่ไม่ต้องกลัวจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี” เป็นประเด็นที่น่าสนใจ อยากให้ช่วยอธิบายหน่อยว่าทำไมถึงเป็นแบบนี้ได้? —**

ผมว่ามันเป็นการมองที่เหตุผล เด็กที่นี้ถูกสอนด้วยการมีเหตุผล และทุกสิ่งทุกอย่างจะมีระบบของมันอยู่ ซึ่งสามารถอธิบายได้ เพราะเป็นอย่างนั้นคนเยอรมันถึงช่วงอธิบาย (หัวเราะ) ถ้าเขาเข้าใจว่าการบริโภคแอลกอฮอล์หรือสนับหูมันไม่ดีต่อสุขภาพ แต่ผู้ใหญ่ก็ทำกัน ซึ่งมันเป็นเรื่องความคิดเชิงสิทธิส่วนบุคคล และไม่สามารถมาเป็นตัวอย่างหรือแรงจูงใจให้ทำตามกันได้ คือ ตัวใครตัวมันนั่นแหละ ในที่สุดเขาก็จะเข้าใจว่าถ้าจะเสพก็ต้องมาจากเจตนาของตัวเอง และก็ต้องยอมรับในผลที่จะเกิดขึ้นกับตัวเองได้ อย่างนี้จึงทำให้เด็กที่นี้สามารถคุยด้วยเหตุผลได้ง่าย

**ทราบว่าคุณเคยมีผลงานกำกับโฆษณาหลายชิ้นที่เกี่ยวข้องกับเบียร์และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตอนนี้ประเทศไทยมีกฎหมายห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งได้เริ่มใช้มาพักใหญ่แล้ว สำหรับที่เยอรมนีคุณมีความคิดเห็นอย่างไรกับเรื่องนี้? —**

ตอนนั้นผมก็ทำโฆษณาตามหน้าที่การงานนะ มีคนมาจ้างเราก็กทำ แต่ถ้ามองในแง่มุมมองสังคมแล้ว ผมเห็นด้วยกับการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไทยนะ และคิดด้วยว่าที่เยอรมนีก็ควรจะทำอย่างนั้นเช่นกัน เพราะว่าจริงๆ แล้วไม่มีความจำเป็นเลยที่จะโฆษณาสินค้าจำพวกนี้ ซึ่งแน่นอนว่าเป็นการยุงส่งเสริมให้กับประชากรบางกลุ่ม ถึงแม้ว่าผมได้พูดถึงเรื่องการสอนในโรงเรียนมาก่อนหน้านี้ว่ามีประสิทธิภาพ แต่ก็ยังมีบุคคลบางกลุ่มที่ยังคิดไม่ได้อยู่เช่นกัน เพราะฉะนั้น ไม่ให้มันเกิดขึ้นเลยจะดีกว่า ถ้าคนอยากเสพก็ให้เขาไปหาเอง ยก



ตัวอย่างโฆษณาเบียร์ของเยอรมัน

ตัวอย่าง เบียร์โปรดที่ดื่มบ่อยๆ เป็นประจำ ผมยังไม่เคยเห็นโฆษณาเลย กลับกันผมไม่เคยชอบเบคส์ (Beck's) เลย รสชาติมันไม่ถูกปาก ถึงแม้จะเห็นอยู่ในโฆษณาทุกวัน คุณเชื่อไหมว่าไม่มีวันไหนเลยที่ผมไม่เห็นโฆษณาเบคส์ (หัวเราะ)

### ในขณะที่พวกคุณก็เห็นโฆษณาของรัฐที่มาเตือนให้รู้จักขีดจำกัด ของตัวเอง คิดว่ามันได้ผลไหม?

ผมว่าไม่ค่อยได้ผลเท่าไหร่นัก มันเป็นการแก้ปัญหาปลายเหตุมากกว่า แต่ก็ควรจะมี ซึ่งอย่างที่บอก มันก็ยังมีคนบางกลุ่มที่ยังคิดไม่ได้อยู่ เพราะฉะนั้น การเตือนเป็นสิ่งที่ดีแล้วถึงจะได้ผลกับคนไม่ก็คนมันก็คุ้มค่านะ

### ถ้าพูดถึงขีดจำกัดของการดื่ม เวลาคุณได้รับเชิญไปงานเลี้ยงสังสรรค์และรู้ว่าจะต้องมีการดื่มเบียร์ คุณจะขับรถไปไหนหรือจะไปด้วยรถสาธารณะ ซึ่งถ้าขับรถไปเองทากลับก็ต้องคุมตัวเองให้อยู่?

(หัวเราะ) ก็ขึ้นอยู่กับว่าเป็นปาร์ตี้แบบไหน ถ้าดูเชิงแล้วไม่น่าสนุกคงจะดื่มไม่เยอะก็จะขับรถไปเอง แต่ถ้าเป็นปาร์ตี้มันๆ สุดสัปดาห์กับเพื่อนเก่าแบบจัดหนัก ก็ต้องไปรถไฟ แต่ก็เคยเกิดขึ้นหลายครั้งมากๆ ที่ผมขับรถไปเองแล้วสนุกเกิน เลยดื่มเกินขีดจำกัดมาตราบาน เลยจบลงที่ต้องนั่งแท็กซี่กลับ ผมไม่เสี่ยงขับรถตอนเมาเด็ดขาดเพราะมันอันตรายมาก ซึ่งผมเชื่อว่าคนที่นี่ส่วนใหญ่เขาก็ทำกันแบบนี้ ไม่ใช่มีความรับผิดชอบอย่างเดียว แต่บังเอิญว่ากฎหมายก็แรงจนไม่กล้าทำ แต่ดีที่สุดก็ควรจะสนุกแต่พอประมาณ

### ลองจินตนาการโลกที่ไม่มีเบียร์?

(หัวเราะ) คงจะมีชีวิตที่สนุกน้อยลง ไปดูคอนเสิร์ตมันๆ ก็คงต้องดื่มน้ำอัดลมแทน แต่ไม่เป็นไร ยังมีอะไรอย่างอื่นให้ดื่มอีกตั้งเยอะ

การสัมภาษณ์จบลง เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่น่าสนใจ และเป็นมุมมองที่ค่อนข้างเป็นกลาง บางอย่างก็ไม่ได้เป็นไปตามที่พวกเราหรือประเทศอื่นๆ คิดกัน ซึ่งดูเหมือนว่า “เบียร์” สำหรับชาวเยอรมันนั้นไม่ได้มีภาพลักษณ์ในทางลบสักเท่าไร ทั้งความคิดเห็นในเรื่องบทบาทของเบียร์กับสังคม และก็เป็นเรื่องน่าประหลาดใจที่เขาเห็นด้วยกับการห้ามโฆษณาผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งการบริโภคก็ต้องทำอย่างมีความรับผิดชอบ ต้องรู้จักความพอดีและถูกกาลเทศะ เราจึงสรุปได้ว่า เขามองประเด็นเรื่องการปฏิบัติต่อส่วนรวม และความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นส่วนใหญ่ สามัญสำนึก และการคิดอย่างมีเหตุผล เป็นสิ่งที่ชาวเยอรมันถูกปลูกฝังตั้งแต่เด็ก แต่จะไม่ประสบความสำเร็จเลยถ้าหากประเทศนี้ไม่มีกฎหมายข้อบังคับควบคุมที่รุนแรงจนไม่กล้าที่จะล้วงละเมิด จึงทำให้คนที่นี่ร่วมกันปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ เริ่มตั้งแต่ครอบครัวไปถึงระดับประเทศ จึงอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี



ตัวอย่างโฆษณาเตือนใจเกี่ยวกับการดื่มของมีนเมา

## ปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดและโทษในกรณี ขับยานพาหนะ “เมาแล้วขับ” ในเยอรมนี

1. ตั้งแต่ 30 แต่น้อยกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ในกระแสเลือด หากไม่แสดงอาการมีนเมา หรือควบคุมสติไม่ได้ จะไม่มีโทษปรับใดๆ
2. มากกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ในกระแสเลือด โทษปรับ 500 ยูโร แด้มในใบอนุญาตขับ 4 แด้ม และถูกยึดใบอนุญาตเป็นเวลา 1 เดือน
3. หากมีประวัติเมาแล้วขับมาก่อนหน้านี้ โทษปรับ 1,000 ยูโร แด้มในใบอนุญาตขับ 4 แด้ม และถูกห้ามขับที่รถยนต์เป็นเวลา 3 เดือน
  - หากมีประวัติเมาแล้วขับมาก่อนหน้านี้มากกว่า 1 ครั้ง โทษปรับ 1,500 ยูโร แด้มในใบอนุญาตขับ 4 แด้ม และถูกห้ามขับที่รถยนต์เป็นเวลา 3 เดือน
4. มากกว่า 110 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ในกระแสเลือดขึ้นไป อาจมีโทษทั้งจำคุก และโทษปรับ รวมไปถึง 7 แด้ม และยึดใบอนุญาตขับ 6 เดือน ถึง 5 ปี ในกรณีที่ต้องการใบอนุญาตขับคืน จะมีค่าปรับเป็นจำนวน 1-2 เท่าของรายได้สุทธิต่อเดือน
5. ในกรณีที่แสดงอาการมีนเมาและควบคุมสติไม่ได้ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการเกิดอุบัติเหตุ ตั้งแต่ 30 มิลลิกรัม

เปอร์เซ็นต์ในกระแสเลือดขึ้นไปจะมีโทษปรับเป็นเงิน และแถมอีก 7 แด้ม รวมไปถึงการจำคุกไม่เกิน 5 ปี

ในกรณีของผู้ขับขี่ที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี หรือยังอยู่ในช่วงระยะเวลาทดลอง Probezeit (2 ปีนับจากวันที่ออกใบอนุญาต) ตามกฎหมายไม่อนุญาตให้มีแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดเลย (0 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์) หากถูกจับได้ จะมีโทษปรับ 250 ยูโร แด้มในใบอนุญาตขับ 2 แด้ม รวมไปถึงการบังคับเข้าอบรมสัมมนา และยึดระยะเวลาทดลอง (Probezeit) ออกไปอีก 2 ปีจากระยะเวลาทดลองเดิม

**หมายเหตุ:** จำนวนโทษปรับเป็นจำนวนขั้นต่ำ

กฎหมายคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เด็ก (0-14 ปี) เยาวชน (14-18 ปี)

- ขายแอลกอฮอล์ให้เด็ก โทษปรับ 1,500 ยูโร

- ขายแอลกอฮอล์ให้เยาวชน โทษปรับ 750 ยูโร

ค่าปรับเหมือนกันในกรณีซื้อไปให้เด็กหรือเยาวชน

\*เพิ่มเติม

- บุหรี่ 1,000 ยูโร

- ลอตเตอรี่ 1,500 ยูโร

- อนุญาตให้เข้าไนท์คลับ 2,500 ยูโร

# 5 สุดยอด เครื่องมือ นัด มือฉมัง

โดย วรุตม์ รัตนนาเลิศ

เคยไหม เวลาที่อยากนัดเพื่อน ๆ หลายคนมาเจอกัน แล้วต้องโทรตามถามรายละเอียดทีละคน กว่าจะได้ข้อสรุป ถ้าเปลี่ยนใจอะไรก็ต้องโทรไปหาทุก ๆ คนซ้ำอีกครั้งเพื่อแจ้งข่าว เสียเวลาไปไม่น้อย

หมดยุคการนัดหมายด้วยวิธีเชยๆ แบบนั้นแล้ววันนี้ opnmnd ขอแนะนำเครื่องมือช่วยจัดการนัดหมายสำหรับคนรุ่นใหม่ให้ลองใช้กัน

## [www.doodle.com](http://www.doodle.com)

ไม่ใช่เพียงแค่นัดเวลาได้เท่านั้น Doodle ยังมีตัวเลือกให้ปรับเขตเวลาให้ตรงกับที่เรายู่ และยังมีเครื่องมือช่วยให้เราเลือกช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการนัดหมายด้วย



## [www.agreedo.com](http://www.agreedo.com)

เลือกได้ทั้งหัวข้อ ตารางเวลา และสามารถบอกให้ใครเตรียมอะไรมาได้อีก ไม่น่าแปลกใจเลยที่ Agreedo จะเป็นคู่แข่งตัวงงของ Doodle เสียตายว่าคนใช้น้อยไปนิด



## [www.needtomeet.com](http://www.needtomeet.com)

หน้าตาอาจจะเหมือน excel แต่อย่าเพิ่งเบื่อก่อน needtomeet ข้อดีคือสามารถแสดงข้อมูลและช่วงเวลาได้มากและมีความยืดหยุ่นสูง



## [www.whenisgood.net](http://www.whenisgood.net)

ใช้งานง่าย แคกด เลือก แชร์ ก็เสร็จแล้ว แต่ interface ใช้งานไปหน่อย และอาจจะต้องจ่ายเพิ่มถ้าต้องการ feature บางอย่าง



## [www.facebook.com](http://www.facebook.com)

คงไม่ต้องบอกว่า Facebook เป็นแบบไหน อาจจะใช้งานไปนิด แต่รับรองว่าตอบรับเร็ว แต่การปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขเวลานัดอาจจะโหดไปหน่อย

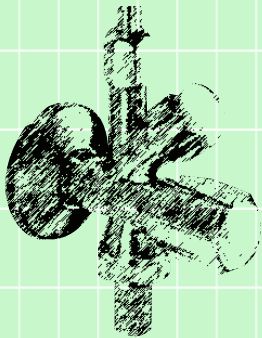




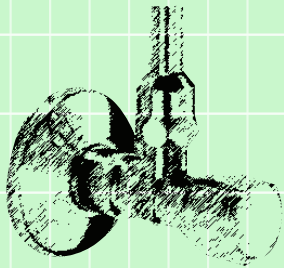
# ฝักบัว อาบน้ำ ทุกโครก

โดย วรพงษ์ พลกองแก้ว

1



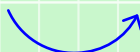
รูป ก วาล์วน้ำที่พร้อมให้เอาสายฉีดมาต่อได้เลย



รูป ข วาล์วน้ำที่ยังไม่พร้อมให้เอาสายฉีดมาต่อได้

ตรวจสอบท่อน้ำและวาล์วน้ำที่ใกล้ชักโครกที่สุดว่าเป็นแบบไหน ขั้นตอนนี้สำคัญ ถ้าห้องน้ำบ้านใครมีวาล์วน้ำใกล้ๆ และว่างพร้อมนำท่อหรือสายอะไรไปต่อก็นับว่าโชคดี แต่ถ้ายังไม่มีก็อย่าเพิ่งหมดหวัง สามารถทำให้มีขึ้นได้ไม่ยาก

**TIP:** ควรเป็นท่อน้ำเย็น น้ำจะปลอดภัยกว่าท่อน้ำร้อน แต่ก็ระวังจะสะดุ้งถ้าใช้งานตอนหน้าหนาว ..ปรืออออ



→ สายชำระข้างชักโครกเป็นสิ่งที่เราคุ้นเคยกันดีตอนอยู่ที่ประเทศไทย พอได้มาใช้ชีวิตอยู่ต่างแดนเช่นนี้หลายๆ คนคงยังไม่ชินกับการใช้เพียงกระดาษชำระเท่านั้น น้ำเสียดายที่ห้องน้ำในประเทศนี้ไม่มีเจ้าสายชำระ แม้แต่ร้านขายเครื่องสุขภัณฑ์ก็ยังไม่มี จะว่าไปแล้วคนเยอรมันส่วนใหญ่คงจะยังไม่รู้จักก็อาจเป็นไปได้ วันนี้ถ้าหากใครอยากจะเช็ดใส่กระดาษแห้งๆ แล้วรับเจ้าสายฉีดชำระเข้ามาเป็นเพื่อนชักโครกแทนเพื่อความสะอาดที่เพิ่มขึ้น สาวเล็ก สาวใหญ่หรือใครก็ตามที่ไม่มีความรู้หรือไม่เคยจับเครื่องมือช่างก็สามารถที่จะติดตั้งได้เองอย่างง่ายๆ เพียงเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมแล้วก็ลงมือตามขั้นตอนที่จะแนะนำต่อจากนี้ได้เลย



สาวเล็กสาวใหญ่หรือใครก็ตามที่ไม่มีความรู้หรือไม่เคยจับเครื่องมือช่างก็สามารถที่จะติดตั้งได้เองอย่างง่ายๆ

2

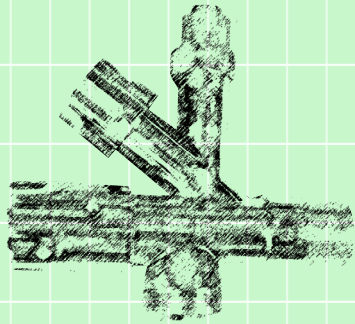
ไปซื้ออุปกรณ์

**TIP:** Keywords สำหรับสั่งซื้อทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่  
DE: Duschkopf, Bidet Dusche, WC Handdusche,  
EN: bidet shower, bidet spray, hand held sprayer เป็นต้น

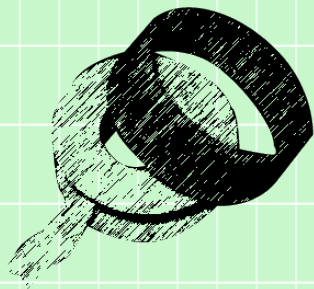


รูป ค สายฉีดที่สามารถนำมาใช้ได้ (Waschbecken-Handbrause)

ข้อต่อสามท่อที่มีวาล์วน้ำสองทาง (หากวาล์วน้ำที่จะใช้ต่อน้ำเข้าสายฉีด เป็นแบบรูป ข) หน้าตาแบบรูป ง (ก่อนไปซื้อก็อย่าลืมวัดขนาดเส้นรอบวงหรือเส้นผ่านศูนย์กลางข้อต่อที่มีอยู่เนิ่นก่อน)



รูป ง ข้อต่อสามท่อที่มีวาล์วน้ำสองทาง (Eckventil mit Rückflussverhinderer)



รูป จ ผ้าพันเกลียว (Teflon Gewebe-Dichtband)

### 3

#### เชื่อมต่อสายฉีด/เปลี่ยนข้อต่อ

กรณีวาล์วน้ำที่อยู่ใกล้ชักโครกมีหน้าตาแบบรูป ก ก็สามารถนำฝักบัวชำระที่ซื้อมาใหม่ไปติดได้เลย โดยอ่านคำแนะนำที่ติดมากับบรรจุภัณฑ์ว่าใช้ด้านไหนต่อกับท่อน้ำ ด้านไหนต่อกับตัวฝักบัวการประกอบก็เพียงหมุนเข้าตามเกลียวที่มีมาได้เลย

**TIP:** โดยปกติแล้วการคลายเกลียว หมุนฝาดออก หมุนข้อต่อออก จะต้องหมุนไปในทิศทางทวนเข็มนาฬิกา

## ราคาอุปกรณ์ตามแหล่งขายอุปกรณ์ก่อสร้างทั่วไปในประเทศไทยขณะนี้

(ตุลาคม 2555)

1. ฝักบัวหรือสายฉีด
  - สายฉีดหากสั่งซื้อทางอินเทอร์เน็ตได้ (Bidet Duschkopf หรือ bidet shower หรืออื่นๆ) ประมาณ 6-30 ยูโร
  - สายฉีดที่สามารถนำมาใช้แทนได้ (Waschbecken-Handbrause) ประมาณ 7.95 ยูโร
2. ผ้าพันเกลียว (Teflon Gewebe-Dichtband) ประมาณ 1-3 ยูโร
3. กรณีที่ต้องซื้อข้อต่อสามท่อที่มีวาล์วน้ำสองทาง (Eckventil mit Rückflussverhinderer) ประมาณ 12-18 ยูโร

### 4

ตรวจสอบการใช้งาน เมื่อเปิดวาล์วน้ำทุกจุดแล้ว ก็สามารถที่จะใช้งานได้เลย ถ้าหากมีน้ำรั่วไหลซึมออกมาตามข้อต่อระหว่างเกลียว อย่าเพิ่งตกใจ เพราะนี่เป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นได้เสมอ ปัญหานี้สามารถแก้ไขได้โดยใช้ผ้าพันเกลียว โดยให้ปิดวาล์วน้ำทั้งหมดแล้วก็ถอดข้อต่อจุดที่เป็นปัญหา แล้วนำผ้าพันเกลียวพันรอบเกลียวทาบให้แน่นจนทั่วประมาณ 3-4 รอบอย่ามากเกินไปให้พอเห็นรอยเกลียวก็นับว่าใช้ได้ แล้วทดสอบการใช้งานอีกครั้ง ถ้าไม่มีปัญหาตรงไหนก็สามารถใช้งานได้เลย

ถ้าอ่านเฉยๆ อาจจะรู้สึกว่ายุ่งยากเกินไปสุดกำลังที่จะทำได้ แต่ถ้าเริ่มที่จะทำแล้วพยายามทำความเข้าใจ ลองดูลองจับ ก็จะเห็นว่ามันง่ายมากๆ แม้จะมีค่าใช้จ่ายบ้างแต่ก็คุ้ม เพราะสิ่งที่จะได้ตามมานั้นก็คือความมั่นใจในความสะอาดของตัวเราเอง หวังว่า Fix-it ตอนนี้จะทำให้ทุกคนมีความสุขและมั่นใจกับกิจวัตรประจำวันได้

32

BILFERST





# สุดท้าย เทศกาล รื่นเริง แดนอินทรี เหล็ก

เรื่องและเรียบเรียง: พรรณพร อัจฉรานนท์  
ภาพ: กรกฎ ภัทรพจน์, สุเมธ พันแก้วผาบ,  
กฤษฎา พันทะวา, พวัส แก่นเมือง,  
ธนะ คำรณฤทธิศร

เมื่อเข้าสู่ฤดูใบไม้ร่วง ชาวเยอรมันหลายๆ คนมักจะเฝ้ารอเทศกาลหนึ่งมาเยือนอย่างใจจดใจจ่อ งานนั้นจะเป็นอะไรไปไม่ได้หากไม่ใช่ “เทศกาลเบียร์” อันเลื่องชื่อ ที่หาได้จำกัดความตั้งอยู่แค่ในประเทศเยอรมนีเท่านั้นไม่ว่ากันว่างานดังกล่าว โดยเฉพาะออกโทเบอร์เฟสต์ (Oktoberfest) ณ เมืองมิวนิเชิน (München) ที่จัดกันมากกว่าสองร้อยปีและยังคงเฉลิมฉลองกันอยู่จนทุกวันนี้ ยังเป็นต้นแบบเทศกาลเบียร์แรกๆ ของโลกอีกด้วย ซึ่งเทศกาลเบียร์ส่วนใหญ่ที่ว่านี้ จะมีรูปแบบเป็น Volksfest (Folk Festival) คือ งานรื่นเริงสำหรับประชาชนทั่วไป ที่ไม่ต้องเสียค่าเข้าชมใดๆ

เกริ่นกันมาขนาดนี้แล้ว เตียวผู้อ่านจะอดใจไม่ไหว Terminal DE จึงขออาราธนารวบรวมเทศกาลเบียร์ ซึ่งประกอบไปด้วยงานออกร้านและเครื่องเล่นที่ขึ้นชื่อที่สุดสามแห่งในประเทศเยอรมนี ให้ผู้อ่านได้รื่นเริงบันเทิงใจไปพร้อมๆ กับชาวเยอรมัน และเพื่อให้เราได้เห็นภาพสมจริง ทั้งสามารถตีความต่อกับบริบทชาติต่างๆ ไปด้วยในแต่ละงาน เราจึงขอให้นักศึกษาไทยในแต่ละเมือง เล่าประวัติความเป็นมาของเทศกาลเบียร์ต่างๆ รวมทั้งประสบการณ์ส่วนตัวที่มีโอกาสได้ไปสัมผัสมาด้วยตนเอง จะสนุกสนานสมคำร่ำลือแค่ไหน เราไปฟังเจ้าบ้านเล่าสู่กันฟังดีกว่าค่ะ

## รู้ไว้ไว้ว่า

เทศกาลเบียร์เกิดขึ้นได้อย่างไร?

ย้อนไปตั้งแต่สมัยคริสต์ศตวรรษที่ 15-16 เมื่อครั้งที่ยังไม่มีใครคิดค้นห้องหรือระบบกักเก็บความเย็นในอดีต ประกอบกับพื้นที่ที่มีจำกัด ชาวบ้านจึงต้องพยายามกำจัดเบียร์ที่ผลิตไว้ตั้งแต่ปีที่แล้ว เพื่อให้มีพื้นที่เพียงพอที่จะเก็บกักเบียร์ที่จะผลิตขึ้นมาใหม่ในปีนั้นๆ ซึ่งปกติชาวบ้านจะเริ่มหมักเบียร์หลังจากฤดูเก็บเกี่ยวสิ้นสุดลง (ประมาณหลังงานออกโทเบอร์เฟสต์) และจะเกิดกรรมวิธีหมักเบียร์กันไปจนถึงเดือนมีนาคม ชาวบ้านเลยถือโอกาสดีอันนี้ จัดงานเทศกาลวาระดื่มเบียร์ (ให้หมด) แห่งชาติ ซึ่งก็เสมือนเป็นการเฉลิมฉลองการสิ้นสุดฤดูเก็บเกี่ยวไปในตัวอีกด้วย โดยงานนี้มักจะเกิดขึ้นในช่วงระหว่างวันเสาร์สุดท้ายของเดือนกันยายน จนถึงวันอาทิตย์แรกของเดือนตุลาคม และเริ่มมีเทศกาลเบียร์อย่างเป็นทางการในประเทศเยอรมนีเมื่อ ค.ศ. 1810 นั่นก็คือ งานออกโทเบอร์เฟสต์ที่เมืองช็อนน็อง



beerhall, München

## OKTOBERFEST, MÜNCHEN

โดย นรทฎ ลัทธวมจีน

ปัจจุบันงานออกโท-  
เบอร์เฟสต์กลายเป็น  
งานเทศกาลรื่นเริงที่  
ได้รับความนิยมจาก  
นักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะ  
เป็นชาวเยอรมันเอง  
หรือชาวต่างชาติจาก  
ทั่วโลก โดยจากสถิติ  
ล่าสุด มีผู้เข้าร่วมงาน  
ปีละกว่า 6 ล้านคน

หลายๆ คนคงเคยได้ยินชื่องาน ออกโทเบอร์เฟสต์ หรือที่ชาวมิวนิเชนเรียกกันว่า วิเซิน (Wisn) งานนี้จัดเป็นงานเทศกาลที่เรียกได้ว่าสำคัญและยิ่งใหญ่ที่สุดของเมือง มิวนิเชน ซึ่งจัดขึ้นในช่วงสัปดาห์สุดท้ายของเดือนกันยายนไปจนถึงต้นเดือนตุลาคม ของทุกปี โดยงานออกโทเบอร์เฟสต์จัดขึ้นครั้งแรกในวันที่ 12 ตุลาคม ค.ศ. 1810 แต่ในครั้งแรกนั้น จุดประสงค์ของงานไม่ใช่เพื่อเป็นเทศกาลเบียร์อย่างที่เรเห็นกันในปัจจุบัน แต่เป็นการเฉลิมฉลองงานมงคลสมรสของมกุฎราชกุมารลูดวิก (Kronprinz Ludwig - ซึ่งต่อมาได้ครองราชย์เป็นพระเจ้าลูดวิกที่ 1 นั่นเอง) และเจ้าหญิงเซเรโซ แห่งซัคเซิน-ฮิลด์บวร์กเฮาเซิน (Therese von Sachsen-Hildburghausen) และนี่จึงเป็นที่มาของชื่อสถานที่จัดงานออกโทเบอร์เฟสต์ที่เรียกว่า Theresienwiese หรือ วิเซิน

ปัจจุบันงานออกโทเบอร์เฟสต์กลายเป็นงานเทศกาลรื่นเริงที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะ เป็นชาวเยอรมันเองหรือชาวต่างชาติจากทั่วโลก โดยจากสถิติล่าสุด มีผู้เข้าร่วมงานปีละกว่า 6 ล้านคน กิจกรรมในงานออกโทเบอร์เฟสต์จะแบ่งออกเป็นสองส่วนหลักๆ ได้แก่ ส่วนที่เป็นเต้นท์เบียร์กว่า 30 เต็นท์ กับส่วนเครื่องเล่นด้านนอกซึ่งจะมีลักษณะคล้ายๆ งานวัดบ้านเราแหละครับ ผู้มาเข้าร่วมงานเทศกาลนี้มักจะแต่งกายด้วยชุดท้องถิ่นของชาวรัฐบาเยิร์น โดยชุดของผู้ชายจะมีลักษณะเป็นกางเกงหนังสามส่วนมีชื่อว่า เลเดอร์โฮเซิน (Lederhosen) ส่วนของฝ่ายหญิงเรียกกันว่า Dirndl (เดียร์นเดิล) เป็นชุดที่เรียกได้ว่า หน้าอกหน้าใจมีเท่าไรก็จะถูกดันออกมาโชว์กันเต็มที่ รับรองถูกใจหนุ่มๆ ทั้งหลายแน่นอน และขึ้นชื่อว่าเป็นงานเบียร์ ย่อมต้องมีเบียร์ดีๆ มาให้คอเบียร์ทั้งหลายได้ลิ้มลอง โดยเบียร์ในงานจะมาจากโรงเบียร์เก่าแก่ในมิวนิเชนทั้งหมด ต้องบอกว่าเก่าจริงๆ ครับ บางโรงเบียร์มีอายุกว่า 800 ปี มีทั้งหมด 6 ยี่ห้อ ได้แก่ Augustiner, Hacker-Pschorr, Hofbräuhaus, Löwenbräu, Paulaner และ Spatenbräu โดยจะเสิร์ฟที่ละเหยือกขนาด 1 ลิตร เหตุที่คนจากทั่วโลกต้องตื่นตันทึ่งงานออกโทเบอร์เฟสต์ที่เมืองมิวนิเชน ก็เนื่องจากเบียร์ที่เสิร์ฟในงานออกโทเบอร์เฟสต์จะต้องเป็นเบียร์ที่หมักและผลิตในมิวนิเชนเท่านั้น ซึ่งสิ่งนี้จะ

# 35

การ์นต์ได้เลยว่าคนที่มาเที่ยวงานจะได้ลิ้มรสชาติของเบียร์มีนเช่นแท่งๆ แน่นนอน ส่วนอาหารในงานก็จะเป็นอาหารเยอรมันทั่วๆ ไป โดยอาหารที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเห็นจะเป็น ไก่ย่าง ขาหมู และไส้กรอก สุดท้ายผมมีคำแนะนำอยากฝากเพื่อนๆ ที่สนใจจะมาร่วมงานสักเล็กน้อย ว่าหากต้องการที่จะเข้าไปนั่งในเต็นท์เพื่อรับบรรยากาศ ผมแนะนำให้ไปแต่เนิ่นๆ หรือจองโต๊ะล่วงหน้า (<http://www.oktoberfest.de/en/navitem/Beer+Tents/>) เพราะมีเซ่นนั้นอาจจะมีโต๊ะนั่งได้ครับ


## ข้อมูลอ้างอิง

<http://de.wikipedia.org/wiki/Oktoberfest>

## CANNSTATTER VOLKSFEST, STUTTGART

โดย กิตติ คำแก้ว

ผมอยากให้คอเบียร์ทั้งไทยและเทศได้มีโอกาสมาเที่ยวงาน Cannstatter Volksfest หรือที่ชาวเมืองชตุทท์การ์ท เรียกกันในชื่อ Cannstatter Wasen หรือ Wasen (วาเซ่น) ซึ่งจัดขึ้นเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ตั้งแต่ปลายเดือนกันยายน จนถึงวันอาทิตย์ที่สองของเดือนตุลาคมของทุกปี ณ บริเวณลานวาเซ่น ริมน้ำเนคคาร์ (Neckar) ใกล้กับสถานีรถไฟบาด คันน์ชตัดท์ (Bad Cannstatt) ซึ่งเทศกาลนี้มีมากกว่า 194 ปีแล้ว! โดยจัดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1818 ตามพระประสงค์ของพระเจ้าวิลเฮล์มที่ 1 (König Wilhelm I) เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการเกษตรกรรมของแคว้น Württemberg (เวือร์ทเทิมแบร์ก) สัญลักษณ์ของงานซึ่งมีมาตั้งแต่ครั้งแรกที่จัดคือ

เยอรมันไปวันๆ 

prost:

คาดว่าทุกคนน่าจะรู้อยู่แล้วว่าคนเยอรมันพูดคำว่า "Prost!" เมื่อตอนดื่มชนแก้วกันใช่ไหมครับ คำนี้จริงๆ ย่อมาจากคำว่า Prosit! ซึ่งมีรากจากภาษาละตินแปลว่า ขอให้มันช่วยนะ (แต่ช่วยอะไรยังไง คนเยอรมันบอกว่า ช่วยให้เธอเมา จะได้ลืมๆ ซะ) อีกสำนวนที่ใช้ได้ก็คือ Zum Wohl! ครับผม ที่สำคัญก็คือเวลาชนแก้วตอนกล่าวคำเหล่านี้ต้องมองตากันด้วยนะครับ ไม่งั้นคนอื่นจะมองว่าไอ้เนี่ยมองแต่เครื่องดื่มหวังจะกริบอย่างเดียว สำนวน Prost! นั้นนอกจากใช้ในบริบทดื่มฉลองแล้วยังสามารถใช้ในสถานการณ์หรือบริบทอื่นได้อีกนะครับ เช่น Prost Neujahr! ก็สามารถใช้ อวยพรในวันปีใหม่ (โดยที่ไม่ต้องดื่มครับ)

chicken tent ที่ Stuttgart



อาหารที่นิยมกันมากที่สุด  
ในหมู่นักเรียน  
คือ เต็นท์ Festzelt  
Göckesmaier ซึ่ง  
ขายไถ่ย่างที่มีชื่อ  
เสียงมากกว่า 70 ปี

หอคอยผลไม้ (Fruchtsäule) ซึ่งจะประดับด้วยข้าวโพด ผักและผลไม้สด ในอดีตมีการจัดแข่งม้าและมอบรางวัลให้กับผู้ที่มีผลงานดีเลิศในการทำปศุสัตว์ด้วย ปัจจุบันมีขบวนพาเหรดของกลุ่มคนที่แต่งกายด้วยชุดทหาร เครื่องแต่งกายพื้นเมือง กลุ่มคนเลี้ยงแกะที่เดินระบำไปพร้อมกับเสียงดนตรี และขบวนรถที่ประดับประดาด้วยสีสันสวยงามให้ได้ชม รวมถึงมีสวนสนุกพร้อมด้วยเครื่องเล่นต่างๆ ที่รอท้าทายนักท่องเที่ยวที่ชอบความตื่นเต้นให้มาวัดใจกันว่าใครจะกรีดตังกวากัน แต่ที่ขาดไม่ได้และถือเป็นไฮไลท์ของงานนี้คือ เต็นท์เบียร์ที่ตั้งเรียงรายรอให้นักดื่มมาลิ้มรสเบียร์พื้นเมือง อาทิ เช่น Stuttgarter Hofbräu เบียร์ที่รสชาติดีที่สุด ใครที่มาถึงเมืองชตุทท์การ์ท แล้วไม่ได้ดื่มถือว่าพลาด! ว่ากันต่อถึงเต็นท์เบียร์ในงานเพราะเต็ยวคอบเบียร์ทั้งหลายจะไม่เห็นภาพความยิ่งใหญ่ Stuttgarter Hofbräu มีเต็นท์ให้นักดื่มถึงสองเต็นท์ด้วยกัน ซึ่งจุคนได้เต็นท์ละ 5,000 คน เบียร์ Dinkelacker มีหนึ่งเต็นท์จุคนได้ 4,500 คน เต็นท์เบียร์ Schwaben Bräu จุคนได้ 5,200 คน เต็นท์เบียร์ Fürstenberg จุคนได้ 5,000 คน นอกจากนี้ยังมีเต็นท์และซุ้มขายอาหารและเบียร์ทั้งใหญ่และเล็กอีกหลายเต็นท์ อาหารที่นิยมกันมากที่สุดใหมู่นักเรียน คือ เต็นท์ Festzelt Göckesmaier ซึ่งขายไถ่ย่างที่มีชื่อเสียงมากกว่า 70 ปี (ในภาษาชเวบิชซึ่งเป็นภาษาถิ่น คำว่า Göckele แปลว่าไถ่ย่าง) โดยเต็นท์นี้จะขายเบียร์ Stuttgarter Hofbräu อีกด้วย และเคล็ดลับเด็ดๆ คือ ทุกวันอังคาร เบียร์ 1 ลิตรจะลดครึ่งราคาสำหรับนักเรียน ด้วยเหตุที่มีเต็นท์ขายเบียร์เป็นจำนวนมากประกอบกับจำนวนผู้มาเยือนอย่างล้นหลามในแต่ละปี ทำให้คันทันซ์ฮัทเทอร์ โพล์คเฟสต์เป็นเทศกาลเบียร์ที่ใหญ่เป็นอันดับที่สองของโลก รองจากงานออกโทเบอร์เฟสต์ที่เมืองมิวนิค เมื่อรู้แบบนี้แล้ว รีบตัดสินใจจองตั๋วเดินทางมาเที่ยวงานวาเช่นที่เมืองชตุทท์การ์ทด้วยกันนะครับ

ข้อมูลเพิ่มเติม

<http://www.cannstatter-volksfest.de>

## BREMER FREIMARKT, BREMEN

โดย สารนาถ เกียมแก้ว

เมื่อยามที่ใบไม้เริ่มเปลี่ยนสีในฤดูใบไม้ร่วง พร้อมกับอากาศหนาวเย็นที่เริ่มคืบคลานเข้ามา ก็เป็นสัญญาณว่าเทศกาลงานออกร้านเฉลิมฉลองที่เก่าแก่ที่สุดในเยอรมนี (เริ่มครั้งแรกในปี ค.ศ. 1035) กำลังใกล้เข้ามาแล้ว งานนั้นก็คือ Bremer Freimarkt แห่งเมืองเบรเมนนั่นเอง โดยงานนี้จะจัดขึ้นในช่วงราวๆ สองสัปดาห์สุดท้ายของเดือนตุลาคมของทุกปี โดยสถานที่จัดงานหลักอยู่ที่ Bürgerweide ซึ่งตั้งอยู่ด้านหลังของสถานีรถไฟหลักของเมือง นอกจากนี้ยังมีการจัดงานบริเวณลาน Bremer Marktplatz และรอบๆ ศาลากลางเมือง (Bremer Rathaus) ในย่านเมืองเก่า โดยเรียกการจัดงานบริเวณนี้ว่า Kleiner Freimarkt ซึ่งบรรยากาศชวนให้ออนรัลลิกไปถึงการจัดงานในสมัยก่อนที่จัดขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้าก่อนที่จะถูกหนาวจะมาถึง ในขณะที่บริเวณ

จัดงานหลักจะเต็มไปด้วยบรรยากาศของการดื่มกินและเฉลิมฉลอง ถ้าจะบรรยายให้เห็นภาพกันง่ายๆ ก็คงคล้ายๆ กับงานวัดหรืองานกาชาดบ้านเราดีๆ นี่เอง โดยมีการเล่นเกมส์ จับฉลาก ปาลูกดอก ซิงรางวัล แลกตุ๊กตา รวมไปถึงเครื่องเล่นต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็น ม้าหมุน ซิงช้าสวรรค์ รถบั้งไฟ รวมไปถึงเครื่องเล่นชวนหวาดเสียวอย่างรถไฟเหาะตีลังกา ลองแก่งท่ามกลางอากาศหนาวเย็น ไวกิ้ง บ้านผีสิง ก็มีให้เห็นกันในงานนี้ จุดน่าสนใจของงานอีกอย่างหนึ่งก็คือในวันเสาร์ที่สองของการจัดงาน จะมีขบวนพาเหรดแฟนซีเดินผ่านตัวเมือง เริ่มตั้งแต่ราวๆ สิบโมงเช้าจากย่านเมืองใหม่ (Neustadt) ไปสิ้นสุดที่ลานหน้าสถานีรถไฟหลัก (Bahnhofsplatz) โดยมีผู้เข้าร่วมประมาณ 3,500-5,000 คน กินเวลาเดินทั้งหมดร่วมสามชั่วโมงเลยทีเดียว ถ้าเดินเล่นในงานจนท้องเริ่มหิว ก็ไม่ต้องเป็นกังวล เพราะมีอาหารและขนมให้เลือกรับประทานกันได้ตลอดทั้งงาน ตั้งแต่สเต็กย่างบนเปลวไฟ ไส้กรอกเนื้อม้า ปลาทอด ขนม Schmalzkuchen ที่ดูๆ ไปมันก็คือปาต่องโกราตไอซิ่งดีๆ นี่เอง ไอศกรีม ถั่วอัลมอนต์คั่วเคลือบน้ำตาล ผลไม้ชุบช็อคโกแลต ส่วนคอกเทลก็ไม่น้อยหน้า มีเดินท์เบียร์ให้เข้าไปเลือกดื่มกันได้เต็มที่ ซึ่งถ้าพูดถึงเบียร์เบรเมนก็คงหนีไม่พ้นเบียร์ Beck's ที่มีโรงงานผลิตตั้งอยู่ในเบรเมน นอกจากนี้ก็มี Hacke Beck และ Hemelinger ซึ่งเป็นเบียร์ท้องถิ่นให้ลองชิม ส่วนเบียร์อื่นๆ อย่าง Paulaner และ Franziskaner ก็สามารถหาดื่มได้ภายในงานนี้เช่นกัน แต่ถ้าจะให้เข้ากับอากาศเย็นๆ ในช่วงเวลานี้ เห็นจะต้องขอ Glühwein (ไวน์ร้อน) อุ่นๆ ชักแก้ว แล้วไปยืนเก๊กท่าที่เครื่องถ่ายรูปอัตโนมัติที่จุด Foto Point ซึ่งสามารถเข้าไปดูรูปตามเวลาที่ถ่ายได้ที่ <http://www.fotopoint.freimarkt.de/> ถ้าหากคุณอยากรู้ว่าบรรยากาศงานวัดในแบบฉบับเยอรมันเป็นอย่างไรเห็นจะต้องลงมาสัมผัสบรรยากาศงานไฟร์มาร์คท์ที่เมืองเบรเมนดูสักครั้ง

ถ้าจะให้เข้ากับอากาศเย็นๆ ในช่วงเวลานี้เห็นจะต้องขอ Glühwein (ไวน์ร้อน) อุ่นๆ ชักแก้ว แล้วไปยืนเก๊กท่าที่เครื่องถ่ายรูปอัตโนมัติที่จุด Foto Point

#### ข้อมูลอ้างอิง

[http://de.wikipedia.org/wiki/Bremer\\_Freimarkt](http://de.wikipedia.org/wiki/Bremer_Freimarkt)



เป็นอย่างไรกันบ้างคะ? ไม่ว่าจะเทศกาลเบียร์ที่ใหญ่ที่สุดในโลกอย่าง ออคโทเบอร์เฟสต์ที่เมืองมิวนิเชิน ตามมาด้วยงานเบียร์ที่ใหญ่เป็นอันดับสองอย่างงาน คินน์ชัตท์เทอร์ โพล์คเฟสต์ ณ เมืองชตุทท์การ์ท หรืองานพินแฟร์ที่เก่าแก่ที่สุดใน ประเทศเยอรมนีอย่างเบรเมอร์ ไพรมาร์คท์ ที่เมืองเบรเมน ก็ล้วนกระตุกต่อมคอ เบียร์และหลายๆ คนที่ชื่นชอบงานรื่นเริงในช่วงฤดูใบไม้ผลิกันถ้วนหน้า ยิ่งเห็นคำ เชิญชวนของเจ้าบ้านทั้งสามแล้ว เราก็คอดใจไม่ได้ที่จะตีตัวเดินทางไปตามเมืองต่างๆ ดังกล่าว เพื่อไปลิ้มลองบรรยากาศเทศกาลเบียร์และงานพินแฟร์ที่เสนอกันมาอย่างถึง พริกถึงขิงเลยทีเดียว อย่างไรก็ตาม ใครที่ไม่ได้อยู่ใกล้สามเมืองนี้ ไม่ต้องน้อยใจไปนะคะ เพราะงานต่างๆ ดังกล่าวในประเทศเยอรมนีไม่ได้มีเฉพาะในสามเมืองใหญ่นี้เท่านั้น หากแต่ยังมีให้เห็นในเมืองเล็กเมืองน้อยหรือเมืองใหญ่ต่างๆ ไป อาทิเช่น งาน Gäubodenvolksfest ที่เมืองชเตราบิง, งาน Hamburger Dom ณ เมืองฮัมบวร์ก, งาน Hannover Schützenfest ที่เมืองฮันโนเฟอร์ ฯลฯ ใครสะดวกที่ไหน เมืองใดก็สามารถตรวจสอบช่วงระยะเวลาจัดงานที่แน่นอนในแต่ละปีและเดินทางไปสนุกสนาน กันตามอัครยาชัยในเมืองต่างๆ ได้ค่ะ

จริงๆ แล้วเทศกาลเบียร์ในฤดูใบไม้ร่วงของปีนี้ได้ผ่านพ้นไปเรียบร้อยแล้ว แต่หากเมื่อปีหน้าฟ้าใหม่กลับมาอีกครั้ง ก็อย่าลืมหันไปชักชวนคนรู้จัก จูงมือคนรู้จักไป สัมผัสงานเบียร์และพินแฟร์ที่ยิ่งใหญ่และเลื่องชื่อระดับโลกต่างๆ นี้ได้ ไม่ใกล้ไม่ไกล แค่นประเทศเยอรมนีเอง **opnmnd**

## รู้ไว้ไว้ว่า

ทำไมต้องเรียกว่า Oktoberfest?

ตั้งแต่สมัยอดีตกาล ชาวบ้านมักจะจัดงานเฉลิมฉลองวาระสิ้นสุดฤดูเก็บเกี่ยวในเดือนตุลาคมของแต่ละปี โดยจะเริ่มเก็บเกี่ยวพืชผลกันตั้งแต่ราวๆ ปลายเดือนกรกฎาคม เป็นต้นมา ซึ่งวันสำคัญหลักในการเฉลิมฉลองดังกล่าว คือ วันอาทิตย์แรกของเดือนตุลาคมเลยเป็นเหตุให้เรียกเทศกาลเฉลิมฉลองนี้ตามเดือนตุลาคมว่า ออคโทเบอร์เฟสต์

แต่หลายๆ คนก็ยังตั้งคำถามต่อไปว่า แล้วทำไมถึงเป็นออคโทเบอร์เฟสต์ ทั้งๆ ที่งานนี้มักจะเริ่มในช่วงเดือนกันยายน เรามีคำตอบค่ะ ทางผู้จัดงานออคโทเบอร์เฟสต์ ([www.oktoberfest.de](http://www.oktoberfest.de)) ให้เหตุผลว่า เนื่องจากสภาพอากาศทุกวันนี้เริ่มจะเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้น เมื่อเริ่มเข้าเดือนตุลาคม อากาศก็เริ่มจะหนาวเย็นเร็วกว่าสมัยก่อน ทั้งพระอาทิตย์ก็ตกเร็วกว่าในเดือนกันยายนอีกด้วย ซึ่งถ้ายังจัดงานในช่วงเดือนตุลาคมเป็นหลักอยู่ ก็จกรวมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเปิดร้านขายของหรือการละเล่น เครื่องเล่นต่างๆ รวมทั้งผู้คนที่นั่งรื่นเริงกันอยู่ในเบียร์การ์เดนก็จะไม่สำคัญกันอย่างเต็มที่ เพราะต้องเผชิญกับความหนาวเย็นที่คืบคลานเข้ามาทุกขณะ ด้วยเหตุดังกล่าว ออคโทเบอร์เฟสต์จึงเลื่อนเวลาจัดให้เร็วขึ้นมาเล็กน้อยในเดือนกันยายนค่ะ

39



# แฟชั่นบ้านบ้าน



ชุดาวรรณ หวะสุวรรณ (แยม)

ยอดมนุษย์เงินเดือน

ประจำเมืองเบอร์ลิน



41



ณัฐพัฒน์ ดุลยโกเมศ (ณัฐ)  
Hochschule München เทอม 7  
สาขา Maschinenbau

42



ชนักตา จิตพัฒนไพบุลย์ (บ๊ิกจ้อด)  
ยอดมนุษย์เงินเดือน  
ประจำเมืองเคิ้ลัน

43



สิริวรรณ ถวัลย์ศักดิ์วุฒิ (ฝ่าย)  
Ludwig-Maximilians-Universität München  
เรียนจบ Master Degree  
สาขา Internationales Privatrecht



กิตติศักดิ์ อัจฉงหาญ (บาส)  
Fachhochschule Köln  
สาขา Technische Informatik

45

เกตุอัณณา อาสาส (รุ่ง)  
เรียนภาษา Goethe-Institut  
ที่ Bremen

31





จักรภัทร อีสริยะเสรีกุล (เบนซ์)  
Fachhochschule Bremen  
เรียนจบ MBA สาขา International  
Tourism Management



ขวา:

ดลพร ชนะชัย (โจ)

SAC Stadelshule

Architecture Class FFM

ซ้าย:

อาภาพรรณ จันทนขจรพูน (ภา)

Universität für angewandte Kunst Wien



อรุณสิทธิ์ พรหมมิตร (หล่อด)  
Technische Universität Berlin  
เรียนจบ Master of Science  
สาขา Solar Technology





นักเรียนไทย  
คนแรกใน  
เยอรมนี

## นักเรียนไทย คนแรกในเยอรมนี



สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ  
เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์  
กรมพระนครสวรรค์วรพินิต

พ.ศ.

2420

2424

— เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุม  
พันธุ์ ประสูติเมื่อวันที่  
29 มิถุนายน

2428

— พระราชวงศ์ชั้นพระ  
องค์เจ้า เริ่มเสด็จออก  
ไปศึกษา ณ ประเทศ  
อังกฤษ

2407

— เจ้าพระยาภาสกร-  
วงศ์ไปเรียนภาษา  
ที่อังกฤษ

2411

— พระบาทสมเด็จพระ  
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว  
รัชกาลที่ 5 ขึ้นครองราชย์  
ในวันที่ 1 ตุลาคม

2430

2437

— เสด็จออกศึกษาที่  
อังกฤษ

2436

— เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ  
เสด็จออกศึกษาที่  
อังกฤษ

— ฝรั่งเศสเข้ายึดครอง  
ฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง

2437

— เจ้าฟ้าวิชุนหิต  
สวรรคต

2440

2440

— พระบาทสมเด็จพระ  
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว  
เสด็จพระราชดำเนิน  
ประพาสยุโรปครั้งที่ 1

— พระบาทสมเด็จพระ  
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว  
เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยม  
โรงเรียน Kadettenschule  
เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม

2440

— เสด็จเข้าโรงเรียนเตรียม  
ทหาร (Kadettenschule)  
ที่พ็อทสดัม (Potsdam)

2444

— ทรงจบการศึกษาและ  
ทรงสอบได้เป็นนายทหาร  
เยอรมนี

— ทรงเข้าประจำกองร้อย  
ที่ 11 กรมทหารรักษา  
พระองค์ที่ 4 ในสมเด็จพระ  
พระนางเจ้าเอกอุस्ता  
พระบรมราชชนนี

— ทรงลาพักและเสด็จ  
กลับประเทศไทย ในเดือน  
ตุลาคม

2445

— เสด็จกลับมาทรง  
ศึกษาต่อประเทศ  
อีกครั้งหนึ่ง

2446

— ทรงสำเร็จการศึก  
และเสด็จกลับเมือง

2447

— ทรงดำรงตำแหน่ง  
บัญชาการกรมทหาร  
ในวันที่ 25 กุมภาพันธ์



## 2450

— ตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินประพาสยุโรปครั้งที่ 2

## 2453

— ทรงขึ้นเป็นเสนาบดีกระทรวงทหารเรือ วันที่ 11 ธันวาคม

## 2463

— ทรงดำรงตำแหน่งเสนาธิการทหารบก และผู้บัญชาการกรมทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ วันที่ 19 มิถุนายน

## 2472

— เสด็จขึ้นเป็นประธานอภิรัฐมนตรีสภาในวันที่ 23 กรกฎาคม

## 2468

— ทรงเป็นสมาชิกชุดแรกของอภิรัฐมนตรีสภา

## 2487

— ทิวศต ฤ ตำนกประเสนัน เมืองบันดุง ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 18 มกราคม

2450

## 2450

— พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินประพาสยุโรปครั้งที่ 2

## 2453

— พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ขึ้นครองราชย์ ในวันที่ 23 ตุลาคม

## 2457

— เริ่มสงครามโลกครั้งที่ 1 (ค.ศ. 1914)

2460

## 2468

— พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 ขึ้นครองราชย์ในวันที่ 26 พฤศจิกายน

— จัดตั้งอภิรัฐมนตรีสภา วันที่ 28 พฤศจิกายน

2470

## 2475

— เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นประชาธิปไตย

2480

2490


พระประวัติ

เหตุการณ์สำคัญ

## นักเรียนไทย คนแรกในเยอรมนี

Der erste thailändische Student in Deutschland

โดย WVS แก่นเมือง

เยอรมันไปวันๆ 

erste:

พูดถึงคำว่าคนแรก ครั้งแรก  
อะไรก็ตามที่มีคำว่าแรก ทุกคน  
น่าจะนึกถึง Adjektiv ว่า "erst"  
กันใช่ไหมครับ? เช่น

Der erste thailändische Student in Deutschland (นักเรียนไทยคนแรกในเยอรมัน) หรือ Das erste Mal (ครั้งแรก)

จริงๆ แล้วคำว่า erst นั้นนอกจากจะหมายความว่าเป็น "แรก" แล้วยังสามารถใช้เป็น Adverb โดยจะมีความหมายว่า "เพิ่งจะ" ได้ด้วยนะครับ เช่น

Es ist erst 5 Uhr. Schlaf weiter! (เพิ่งจะตีห้าเอง นอนต่อเถอะ) Erst gestern konnte ich ihn erreichen. (เพิ่งเมื่อวานนี้แหละที่ฉันติดต่อเขาได้)

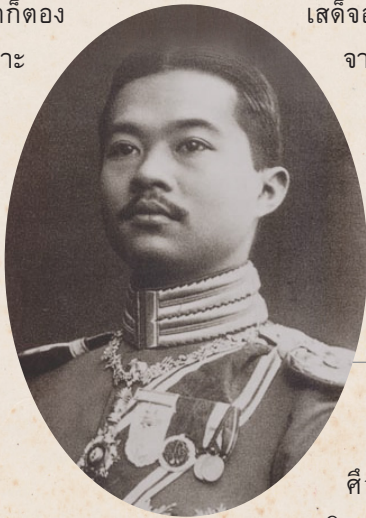
เมื่อกล่าวถึงเรื่อง "นักเรียนนอก" ในอดีต คนสมัยนั้นก็คงจินตนาการถึงเชื้อพระวงศ์หรือผู้ดีที่ไปเรียนในยุโรป โดยเฉพาะอังกฤษและฝรั่งเศส เพราะเป็นชาติมหาอำนาจและมีกลิ่นอายของความโก้หรูอยู่ในที่ เรามักเข้าใจกันว่า การศึกษาในต่างประเทศของคนไทยเริ่มขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 โดยผู้กักนโยบายทางการต่างประเทศของพระองค์ แต่อันที่จริงแล้วมีหลักฐานปรากฏว่าคนไทยเริ่มออกไปศึกษาในประเทศตะวันตกตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 กล่าวคือ เจ้าพระยาภาสกรวงศ์ (พร บุนนาค) น้องชายของสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ที่ทางบ้านส่งไปเรียนภาษาที่ประเทศอังกฤษในปี พ.ศ. 2407 เป็นเวลา 3 ปี เจ้าพระยาภาสกรวงศ์จึงน่าจะเป็น "นักเรียนนอก" คนแรก (เจ้าพระยาภาสกรวงศ์ผู้นี้เองคือคนที่คิดคำเรียกเสือ Raja pattern หรือราชปะแตนที่เราคุ้นเคยกัน) ต่อมา ในปลายรัชสมัย ทางราชการจึงได้เริ่มส่งนักเรียนไทยชุดแรกไปเรียนต่อที่ยุโรป 3 คน โดย 2 คนไปเรียนในอังกฤษ และอีก 1 คนไปฝรั่งเศส

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทางราชการส่งนักเรียนไปเรียนภาษาอังกฤษต่างประเทศครั้งแรกใน พ.ศ. 2414 เนื่องด้วยทรงมีพระราชดำริที่จะเปิดการสอนภาษาอังกฤษในพระนคร แต่หาผู้สอนไม่ได้ จึงแก้ปัญหาโดยการส่งนักเรียนไปที่สิงคโปร์แทน นักเรียนชุดนี้มีประมาณ 20 คน ปีถัดมาโรงเรียนจึงเปิดขึ้นได้ แต่ก็ต้อง

ปิดไปใน พ.ศ. 2417 เพราะ

หมดสัญญาจ้างครูและไม่มีครูที่ประสงค์ต่อสัญญา การไปศึกษาที่อังกฤษและสิงคโปร์ก็เกิดขึ้นประปรายเรื่อยมาในหมู่ขุนนางและเชื้อพระวงศ์

พ.ศ. 2428 นับเป็นครั้งแรกที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระราชวงศ์ชั้นพระองค์เจ้า เสด็จออกไปศึกษา ณ ประเทศอังกฤษ ประกอบด้วยพระองค์เจ้ากิติยากรวรลักษณ, พระองค์เจ้าระพีพัฒนศักดิ์, พระองค์เจ้าประวิตรวิมลโนดม และพระองค์เจ้าจิรประวิตรเดช จนกระทั่ง พ.ศ. 2436 จึงมีเจ้านายชั้นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเสด็จออกศึกษาที่อังกฤษ ซึ่งก็คือ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ หรือรัชกาลที่ 6 นั่นเอง (น่าสังเกตว่า เป็นปีเดียวกับวิกฤติ ร.ศ. 112 หรือ ค.ศ. 1893 ที่ฝรั่งเศสเข้ายึดครองฝั่ง



ซ้ายแม่น้ำโขง หรือส่วนใหญ่ของประเทศลาวในปัจจุบัน) แต่ในขณะนั้น สมเด็จพระบรมราชปิตุลาธิบติ เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศยังทรงเป็นสยามมกุฎราชกุมาร ไม่ใช่เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ ก่อนที่เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศจะสวรรคตในปี พ.ศ. 2437 ซึ่งในปีนั้น สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ ก็เป็นเจ้าฟ้าพระองค์ที่ 2 ที่

เสด็จออกศึกษาที่อังกฤษ หลังจากนั้น เจ้านายในทุกระดับชั้นรวมถึงสามัญชนก็มาเป็นนักเรียนอังกฤษมากขึ้นตามลำดับ

ในปีที่เสด็จสู่อังกฤษนั้น เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์มีพระชนมายุย่าง 14 พรรษา ในระยะแรกทรงรับการศึกษาร่วมกับเจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ ณ ตำบลแอสคอต

(Ascot) มณฑลเซอร์รีย์ (Surrey) พระอาจารย์ คือ แบร์ซิล ทอมสัน (Barecil Thomson) และต่อมาเปลี่ยนเป็นพันตรี ซี. วี. ฮูย์ม (C. V. Hyme) ที่ตำบลแคมเบอร์ลี (Camberley) มณฑลเซอร์รีย์ทรงศึกษาวิชาเบื้องต้นพร้อมกับธรรมเนียมและกีฬาของชาวยุโรปนานถึง 2 ปี รวมทั้งได้ทรงทดลองศึกษาภาษาเยอรมันปรากฏว่าทรงใช้ภาษาได้ดีแม้ในระยะเวลาอันสั้น อีกทั้งมีความเป็นไปได้ว่าพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชประสงค์จะมีพระบรมวงศานุวงศ์ที่

นักเรียนไทยคนแรกในเยอรมนี: สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์

ใน พ.ศ. 2440 หลังจากทรงเรียนภาษาอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง ก็เสด็จเข้าโรงเรียนเตรียมทหาร (Kadettenschule) ที่พอทสดัม (Potsdam) ใกล้เมืองเบอร์ลิน ดังนั้น “สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ (พระยศในขณะนั้น)” จึงนับเป็นนักเรียนไทย พระองค์แรกในเยอรมนี

ได้เรียนรู้หลักสูตรทางทหารเยอรมันอยู่ก่อนด้วยแล้ว จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ ย้ายมาศึกษาที่เยอรมนี (ปรัสเซีย : DEU: Preußen – ENG: Prussia) ใน พ.ศ. 2440 หลังจากทรงเรียนภาษาอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง ก็เสด็จเข้าโรงเรียนเตรียมทหาร (Kadettenschule) ที่พอทสดัม (Potsdam) ใกล้เมืองเบอร์ลิน ดังนั้น “สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ (พระยศในขณะนั้น)” จึงนับเป็นนักเรียนไทยพระองค์แรกในเยอรมนี แต่เนื่องด้วยพระองค์เป็นพระราชโอรสของพระมหากษัตริย์และไม่ใช่ชาวเยอรมัน การจะเข้าศึกษาต่อในระดับนายร้อยจึงต้องได้รับพระบรมราชานุญาตจากสมเด็จพระจักรพรรดิวิลเฮล์มที่ 2 (Kaiser Wilhelm II) และพระราชบิดาอย่างเป็นทางการเสียก่อน ในช่วงปีที่พระองค์ทรงย้ายมาศึกษาที่เยอรมนีนั้น เป็นช่วงเดียวกับที่การเสด็จ ประพาสยุโรปครั้งแรกใน

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีบันทึกระบุไว้ด้วยว่าได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมโรงเรียน Kadettenschule เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2440 เวลา 17.00 น.

เมื่อเจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเตรียมทหารแล้วก็ทรงเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนนายร้อย Die königlich preussische Hauptkadettenanstalt, Groß-Lichterfelde (โรงเรียนนายร้อยทหารบกในจักรพรรดิแห่งปรัสเซีย, ไกรส-ลิกซ์เทอร์เฟลเดอ) ทางใต้ของกรุงเบอร์ลิน ที่โรงเรียนแห่งนี้พระองค์ทรงเข้าร่วมชั้นเรียนเข้าฝึกและร่วมกิจกรรมเช่นเดียวกับนักเรียนนายร้อยเยอรมันทุกประการ โรงเรียนนายร้อยแห่งนี้ใช้หลักสูตร 2 ปี เมื่อสอบผ่านออกไปได้แล้ว ก็เตรียมตัวเป็นนายทหารชั้นแรก จะเข้าประจำกรมกองในสังกัดเหล่าที่เลือก เรียนรู้ภารกิจ และการปฏิบัติจริงในหน้าที่นายสิบพล



สมเด็จพระจักรพรรดิวิลเฮล์มที่ 2 (Kaiser Wilhelm II)

ทหารประจำกองพันเป็นเวลา 6 เดือน เหล่าที่ทรงเลือก คือ เหล่าปืนใหญ่ ในปี พ.ศ. 2444 ทรงจบการศึกษาสอบเป็นนายทหารด้วยคะแนนดีมาก ทรงได้รับพระราชทานยศ Fähnrich (แฟนริช) (เข้าใจว่า ยศ Fähnrich นี้ ในกองทัพบกสมัยนั้นอยู่ระหว่างนาย



พระบรมรูป  
ทรงรถที่เบอร์ลิน

สิบและนายร้อย แต่ในกองทัพเรือถือว่าเป็นนายเรือแล้ว) และทรงเข้ารับราชการในกองทัพบกเยอรมนีดังเช่นทหารเยอรมัน โดยสมเด็จพระจักรพรรดิวิลเฮล์มที่ 2 มีพระราชโองการ เมื่อวันที่ 22 มีนาคม ให้บรรจุนายร้อยที่ 11 กรมทหารรักษาพระองค์ที่ 4 ในสมเด็จพระนางเจ้าเอากุस्ता (Augusta) พระบรมราชชนนี (เป็นชื่อกรมที่ตั้งตามพระนาม ไม่ได้มีหน้าที่รักษาพระองค์พระบรมราชชนนีเอากุस्ता เพราะพระองค์เสด็จสวรรคตไปแล้ว) และในโอกาสสำเร็จการศึกษานี้ กองทัพไทยก็ได้ถวายพระยศร้อยตรี สังกัดกรมทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ กองทัพไทยอีกด้วย แล้วพระองค์ก็ทรงเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนการสงคราม (Kriegsschule) เมืองคัสเซล (Kassel) ในช่วงที่พระองค์ทรงศึกษาอยู่ที่โรงเรียนการสงครามนั้น พระองค์ทรงได้รับการเลื่อนยศเทียบเท่าร้อยโท เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2444 และจบหลักสูตรในเดือนสิงหาคม ด้วยระดับ

คะแนนยอดเยี่ยม นอกจากนั้น ในระหว่างการศึกษาก็มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่นายทหารประจำป้อมปืนใหญ่รักษาฝั่งทะเลบอลติก (DEU : Ostsee – ENG : Baltic sea) บริเวณคลองไคเซอร์ วิลเฮล์ม (Kaiser-Wilhelm-Kanal) (คลองคิล (DEU : Nord-Ostsee-Kanal – ENG : Kiel canal) ในปัจจุบัน) ใกล้ฐานทัพเรือ เมืองคิล (Kiel) อีกด้วย

เดือนตุลาคม พ.ศ. 2444 เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ทรงลาพักและเสด็จนิวัตประเทศไทยเป็นการชั่วคราว จนถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2445 พระองค์จึงเสด็จมาศึกษาต่อประเทศเยอรมนีอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งครั้งนี้ ทรงตั้งพระทัยจะศึกษาวิชาสำคัญที่ทรงวางแผนไว้และจะเสด็จกลับเมืองไทยให้เร็วที่สุดเพื่อช่วยราชการแผ่นดิน วิชาสำคัญดังกล่าวประกอบด้วยหลักสูตร 4 หลักสูตร คือ หลักสูตรแมนปิ่นที่ชปันเดา (Spandau) ในกรุงเบอร์ลิน, หลักสูตรปืนใหญ่ตามเหล่าที่ทรงเลือกตั้งแต่นั้น แต่เป็นในระดับนาย-

พล, หลักสูตรการสงครามที่วิทยาลัยการสงคราม ประกอบด้วยการยุทธศาสตร์และยุทธวิธี ตลอดจนร่วมสมทบการฝึกหัดนำทัพในสนามรบ และสุดท้ายทรงเข้าร่วมฟังการบรรยายที่มหาวิทยาลัยเบอร์ลิน เกี่ยวกับเศรษฐกิจ การปกครอง ธรรมเนียมระหว่างประเทศและวิธีปกครองอาณานิคม เป็นเวลาหนึ่งภาคการศึกษา ในระหว่างนั้น ตำแหน่งราชการของพระองค์สังกัดอยู่ในกรมทหารรักษาพระองค์ที่ 4 และในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2446 ทรงได้รับพระราชทานเลื่อนยศเป็นร้อยเอก เมื่อทรงสำเร็จทุกสิ่งที่ตั้งพระทัยแล้ว เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์จึงทรงลาออกจากตำแหน่งนายทหารกองทัพบกเยอรมนี และทูลลาสมเด็จพระจักรพรรดิวิลเฮล์มที่ 2 กลับเมืองไทยในปีเดียวกันนั่นเอง รวมเวลาที่ทรงศึกษาอยู่ในต่างประเทศ 9 ปี หลังจากนั้น 4 ปีให้หลัง พระองค์จึงได้เสด็จเยือนเยอรมนีอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นการตามเสด็จ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประพาสยุโรปในปี พ.ศ. 2450 หรือที่เราเรียกกันว่า การประพาสยุโรปครั้งที่ 2 ใน

ครั้งนี้แม้จะไม่ใช่การเสด็จพระราชดำเนินอย่างเป็นทางการ แต่ก็ได้รับการถวายพระเกียรติอย่างสูง โดยสมเด็จพระจักรพรรดิวิลเฮล์มที่ 2 เสด็จ มารับรัชกาลที่ 5 ด้วยพระองค์เอง ณ สถานีรถไฟเมืองคัสเซล ในวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2450

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ทรงมีความสำคัญต่อการทหารไทยอย่างสูง พระนามของพระองค์ปรากฏอยู่ในหน้าประวัติศาสตร์หลายต่อหลายเหตุการณ์ เมื่อครั้งกลับจากเยอรมนีนั้น ก็ทรงเข้ารับราชการในตำแหน่งเสนาธิการทหารบก หลังจากนั้นไม่กี่เดือน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวก็มีพระราชประสงค์ให้พระองค์ย้ายมาดูแลกองทัพอเรือ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรงดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกรมทหารเรือในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2447 ขณะนั้นพระองค์มีพระชนมายุย่าง 24 พรรษา และทรงขึ้นเป็นเสนาบดีกระทรวงทหารเรือในวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2453 (ปีเดียวกับที่พระบาทสมเด็จพระ

ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2446 ทรงได้รับพระราชทานเลื่อนยศเป็นร้อยเอก เมื่อทรงสำเร็จทุกสิ่งที่ตั้งพระทัยแล้ว เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์จึงทรงลาออกจากตำแหน่งนายทหารกองทัพบกเยอรมนี และทูลลาสมเด็จพระจักรพรรดิวิลเฮล์มที่ 2 กลับเมืองไทยในปีเดียวกันนั่นเอง รวมเวลาที่ทรงศึกษาอยู่ในต่างประเทศ 9 ปี





พระบรมรูป  
ทรงรถที่เบอร์ลิน

พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 เสด็จขึ้นครองราชย์ในวันที่ 23 ตุลาคม) ถึงวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2463 ซึ่งคาบเกี่ยวกับสงครามโลกครั้งที่ 1 ที่เริ่มขึ้นใน พ.ศ. 2457 (ค.ศ. 1914) พระองค์จึงทรงมีบทบาทอย่างสูงร่วมกับพระเชษฐาในการบัญชาการทั้งทางทหารและทางการเมือง อีกเรื่องที่น่าสนใจ คือ ในสมัยนี้เองที่มีการสำรวจและจัดทำแผนที่น่านน้ำสยามขึ้นใหม่ (โดยทรงมอบให้กองแผนที่ทางทะเลเป็นผู้สำรวจ ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นกองอุทกศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2458 และเป็นกรมอุทกศาสตร์ในปี พ.ศ. 2464) พระองค์ขึ้นดำรงตำแหน่งเสนาธิการทหารบก และผู้บัญชาการกรมทหารมหาดเล็ก รักษาพระองค์ตั้งแต่วันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2463 ถึงวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2469 (กลางรัชกาลที่ 6 ถึงปีแรกในรัชกาลที่ 7)

ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ ทรงดำรงพระยศเป็นสมเด็จพระเจ้าพี่ยาเธอ (พี่ชายของพระมหากษัตริย์) ประกอบกับพระปรีชาสามารถและทรงรับราชการมาตั้งแต่แผ่นดินพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงนับได้ว่า พระองค์มีพระราชอำนาจสูงและมีความสำคัญในราชการแผ่นดินอย่างมาก จนถึงขั้นเป็นสมาชิกชุดแรกของอภิรัฐมนตรีสภา ที่เกิดขึ้นในวันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2468 โดยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเลือกสมาชิกด้วยพระองค์เอง อภิรัฐมนตรีสภาจัดตั้งขึ้นเพื่อรวบรวมพระบรมวงศานุวงศ์ที่อาวุโสสูง มีประสบการณ์มาก มาทรงงานร่วมกัน เพื่อความเป็นหนึ่งเดียวกันในหมู่พระบรมวงศ์ และทรงช่วยแบ่งเบาพระราชกิจในพระมหากษัตริย์

เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์เสด็จขึ้นเป็นประธานอภิรัฐมนตรีสภาในวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2472 อีกทั้งได้รับโปรดเกล้าฯ จากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวให้ทรงดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแผ่นดินในปีเดียวกันนั้นเอง นับได้ว่า รองจากพระมหากษัตริย์แล้ว เจ้าฟ้าบริพัตร-สุขุมพันธุ์ทรงมีพระอำนาจสูงสุดในประเทศไทย

ด้วย สมาชิกมี 5 พระองค์ ประกอบด้วย สมเด็จพระราชปิตุลาบรมพงศาภิมุข เจ้าฟ้ากรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิต, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ และพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระจันทบุรีนฤนาถ

เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์เสด็จขึ้นเป็นประธานอภิรัฐมนตรีสภาในวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2472 อีกทั้งได้รับโปรดเกล้าฯ จากพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวให้ทรงดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการแผ่นดินในปีเดียวกันนั้นเอง นับได้ว่า รองจากพระมหากษัตริย์แล้ว เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ทรงมีพระอำนาจสูงสุดในประเทศไทย เหตุการณ์ที่เห็นได้ชัดและไม่อาจไม่กล่าวถึงได้ คือ เหตุการณ์เช้าวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ที่ทราบกันดีว่า เป็นวันเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นประชาธิปไตย ซึ่งขณะนั้น รัชกาล

ที่ 7 เสด็จแปรพระราชฐาน ณ พระราชวังไกลกังวล หัวหิน บุคคลพระองค์แรกที่คณะราษฎรเข้าควบคุมพระองค์ก็คือ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ นั่นเอง โดยย่ำรุ่งของวันนั้น คณะทหารประมาณ 20 นาย ได้เดินทางมายังวังบางขุนพรหม อันเป็นที่ประทับ เพื่อเชิญเสด็จ พระองค์ไปยังพระที่นั่งอนันตสมาคม นายทหารที่เป็นหัวหน้าชุดนี้ก็คือ พันโทพระประศาสน์พิทยายุทธ (วัน ชูถิ่น) 1 ใน 4 หัวหน้าคณะราษฎรสายทหาร ซึ่งภายหลัง ท่านผู้นี้เองที่ดำรงตำแหน่งอัครราชทูตไทยประจำกรุงเบอร์ลินในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ดังที่ได้เคยกล่าวถึงไว้ใน “คนไทยในกองทัพนาซี” ฉบับที่แล้ว หลังจากช่วงเปลี่ยนแปลงการปกครองผ่านไป พระองค์ก็เสด็จไปประทับ ณ ตำหนักประเสบัน ถนนเนลันด์ ตำบลจีประกัน เมืองบันดุง (Bandung) เกาะชวา ประเทศอินโดนีเซีย และมีได้เสด็จนิวัตพระนครอีกเลย **opnmnd**

## พระประวัติ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ  
เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์  
กรมพระนครสวรรค์วรพินิต



(โดยสังเขป)

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต ประสูติ เมื่อวันพุธที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2424 ทรงเป็นพระราชโอรสองค์ที่ 33 ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งประสูติในสมเด็จพระปิตุจฉาเจ้าสุทมาลมารศรี พระอัครราชเทวี ทรงมีสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้าสุทธาทิพยรัตน์ สุขุมขัตติยกัลยาวัตติ กรมหลวงศรีรัตนโกสินทร์ เป็นพระเชษฐภคินีร่วมพระชนนีเพียงพระองค์เดียว ทรงเข้าพิธีเสกสมรสกับหม่อมเจ้าหญิงประสงค์สม ไชยันต์ เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2446 มีพระโอรสและพระธิดา 8 องค์ หลังจากนั้นทรงรับหม่อมสมพันธ์ ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา มาเป็นพระชายาอีกท่านหนึ่ง มีพระโอรสและพระธิดา 2 องค์ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์เสด็จทิวงคต เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2487 พระองค์ทรงเป็นต้นราชสกุลบริพัตรและทรงเป็นเสด็จปู่ของหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร ผู้ว่าการกรุงเทพมหานครคนปัจจุบัน (ตุลาคม พ.ศ. 2555)

### อ้างอิง

[http://www.navy.mi.th/navalmuseum/002\\_history/html/his\\_b12\\_boripat\\_thai.htm](http://www.navy.mi.th/navalmuseum/002_history/html/his_b12_boripat_thai.htm)

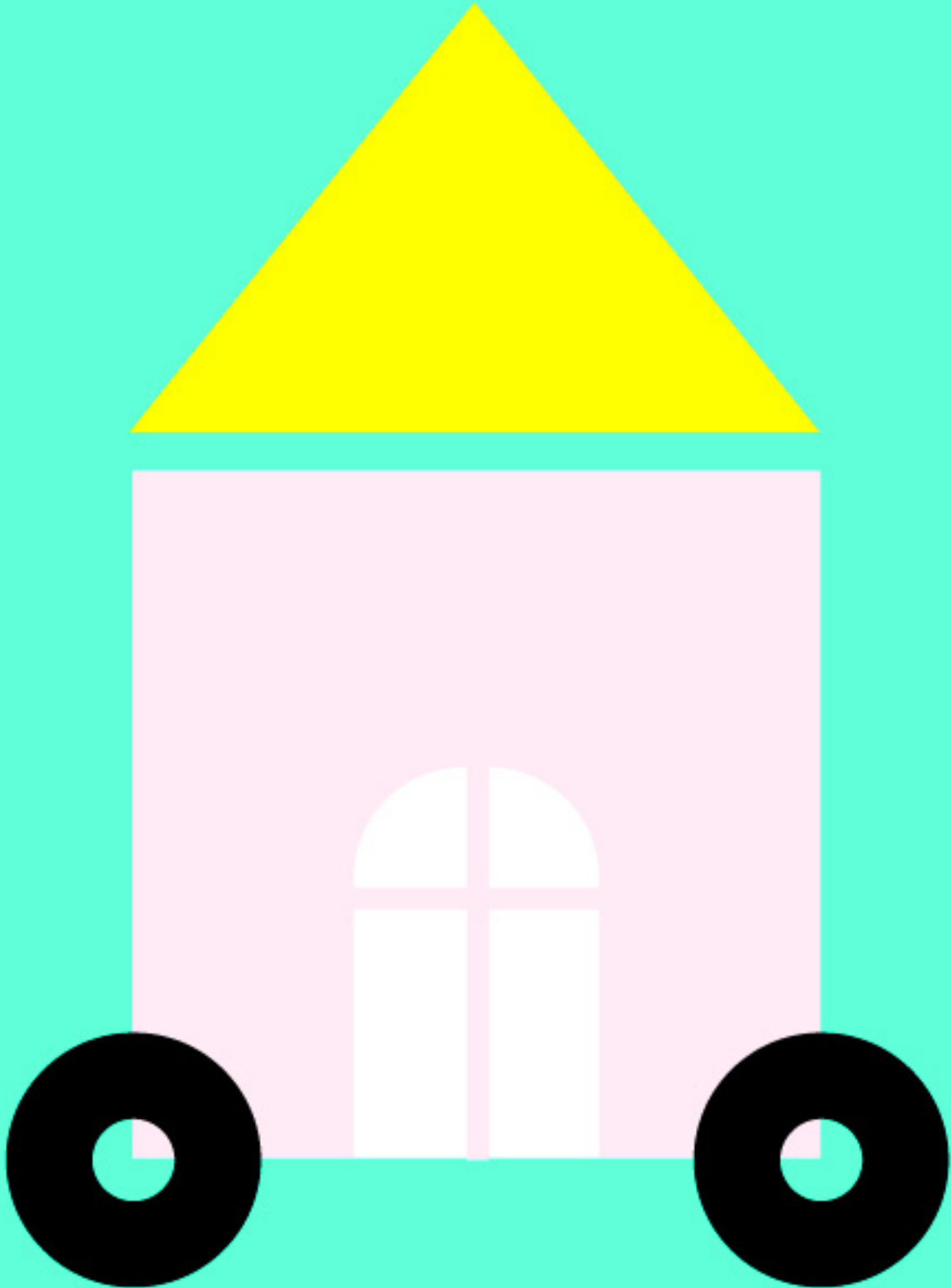
<http://www.vcharkarn.com/varticle/211>

<http://www.vcharkarn.com/vcafe/172864>

<http://www.metro-society.com/?c=1714&cateid=1>

<http://topicstock.pantip.com/library/topicstock/2009/03/K7638452/K7638452.html>

60



# หาบ้าน

ถึงเวลาเปิดเทอมอีกครั้งแล้ว opnmnd ขอต้อนรับพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ เข้าสู่ภาคเรียนฤดูหนาวปีนี้นะคะ หลายๆ คนที่เพิ่งมาเริ่มเรียนใหม่หรือเพิ่งย้ายเมือง คงจะรู้ถึงความลำบากของการหาบ้านและย้ายบ้านเป็นอย่างดี วันนี้ลองมาดูกันว่า ในการหาบ้านเช่าและเซ็นสัญญา มีเรื่องอะไรที่เราควรรู้อันบ้าง


คำถามยอดนิยม โดยเฉพาะในหมู่คนที่เพิ่งจะมาเยอรมนีครั้งแรก คงไม่มีอะไรเกิน “หาบ้านยังไง” วิธีหาบ้านมีหลายอย่างค่ะ ตั้งแต่หาผ่านเว็บไซต์ หาผ่านนายหน้าหาจากหนังสือพิมพ์ หาผ่านมหาวิทยาลัย จนถึงผ่านเพื่อนฝูงคนรู้จัก ลองมาดูแหล่งยอดนิยมที่เรานักเรียนไทยในเยอรมนีใช้หาบ้านกันนะคะ

## เว็บไซต์ทั่วไป

- [www.immobilienscout24.de](http://www.immobilienscout24.de) มีห้องทุกระดับตั้งแต่ห้องเช่าในอพาร์ทเมนท์รวม (WG) สตูดิโอ ห้องชุด จนถึงบ้านเป็นหลังๆ ทั้งแบบซื้อขาดและให้เช่า ข้อควรระวัง คือ ส่วนใหญ่แล้วมักต้องจ่ายค่านายหน้า และมักต้องการผู้เช่าที่จะเช่าระยะยาว
- [www.wg-gesucht.de](http://www.wg-gesucht.de) เว็บยอดฮิตของนักศึกษา ชื่อก็บอกอยู่อย่างชัดเจนว่า เว็บไซต์สำหรับหา WG (ย่อมาจาก Wohngemeinschaft คือ การไปแชร์อพาร์ทเมนท์อยู่ร่วมกับคนอื่น) แยกหาได้ตามเมืองอย่างละเอียด ส่วนใหญ่ไม่เสียค่านายหน้า มีทั้งให้เช่าระยะสั้นรายวัน จนถึงเช่าระยะยาว นอกจากนั้นยังมีส่วนที่ใช้หาห้องสตูดิโอ ห้องชุด หรือแม้แต่บ้านเป็นหลังด้วย
- [www.zwischenmiete.de](http://www.zwischenmiete.de) เว็บนี้เน้นการหาห้องเช่าระยะสั้นๆ เช่น 2-6 เดือน เป็นหลัก มีประโยชน์มากๆ สำหรับนักเรียนแลกเปลี่ยน และนักศึกษาฝึกงาน

## หนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ทุกฉบับในเยอรมนีจะมีหน้าโฆษณาส่วนหนึ่งไว้สำหรับลงประกาศซื้อ-ขาย-เช่าบ้าน (หาที่คำว่า **wohnen**) มีข้อดีตรงที่มักจะเป็นประกาศจากเจ้าของตัวจริง โทรนัดได้ง่าย และไม่ค่อยมีค่านายหน้า ยิ่งสำหรับเมืองเล็กๆ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจะเป็นแหล่งที่ดีมาก ควรโทรนัดภายในวันรุ่งขึ้นหลังจากหนังสือพิมพ์ออกวางแผงนะคะ เพราะห้องจากแหล่งนี้มาไวไปไวมากๆ

เยอรมันไปวันๆ 

## Vertrag:

สมมติว่าพี่น้องย้ายเข้า “บ้าน” อย่างเป็นทางการแล้ว (จะใช้คำว่าห้องเช่าก็กระไรอยู่) อย่าลืมคำนึงถึงข้อกำหนดต่างๆ ในสัญญาที่ทำไว้กับผู้ให้เช่าด้วยนะคะ สัญญาในภาษาเยอรมันเราเรียกว่า der Vertrag หรือจะให้ชัดเจนว่าเป็นสัญญาเช่าก็คำว่า Mietvertrag เลยครับ เรามาลองดูกันดีกว่าว่ามีคำกริยาที่น่าสนใจตัวไหนบ้างที่ใช้ได้กับสองคำนี้ครับ ถ้าพี่น้องไม่ทำตามสัญญา (อาทิ เจาะรูกำแพง เพราะอยากแอบดูหนุ่มละตินห้องข้างๆ) เราสามารถใช้สำนวน den Vertrag brechen ได้ครับ แปลตรงๆ ว่าแหกสัญญานั่นเองครับ แต่ถ้าเราไม่อยากจะเจาะกำแพง อยากมัดใจเขาด้วยวิธีอื่น เราก็ต้องให้วันเวลาคอยช่วย นั่นหมายความว่าเราต้องต่อสัญญาเช่า โดยสามารถพูดได้ว่า den Vertrag verlängern ครับผม เช่น Ich habe den Vertrag verlängert, weil ich länger bleiben muss! (ฉันต่อสัญญาไปแล้วล่ะเพราะต้องอยู่ต่อ)

## มหาวิทยาลัย

แทบทุกมหาวิทยาลัยจะมีหน่วยงานที่เรียกว่า **Studentenwerk** คอยดูแลเรื่องสวัสดิการต่างๆ ให้นักศึกษา รวมถึงหอพักนักศึกษาด้วย เมื่อได้รับจดหมายตอบรับเข้าเรียน ควรรีบมาสมัครหอพักกับทาง Studentenwerk โดยเร็วที่สุดค่ะ เพราะในมหาวิทยาลัยใหญ่ๆ มักมีหอพักไม่พอกับความต้องการ จนนักศึกษาต้องรอลุ้น 2-4 ภาคเรียนเลยทีเดียวเพื่อให้ได้หอพัก แต่หากจำเป็นจริงๆ ไม่สามารถหาที่พักรู้ที่อื่นได้ การนัดพบกับผู้ดูแลหอพักก็เป็นทางออกหนึ่งที่หลายๆ คนทำแล้วได้ผล คือ ได้ห้องโดยไม่ต้องรอนานเป็นปี

บางมหาวิทยาลัยมีบริการพิเศษอื่นๆ ด้วย เช่น หอพักเฉพาะสำหรับนักเรียนแลกเปลี่ยน โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนต่างชาติ หอพักเอกชน (ซึ่งคุณภาพดีและราคาแพงเป็นพิเศษ) หรือแม้แต่ประกาศห้องเช่าจากภายนอก ซึ่งการแข่งขันจะน้อยกว่า เนื่องจากคนที่เข้าถึงประกาศได้มีเฉพาะนักศึกษาเท่านั้น

## นายหน้า

เป็นบริการที่ไม่ค่อยนิยมในหมู่นักศึกษาเท่าไรนัก เพราะมีค่าใช้จ่ายสูง แต่โอกาสได้บ้านก็มีสูงกว่าวิธีอื่นเช่นกัน โดยเราจะต้องส่งประวัติคร่าวๆ รวมถึงความต้องการไปให้นายหน้าก่อน แล้วเขาจะส่งรายชื่อบ้านมาให้เราเลือกภายหลัง นายหน้าหลายๆ เจ้า มีกระทั้งบริการรับส่งพาไปดูบ้านถึงที่ ส่วนใหญ่นายหน้ามักจะให้บริการหาห้องสตูดิโอและห้องชุดเป็นหลัก แต่นายหน้าบางเจ้าก็ให้บริการหาห้องใน WG ด้วยเช่นกัน ค่านายหน้าปกติแล้วจะเท่ากับราคาเช่าห้องเปล่า 2 เดือน ยังไม่รวมภาษี (คิดง่ายๆ ว่า 2.38 เท่า ของค่าเช่าแบบ Kaltmiete ของห้องนั้นค่ะ) แต่หากเป็นห้องเช่าระยะสั้นก็อาจลดราคาลงไปได้อีก

หลังจากเลือกบ้านที่ถูกใจได้ ก็ต้องโทรนัดกับเจ้าของห้องเพื่อดูห้องจริง และทำความรู้จักกับคนที่จะอยู่ร่วมกัน ฟังดูเหมือนจะง่าย แต่ไม่ง่ายอย่างที่คิดนะค่ะ หลายๆ คนไปพบเจ้าของบ้านแล้วก็ต้องผิดหวังกลับมาเป็นสิบครั้งกว่าจะได้ห้องจริงๆ ถึงแม้จะไม่มีสูตรสำเร็จใดๆ ที่ใช้ในการหาห้องเช่าในเยอรมนีได้ผลร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่เท่าที่ทางเราได้สอบถามจากพี่น้องหลายคนมาแล้ว ก็พอสรุปข้อควรทำได้ดังนี้ค่ะ

- เจ้าของบ้านมักจะอยากให้ห้องกับคนเช่าที่เป็นคนทำงานมากกว่านักเรียน เพราะคนทำงานมักจะอยู่นานกว่า ทำให้ไม่ต้องหาคนมาเช่าใหม่บ่อยๆ และไม่ค่อยจัดปาร์ตี้เสียงดังเหมือนนักเรียน สำหรับข้อนี้ นักเรียนคนไหนที่จะอยู่เรียนนานๆ เช่น 2-3 ปีขึ้นไป ก็พยายามโฆษณาตนเองเข้าไว้ค่ะ การแต่งตัวเรียบร้อย วางตัวน่าเชื่อถือ ก็เป็น

## Mietvertrag

Unter Mieter und Vermieter werden die Vertragsparteien auch da genannten Personen haben den Mietvertrag eigenhändig zu unter

Zwischen  
genaue Bezeichnung  
des Vermieters

(Name, Anschrift, vertreten durch)

und  
genaue Bezeichnung  
des/der Mieter

(Name, Anschrift, vertreten durch)

wird folgender Mietvertrag geschlossen:

### § 1 - Mietsache

1. Vermietet werden im Haus

(genaue Anschrift und genaue Lage)

als Wohnung  als \_\_\_\_\_  
\_\_\_\_\_ Zimmer, \_\_\_\_\_ Kammer

\_\_\_\_\_ Dusche, \_\_\_\_\_ Balkon, \_\_\_\_\_  
Wohnfläche: ca. \_\_\_\_\_

Die Mieträume dürfen vom Mieter  
seiner gesetzlichen Meldepflicht

2. Der Vermieter gewährt den Gebrauch der Mietsache in der

Vermieters für anfängliche Sachmängel (§ 536 a BGB) wird ge

3. Die Aushändigung der Wohnungsschlüssel und damit die Übergabe

wurde, bei Zahlung der ersten Miete.

4. Der Vermieter verpflichtet sich, dem Mieter bei Übergabe der

\_\_\_\_\_ Haus-, \_\_\_\_\_ Wohnungs

\_\_\_\_\_ Hausbriefkasten-, \_\_\_\_\_

Schlüssel durch den Mieter b

5. Die nachstehend aufgeführten Einrichtungen dürfen nach Maß

Garten,  Kinderspielpl

nach den Bedingungen d

### § 2 - Mietdauer

1. a)

b)

c)

d)

Das Mietverhältnis beginnt am

Das Mietverhältnis läuft au

**Befristeter Kündigungs**

Das Mietverhältnis beginn

Die ordentliche Kündigung

für Mieter und Vermieter zu

Das Recht zur Kündigung

Die Mietsache ist nur zur

wegen \_\_\_\_\_

bis zum 3. Werktag jeden

Dieses Mietverhältnis ist e

Es beginnt am \_\_\_\_\_

Der Mieter hat bei Vertrag

der Mietzeit die Räume

als Wohnung für sich s

für folgende nahe Fami

für folgende Angehörig

nutzen will. Genaue Begrü

beseitigen oder

dass die Maßnahmen durc

Genaue Beschreibung der

an einen zur Dienstleist

wohnung für den Verpflich

Der Mieter kann vom Verm

dieser ihm binnen eines M

der Befristung erst später

entsprechende Zeitraum

unbestimmte Zeit verlange

<sup>1)</sup> Beim Abschluss von Zeitmietverträgen

Keine Haftung des Verla

Nachdruck, Abschrift, K

**Hinweis zu § 2, Absatz 1:**  
Die Buchstaben a) bis d) schließen  
einander aus! Daher kann nur  
eine dieser Möglichkeiten gewählt  
werden.

 Verlage-Nr. 524 - selbstdurchschreibend -

# 63

Vertrag-Nr. \_\_\_\_\_  Blatt 1  
Ausfertigung für Vermieter/Mieter

...n verstanden, wenn sie aus mehreren Personen bestehen. Alle im Vertrag  
...schreiben. Freie Stellen sind auszufüllen. Zutreffendes ist anzukreuzen.

... folgende Räume:  
... Küche, ... Flur, ... Diele, ... WC, ... WC mit Dusche/Bad,  
... Kellerraum-Nr. ..., ... Bodenraum-Nr. ...  
... m<sup>2</sup> Herd und Öfen  sind mitvermietet  sind nicht mitvermietet  
... Mieter nur zu Wohnzwecken genutzt werden. Der Mieter ist verpflichtet,  
... pflicht nachzukommen.

...m Zustand bei Übergabe. Die verschuldensunabhängige Haftung des  
...m Vermieter vom Mieter erlassen.  
...ergabe der Mieträume erfolgt, sofern nichts anderes schriftlich vereinbart

Mieträume folgende Schlüssel auszuhändigen:  
... Zimmer-, ... Boden-, ... Keller-, ... Aufzug-, ... Garagen-  
... Schlüssel für ... Die Beschaffung weiterer  
... bedarf der Einwilligung des Vermieters.

...rgabe der Benutzungsordnung mitbenutzt werden:

... dieses Vertrages,  gemäß besonderem Mietvertrag:

...n:  
... **unbestimmte Zeit**. Kündigungsfristen siehe 2. (umseitig).

... **Ausschluss**.  
... t am ... Das Mietverhältnis läuft auf unbestimmte Zeit.  
... mit gesetzlicher Frist ist jedoch erstmals zum ...  
... lüssig. Kündigungsfristen siehe 2. (umseitig).  
... aus wichtigem Grund bleibt unberührt (siehe auch § 15, Abs. 2).

... **vorübergehenden Gebrauch** durch den Mieter gemietet, nämlich  
... , sie kann daher jeweils  
... Monats zum Schluss dieses Monats schriftlich gekündigt werden.

... **in Zeitmietvertrag gemäß § 575 BGB.**  
... und endet am ... , ohne dass es einer Kündigung bedarf.  
... abschluss davon Kenntnis genommen, dass der Vermieter nach Ablauf

... lbst  
... lienangehörige (Vor- und Zunamen sowie Verwandtschaftsgrad) \_\_\_\_\_  
... e seines Haushalts (Vor- und Zunamen) \_\_\_\_\_

... ndung (ggf. auf separater Anlage) \_\_\_\_\_  
 so wesentlich verändern oder instand setzen will,  
... ch eine Fortsetzung des Mietverhältnisses erheblich erschwert würden.  
... Maßnahmen (ggf. auf separater Anlage) \_\_\_\_\_  
... tung Verpflichteten vermieten will. Begründung für den Bedarf als Dienst-  
... teten und Angabe seiner Funktion (ggf. auf separater Anlage) \_\_\_\_\_

... mieter frühestens vier Monate vor Ablauf der Befristung verlangen, dass  
... Monats mitteilt, ob der angegebene Grund noch besteht. Tritt der Grund  
... ein, so kann der Mieter eine Verlängerung des Mietverhältnisses um  
... verlangen. Entfällt der Grund, so kann der Mieter eine Verlängerung auf  
... in.

... n wird vom Verlag empfohlen, rechtliche Beratung einzuholen.  
... ges für irrtümliche bzw. unrichtige Rechtsanwendung. - Fortsetzung siehe Rückseite -  
... kopieren und elektronische Speicherung auch auszugsweise verboten. (11.10) 34

ตัวอย่างสัญญาเช่าบ้าน

ส่วนสำคัญที่ทำให้เจ้าของห้องวางใจ อยากได้เรามาเป็นผู้เช่าเช่นกันค่ะ

- สำหรับห้องแบบ WG ส่วนใหญ่ผู้เช่าเดิมจะเป็นคนเปิดกว้างเป็นมิตร ชอบรู้จักเพื่อนใหม่ๆ และอยากได้เพื่อนใหม่ที่มีนิสัยแบบเดียวกัน จะได้มีกิจกรรมร่วมกันบ้าง มากกว่าคนเก็บตัว วันๆ เอาแต่เรียนกับนั่งอยู่ในห้อง แต่ก็มีอีกประเภทหนึ่ง คือ ผู้เช่าเดิมแค่อยากหาคนมาช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่าย แต่ไม่ได้ต้องการเพื่อนใหม่ที่จะไปไหนด้วยกัน (มักเขียนในประกาศว่า Zweck-WG) ไม่ได้ต้องการคนที่จัดปาร์ตี้พาเพื่อนมาบ้านบ่อยๆ เนื่องจากรบกวนความเป็นส่วนตัว เวลาที่ไปนัดดูห้องแบบ WG จึงควรทำการบ้านดีๆ โดยอ่านประกาศแล้วคาดเดาความต้องการของผู้เช่าเดิมให้ได้ เพื่อจะได้เลือกบ้านที่มีความต้องการตรงกันกับเราค่ะ
- สำหรับห้องที่เป็นห้องแบ่งเช่าจากครอบครัว ผู้ให้เช่ามักต้องการผู้เช่าที่เรียบร้อย ไว้ใจได้เรื่องความปลอดภัย (ก็เข้าไปอยู่ในบ้านเขาทั้งที) เช่น บ้านที่รับแต่นักศึกษาหญิง ก็มักไม่อยากให้พาเพื่อนชายมาค้างคืน เป็นต้น บางบ้านอาจอยากให้เราทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวบ้างเป็นบางครั้ง หรือถ้าสนิทกันก็อาจให้เราเป็นพี่เลี้ยงลูกเขาเลยก็ได้เดียว ข้อควรระวังเพียงอย่างเดียวของห้องเช่าแบบนี้ คือ ครอบครัวส่วนใหญ่มักมีสัตว์เลี้ยง จึงอาจไม่เหมาะกับผู้เป็นโรคภูมิแพ้ค่ะ
- ประเภทสุดท้ายนี้ แทบจะเรียกได้ว่าเป็นห้องในฝันของหลายๆ คนเลยทีเดียว คือ WG ที่เจ้าของห้องเป็นคนตัดสินใจให้เช่าเอง ไม่ใช่ให้ผู้ที่อยู่ใน WG ปัจจุบันช่วยกันตัดสินใจ ผู้เขียนเองเคยมีโชคได้บ้านประเภทนี้มาสองครั้งแล้ว ทั้งแบบที่เป็นห้องเช่าจากบริษัท และแบบที่ครอบครัวแบ่งให้เช่า แต่เป็นสัดส่วนของเราเอง การจะได้ห้องแบบนี้ง่ายตรงที่ ขอแค่ยังมีห้องเหลือ เจ้าของก็พร้อมจะให้เราเช่าโดยไม่ต้องสัมภาษณ์ให้มากความเลยคะ และมักจะมีเฟอร์นิเจอร์ให้ครบด้วยแต่ราคาอาจสูงกว่า WG ทั่วไปเล็กน้อย วิธีสังเกตง่ายๆ คือ มองหาประกาศที่เน้นเขียนรายละเอียดของห้อง ของบ้าน โดยไม่เขียนรายละเอียดของผู้อาศัยใน WG เช่นว่าเรียนอะไร อายุเท่าไร นิสัยแบบใด (เนื่องจากคนเขียนก็ไม่รู้เช่นกัน) หรือมองหาคำว่า WG ohne Casting ค่ะ

มาถึงขั้นนี้ คิดว่าพี่ๆ น้องๆ คงจะได้ห้องที่ต้องการกันแล้ว และกำลังจะตกลงเซ็นสัญญาเช่า อย่าเพิ่งรีบดีใจนะคะ อุปสรรคยังไม่หมดมาดูข้อควรระวังต่างๆ ในการเซ็นสัญญากันต่อค่ะ

- หลายๆ คนคงเคยเห็นประกาศโฆษณาห้องเช่าสุดหรูใจกลางเมืองมีผู้เช่าราคาถูกเหลือเชื่อ แต่พอติดต่อไปนัดดูห้อง เจ้าของบอกว่า อยู่ต่างประเทศ ไม่สามารถให้ดูห้องได้ ขอให้เซ็นสัญญาและโอนเงินมัดจำก่อน จึงจะส่งกุญแจไปให้ ถ้าเจอแบบนี้ ระวังว่าของปลอมแน่นอนหยุดการติดต่อได้เดี๋ยวนั้นเลยคะ อย่าส่งเอกสารสำคัญหรือโอนเงินไปให้เด็ดขาด มีผู้รู้เท่าไม่ถึงการณ์โดนหลอกเอาเงินไปหลายรายแล้ว

วิธีสังเกต คือ บ้านราคาถูกเกินไป (เช่น 300 ยูโร สำหรับอพาร์ทเมนท์สองห้อง รวมทุกอย่าง) อยู่ย่านใจกลางเมืองที่ปกติมักเป็นย่านการค้า รูปที่ลงไว้ดูดีเกินไป และชื่อที่ลงประกาศ รวมถึงอีเมลที่ติดต่อไม่ใช่ชื่อจริง เป็นต้น หากจะให้แน่ใจ ก็ตอนที่ได้รับอีเมลตอบกลับมีข้อความพรรณนายาวๆ ทำนองว่า ห้องนี้เป็นของคนในครอบครัวเรา ซึ่งอยู่ต่างประเทศ ฯลฯ ขอให้เราส่งพาสปอร์ตมาเพื่อเซ็นสัญญา และโอนค่าบ้านให้เขาผ่านทาง Western Union จึงจะได้กุญแจบ้าน อีเมลแบบนี้มักมีสำนวนภาษาอังกฤษที่อ่านแล้วรู้ได้ว่าเป็นคนต่างชาติบางชาติเขียน และจะเขียนผิดๆ ถูกๆ ไม่เหมือนเจ้าของภาษาละ ทางที่ดีนอกจากตัดการติดต่อแล้ว ควรแจ้งเว็บไซต์ที่เราไปอ่านเจอประกาศนี้ด้วยนะคะ เพื่อให้คนกลุ่มนี้หลอกเอาเงินคนอื่นได้ต่อไป

- ในสัญญาเช่าจะต้องระบุค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยละเอียด เช่น ค่าเช่าเช่าอะไร รวมเครื่องทำความร้อนหรือไม่ ค่าอื่นๆ เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ โทรศัพท อินเทอร์เน็ต ราคาเช่าอะไร รายละเอียดอย่างไรบ้าง ส่วนใหญ่ค่าไฟจะคิดเฉลี่ยจากค่าไฟรวมรายปีว่าเดือนหนึ่งๆ บ้านเราควรจ่ายเท่าไร ถ้าใช้ไม่ถึงกำหนดก็จะได้เงินคืน แต่หากใช้เกินก็ต้องจ่ายเพิ่มตอนปลายปีคะ
- ถ้าเลือกได้ ควรเลือกบ้านที่มีเครื่องทำความร้อนส่วนกลาง (Zentralheizung) เพราะค่าใช้จ่ายจะไม่สูงมาก เป็นแบบเหมาจ่าย เครื่องทำความร้อนไฟฟ้ากับ

เครื่องทำความร้อนแบบใช้ก๊าซจะมีค่าใช้จ่ายสูง และมักแยกคิดตามอัตราจริง ควรหลีกเลี่ยงอย่างยิ่งคะ

- สำหรับห้องที่มีเฟอร์นิเจอร์ ในสัญญาควรระบุเฟอร์นิเจอร์ทุกชิ้นที่อยู่ในห้องเช่า และมักจะเขียนถึงค่าปรับที่อาจเกิดขึ้นหากเราทำอะไรเสียหายด้วย ทางที่ดี ในวันที่เซ็นสัญญา ควรถ่ายรูปห้องโดยละเอียดทุกจุดไว้เป็นหลักฐาน และให้เจ้าของบ้านลงชื่อรับทราบก่อนนะคะ (เรียกว่า Übergabe) เพราะบางจุดอาจเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นก่อนเราย้ายเข้า ซึ่งเจ้าของห้องควรจะทราบและไม่เรียกค่าเสียหายจากเราในส่วนนี้คะ
- สัญญาเช่าส่วนใหญ่มักจะระบุชัดเจนว่า มีผู้พักอาศัยในบ้านนี้จำนวนกี่คน ซึ่งเราในฐานะผู้เช่ามีหน้าที่ปฏิบัติตามนั้น หากเราแอบพาคณะอื่นมาอยู่ด้วย เจ้าของรู้เข้า ก็อาจคิดค่าใช้จ่ายเพิ่มได้ตามความเหมาะสม หรืออย่างแรงคือ อาจไม่ยอมให้เราเช่าต่อ เพราะถือว่าละเมิดสัญญา สำหรับการให้เช่าช่วงหรือ Zwischenmiete ก็เช่นกันนะคะ ควรให้เจ้าของห้องและ/หรือเพื่อนร่วมบ้านรับทราบก่อนทุกครั้งคะ

ทั้งหมดที่กล่าวมา อาจทำให้การหาบ้านในเยอรมนีดูเป็นเรื่องยุ่งยากน่ากลัว แต่ที่จริงก็ไม่ถึงขนาดนั้นคะ เพียงแค่เรารอบคอบในทุกๆ ขั้นตอน ก็ช่วยลดปัญหาไปได้มากมาย ขอให้ทุกคนได้บ้านที่ถูกใจกันถ้วนหน้านะคะ **opnmd**

## ตัวอย่างที่ควรรู้

- 5ZKDB: 5 Zimmer mit Küche und Badezimmer อพาร์ทเมนท์ 5 ห้องนอนพร้อมห้องครัวและห้องน้ำ
- 400 ยูโร + NK: 400 ยูโร Miete + Nebenkosten ค่าเช่า 400 ยูโร ยังไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าน้ำ และค่าไฟ
- KM: Kaltmiete ค่าเช่าห้องเปล่าๆ ยังไม่รวมค่าเครื่องทำความร้อน
- WM: Warmmiete ค่าเช่ารวมค่าเครื่องทำความร้อน
- Wfl.: Wohnfläche พื้นที่ใช้สอย มักใช้หน่วยเป็นตารางเมตร
- möbliert: มีเครื่องเรือนให้พร้อม
- eigene: เป็นของตัวเอง เช่น eigenes Bad คือ ห้องอาบน้ำเป็นส่วนตัว
- EBK: Einbauküche ครัวแบบบิลท์อิน มักมีอุปกรณ์ครบครัน
- Kochnische หรือ Kitchenette: ครัวสำเร็จรูปขนาดเล็ก
- NR: Nichtraucher ไม่สูบบุหรี่
- Kauton: ค่าประกัน ซึ่งจะได้คืนหลังจากย้ายออก
- Provision: ค่านายหน้า (จ่ายแล้วจ่ายเลยไม่ได้คืนนะคะ)
- Altbau: ตึกเก่า มักมีเพดานสูงกว่าทั่วไป
- EG: Erdgeschoss ชั้นแรก
- OG: Obergeschoss ชั้นบน เช่น 1. OG คือ ชั้นที่สอง โดยคนเยอรมันนับชั้นแรกที่ติดพื้นดินเป็นชั้น ground เหมือนในอังกฤษ
- Souterrain หรือ Halbkeller คือ ชั้นกึ่งใต้ดิน (หนาวาวว)
- Französischer Balkon: ระเบียงแบบฝรั่งเศส เป็นระเบียงเล็กๆ ที่ออกไปยื่นไม่ได้
- TG: Tiefgarage ที่จอดรถใต้ดิน



# ซี่โครงแกะ + ตุ๋นเบียร์ดำ

โดย นภัฏ เศวตร

ขอเกาะกระแส Beer Issue ด้วยเมนูอาหารที่มีเบียร์เป็น  
กุญแจหลักของความอร่อยอย่างซี่โครงแกะตุ๋นเบียร์ดำ เมนูนี้ เด็ก  
ทานได้ ผู้ใหญ่ทานดี ไม่มีเค็มของแอลกอฮอล์หลงเหลือให้มันเมา  
แต่อย่างไร รสชาตินุ่มนวล ซดน้ำซุปรดกลิ่นหอมของเบียร์เล็กน้อย  
สามารถรับประทานพร้อมข้าว ขนมนึ่ง หรือนำไปทำเป็นก๋วยเตี๋ยว  
เนื้อตุ๋น เก็บไว้อุ่นทานได้นาน

(ขนาดสำหรับเสิร์ฟ 3-4 ท่าน)

## วัตถุดิบ

1. ซี่โครงแกะแบบเลาะกระดูกออก 2 กก.  
(ถ้าไม่มีสามารถใช้เนื้อส่วนอื่นได้ ถ้ามีมัน  
ติดนิดหน่อยจะเยี่ยมมาก)
2. เบียร์ดำ (ไม่ควรเลือกยี่ห้อที่มีความ  
ขมมาก) 2 กระป๋อง (ขนาด 500 มล.)
3. เบคอน 250 กรัม
4. หอมหัวใหญ่หั่นเต๋า 2 หัว
5. น้ำสต็อกไก่ (หรืออื่นๆ ตามสะดวก  
ถ้าไม่มีใช้น้ำเปล่า) 500 มล.
6. น้ำมันมะกอก 5 ซ้อนโต๊ะ
7. กระเทียมสับหยาบ 5-7 กลีบใหญ่
8. ใบกระวาน (Bay leaf) 2-3 ใบ
9. พริกไทยป่น
10. เกลือ

## วิธีทำ

1. คลุกเคล้ากระเทียมสับหยาบให้เข้ากับเนื้อซี่โครง  
และน้ำมันมะกอก พักไว้ในตู้เย็นประมาณ 6 ชั่วโมง
2. ทอดเบคอนในกระทะขอบสูง ไม่ต้องใช้น้ำมัน  
พร้อมด้วยหอมหัวใหญ่ สุกดีแล้วยกขึ้นพักไว้
3. ทอดเนื้อซี่โครงในกระทะ ใช้น้ำมันจากเบคอน และ  
น้ำมันในตัวเนื้อเดิมให้ผิวนอกพอสุก
4. เติมเบียร์ดำ 1 กระป๋อง ขนาด 500 มิลลิลิตร ใบ  
กระวาน และน้ำสต็อก หรือน้ำเปล่าให้ท่วมเนื้อที่  
ทอดไว้
5. ตั้งไฟจนเดือด ลดไฟลงเป็นไฟปานกลาง
6. เปิดเบียร์ดำอีก 1 กระป๋องที่เหลือ ตีระหว่างรอเนื้อ  
นุ่มได้ที่ ใช้เวลาประมาณ 1 1/2 – 2 ชั่วโมง
7. ปรับรสด้วยเกลือและพริกไทยตามชอบ

66

สินค้า "BIO" หรือสินค้าเกษตรอินทรีย์  
ในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เป็นสินค้าเกษตร  
ที่ไม่ใช้สารเคมี สารประกอบหรือวัตถุอันตราย  
ที่มีได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นปุ๋ย  
วิทยาศาสตร์ สารเคมีกำจัดวัชพืช หรือแม็กระทั่งยา  
ปฏิชีวนะ หรือฮอร์โมนเร่งการเจริญเติบโต

# BIO

## ดีจริง (หรือ) ?

โดย กาญจนา แสงจันทร์


คุณเคยสังเกตไหมว่า เวลาที่เราเข้าไปในซูเปอร์มาร์เก็ตแล้วเห็นสินค้าชนิดเดียวกัน...แต่ราคาต่างกัน พอลองเข้าไปดูใกล้ๆ ก็เห็นว่าสินค้าที่ราคาสูงกว่าจะมีสัญลักษณ์เป็นรูปหอกเหลี่ยมสีเขียว ภายในพื้นสีขาว เขียนตัวอักษรสีดำและเขียว ปรากฏอย่างชัดเจนว่า “BIO” หลายๆ คนอาจจะสงสัยว่า เอ๊ะ! สินค้า “BIO” คืออะไร ต่างจากสินค้าปกติอย่างไร ทำไมแพงกว่าปกติ รวมถึงมีที่ไปที่มาอย่างไร...ไม่ต้องรอช้า...อ่านต่อเลยคะ แล้วคุณจะได้คำตอบ...

สินค้า “BIO” หรือสินค้าเกษตรอินทรีย์ในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เป็นสินค้าเกษตรที่ไม่ใช้สารเคมี สารประกอบหรือวัตถุอันตราย ที่มีได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยวิทยาศาสตร์ สารเคมีกำจัดวัชพืช หรือแมกกระทิงยาปฏิชีวนะ หรือฮอร์โมนเร่งการเจริญเติบโต วัตถุประสงค์หลักๆ คือ เพื่อให้สินค้าเกษตรหรืออาหารมีคุณค่าทางโภชนาการสูง ปลอดภัยจากสารเคมีหรือสารพิษตกค้าง รวมทั้งในกระบวนการผลิตยังคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมข้างเคียงอีกด้วย

การผลิตสินค้า “BIO” ไม่ใช่มุ่งเน้นแค่เพียงประโยชน์ด้านสุขภาพเท่านั้น แต่ “4 มิติที่ต้องคำนึงถึงของสินค้า BIO คือ มิติด้านสุขภาพ มิติด้านนิเวศวิทยา มิติด้านความเป็นธรรมและมิติด้านการดูแลเอาใจใส่”

**มิติด้านสุขภาพ:** เกษตรอินทรีย์ควรจะต้องส่งเสริมและสร้างความยั่งยืนให้กับสุขภาพอย่างเป็นองค์รวมของดิน พืช สัตว์ มนุษย์ และโลก ไม่ว่าจะเป็นการผลิตในไร่นา การแปรรูป การกระจายผลผลิตหรือการบริโภค ต่างก็มีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพที่ดีของระบบนิเวศและสิ่งมีชีวิตทั้งปวง

**มิติด้านนิเวศวิทยา:** เกษตรอินทรีย์ควรจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของระบบนิเวศวิทยาและวัฏจักรแห่งธรรมชาติ การผลิตสินค้าเกษตรจะต้องสอดคล้องกับวิถีแห่งธรรมชาติ และช่วยทำให้ระบบและวัฏจักรธรรมชาติเพิ่มพูนและยั่งยืนมากขึ้น

เยอรมันไปวันๆ 

bewusst:

สำหรับผู้ที่รักสุขภาพ ชอบกินอะไรแนว bio (มีชีวะ เอ๊ย ชิวจิต) ภาษาเยอรมันก็มี Adjektiv ตัวหนึ่งที่ใช้บรรยายคุณลักษณะนี้ได้ คือคำว่า gesundheitsbewusst ครับ ซึ่งปกติแล้ว bewusst เฉยๆ จะแปลว่ามีสติ รู้สึกตัว หรือตระหนักถึงอะไรบางอย่าง ในที่นี้ประโยค Du bist aber sehr gesundheitsbewusst! ก็จะแปลว่า “แกนี่ช่างรักสุขภาพจริงๆ นะ” นอกจากนี้เราสามารถผสมคำอื่นกับคำว่า -bewusst ได้ด้วยนะครับ อาทิ umweltbewusst (รักสิ่งแวดล้อม) schönheitsbewusst (รักความงาม) modebewusst (สนใจแฟชั่น)



## 4 มิติที่ต้องคำนึงถึงของ สินค้า BIO คือ มิติด้าน สุขภาพ มิติด้านนิเวศวิทยา มิติด้านความเป็นธรรมและ มิติด้านการดูแลเอาใจใส่

**มิติด้านนิเวศวิทยา:** เกษตรอินทรีย์ควรจะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของระบบนิเวศวิทยาและวัฏจักรแห่งธรรมชาติ การผลิตสินค้าเกษตรจะต้องสอดคล้องกับวิถีแห่งธรรมชาติ และช่วยทำให้ระบบและวัฏจักรธรรมชาติเพิ่มพูนและยั่งยืนมากขึ้น

**มิติด้านความเป็นธรรม:** เกษตรอินทรีย์ควรจะต้องอยู่บนความสัมพันธ์ที่มีความเป็นธรรมระหว่างสิ่งแวดล้อมโดยรวมและสิ่งมีชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่นำมาใช้ในการผลิตและการบริโภคควรจะต้องดำเนินการอย่างเป็นธรรมทั้งทางสังคมและทางนิเวศวิทยา รวมทั้งต้องมีการอนุรักษ์ปกป้องให้กับอนุชนรุ่นหลัง ความเป็นธรรมนี้จะรวมถึงระบบการผลิต การจำหน่าย และการค้าผลผลิตเกษตรอินทรีย์จะต้องโปร่งใส มีความเป็นธรรม และมีการนำต้นทุนทางสังคมและสิ่งแวดล้อมมาพิจารณาเป็นต้นทุนการผลิตด้วย

**มิติด้านการดูแลเอาใจใส่:** การบริหารจัดการเกษตรอินทรีย์ควรจะต้องดำเนินการอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ



เพื่อปกป้องสุขภาพและความเป็นอยู่ของผู้คนทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งพิทักษ์ปกป้องสภาพแวดล้อมโดยรวมด้วย

เชื่อว่าหลายคนคงอยากจะรู้ต่อไปแล้วว่า เจ้าสินค้า “BIO” เพิ่งจะมีเมื่อไม่กี่ปี...หรือมีมานานแล้วกันแน่...สินค้า “BIO” หรือ “สินค้าอินทรีย์” เริ่มผลิตเมื่อเกือบ 90 ปีที่แล้ว โอ!!! ไม่น่าเชื่อใช่ไหมคะ แต่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2551 จนนับได้ว่าเป็นสินค้าที่มาแรงที่สุดในช่วงนั้นและเป็นช่วงปีที่สินค้าเกษตรอินทรีย์มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นสูงสุด อันเป็นผลจากการตื่นตัวของผู้บริโภคซึ่งให้ความสำคัญกับสุขภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบกับโรคติดต่อจากสัตว์ประเภทต่างๆ เช่น โรคควัวบ้า ไข้หวัดนก ตลอดจนโรคอันเกิดจากการปนเปื้อนของสารพิษและสารเคมีตกค้างต่างๆ

แล้วคุณผู้อ่านเคยตั้งคำถามกับตัวเองหรือไม่ว่า ทำไมจึงอยากกิน “ผัก BIO” หรือชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า “ผักอินทรีย์” ซึ่งเป็นผักที่ปลูกโดยไม่ใช้ปุ๋ย ยาฆ่าแมลงและฮอร์โมนเคมี รวมทั้งไม่ผ่านกระบวนการฉายแสงและไม่ใช้เมล็ดพันธุ์ GMO หรือ เมล็ดพันธุ์พืชที่ได้จากการตัดแต่งพันธุกรรม... ถ้าคำตอบคือ เพื่อให้ได้สารอาหารมากกว่าผักเคมีในท้องตลาดก็อาจจะเป็นคำตอบที่ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าถูกหรือผิด เนื่องจากคำถามที่ว่า “คุณค่าทางโภชนาการของอาหารอินทรีย์และอาหารธรรมดาแตกต่างกันหรือไม่” ยังเป็นที่ถกเถียงกันอย่างไม่รู้จบ

ยกตัวอย่างเช่น ดอกเตอร์ซูซาน บูเกล แห่งภาควิชาการโภชนาการมนุษย์ มหาวิทยาลัยโคเปนเฮเกน เพิ่งตีพิมพ์ผลการวิจัยในวารสารวิทยาศาสตร์ว่าด้วยอาหารและการเกษตร (Journal of the Science of Food and Agriculture) ของสมาคมอุตสาหกรรมเคมี (Society of Chemical Industry's - SCI) ฉบับเดือนสิงหาคม 2009 ความว่า...จากการทดลองปลูกผัก 3 รูปแบบคือ แบบแรกในแปลงผักที่ใช้ปุ๋ยมูลสัตว์แต่ไม่ใช้ยาฆ่าแมลงหรือแบบอินทรีย์นั่นเอง แบบที่สองคือ ใส่ปุ๋ยมูลสัตว์และใส่ยาฆ่าแมลงเท่าที่กฎหมายกำหนดหรือแบบผสม และแบบที่สามคือ ใส่ทั้งปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลงตามกฎหมายกำหนด เรียกว่าแบบเคมีเต็มขั้น จากการตรวจสอบหาสารอาหารสำคัญของผลผลิตทั้ง 3 แบบ พบว่าไม่แตกต่าง จากนั้นนำผลผลิตที่ได้มาเลี้ยงสัตว์เป็นเวลาสองปี ผลจากการตรวจวัดสารอาหารสำคัญทั้งในอาหารที่สัตว์กินเข้าไปและอุจจาระที่สัตว์ขับถ่ายออกมา ก็ไม่พบความแตกต่างเช่นกัน

สมิธ-สแปงเกลอร์และคณะผู้วิจัย ได้ทบทวนผลการ



ศึกษาว่า 230 ฉบับ ซึ่งเปรียบเทียบสุขภาพของคนที่ทานอาหารอินทรีย์กับคนที่ทานอาหารทั่วไปที่ไม่ใช่อินทรีย์ พร้อมทั้ง เปรียบเทียบระดับสารอาหาร ของอาหารประเภทผลไม้ ธัญพืช เนื้อสัตว์ ไข่ และนม ที่มันักวิจัยพบว่า ปริมาณวิตามินในผลิตภัณฑ์อาหารอินทรีย์นั้นแทบไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้น ฟอสฟอรัส ซึ่งผลิตภัณฑ์อินทรีย์มีปริมาณมากกว่าเพียงเล็กน้อย ส่วนสารอาหารในกลุ่มโปรตีนและไขมันในนมพบว่า ไม่ว่าจะเป็ นนม “BIO” หรือนมทั่วไปนั้นก็มึปริมาณสารอาหารประเภทโปรตีน และไขมันไม่ต่างกัน แต่ก็มีบางการศึกษาที่บอกว่าในนม “BIO” มีกรดไขมันโอเมกา-3 มากกว่า แต่เนื่องด้วยมีหลักฐานการศึกษาที่น้อยมาก ทำให้ไม่สามารถยืนยันได้แน่ชัด

แต่ผลวิจัยที่ออกมาในทางตรงกันข้ามก็มีเช่นกัน ศาสตราจารย์คาร์โล ไลเฟิร์ตและคณะแห่งมหาวิทยาลัยนิวคาสเซิล ประเทศสหราชอาณาจักร ทำการศึกษาเปรียบเทียบพืชผัก และวัวที่เลี้ยงแบบอินทรีย์และแบบทั่วไป... ผลการศึกษาพบว่า พืชผักที่ปลูกแบบอินทรีย์มีสารอาหารสูงกว่าพืชที่ไ้ปุ๋ย 20-40% และเมื่อตรวจนมวัวพบว่า วัวที่เลี้ยงด้วยหญ้าและอาหารแบบอินทรีย์มีสารต้านอนุมูลอิสระสูงกว่านมวัวที่เลี้ยงด้วยอาหารจากฟาร์มใส่ปุ๋ย 50-80%

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ชัดเจนว่า การสรุป

ประโยชน์ของอาหาร “BIO” โดยใช้เพียงปริมาณสารอาหารเป็นตัวชี้วัดเพียงอย่างเดียวจะเป็นการตีความความหมายและความสำคัญของอาหารเกษตรอินทรีย์ที่คับแคบเกินไปสักหน่อย แท้จริงแล้วคุณค่าของอาหารเกษตรอินทรีย์นั้นมีมากกว่าคุณค่าทางโภชนาการ ลองคิดว่า...หากอาหารหรือสินค้าเกษตรถูกผลิตขึ้นตามธรรมชาติ โดยไม่มีการใช้ปุ๋ย ยาหรือสารเคมี ประโยชน์ที่เห็นได้อย่างชัดเจนโดยไม่มีข้อถกเถียง คือ ผลดีต่อสุขภาพผู้บริโภค ผู้ที่ปลูกอาหารให้เรากิน และสิ่งแวดล้อม

สิ่งสำคัญจึงอยู่ที่ว่าคุณจะเลือกกินอาหารเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์แบบให้กับตัวเองโดยพิจารณาเฉพาะคุณค่าทางโภชนาการหรือพิจารณาถึงของแถมจากสารเคมีตกค้าง รวมทั้งการกินอาหารแบบตระหนักถึงแผ่นดิน แม่น้ำ ต้นไม้และเพื่อนเกษตรกร หากครอบคลุมถึงประการหลัง เชื่อว่า บางที่คุณอาจค้นพบว่า “อาหาร BIO หรืออาหารอินทรีย์อร่อยกว่าก็เป็นได้” **opnmd**

ข้อมูลอ้างอิง

<http://www.germany.info>

<http://www.southafrica.diplo.de>

<http://www.wien-io.diplo.de>

70  
TERMINAL EU

สุเหร่าสีน  
บ้านภูเขา  
ปราสาทป  
เตอร์กีซ



น้ำเงิน

หินเจาะ

ย้วย และ

เคียบ

เรื่อง: พรรณพร อัจฉรานนท์  
ภาพ: ธนะ คำรัตนฤทธิศร



حافظوا على الصلوات



สุเหร่าสีน้ำเงิน



ภายในสุเหร่าสีน้ำเงิน

ตั้งแต่วันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2555 ผู้ถือหนังสือเดินทางไทยไม่ต้องขอวีซ่าเข้าประเทศตุรกี หากอยู่ไม่เกิน 30 วัน โดยทาง ต.ม. จะอนุญาตให้เข้าเมืองได้หลายครั้งภายในระยะเวลา 180 วัน แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 90 วัน เนื่องจากข้อตกลงดังกล่าวยังคงค่อนข้างใหม่ พนักงานตรวจคนเข้าเมืองและตำรวจอาจยังไม่คุ้นเคยกับข้อตกลงนี้ เราขอแนะนำให้คนไทยที่จะเดินทางไปตุรกีพกเอกสารข้อตกลงติดตัวตลอดการเดินทางด้วย

ภาษาอังกฤษ: <http://bangkok.emb.mfa.gov.tr/ShowAnnouncement.aspx?ID=159498>

ภาษาตุรกี: <http://bangkok.emb.mfa.gov.tr/ShowAnnouncement.aspx?ID=159500>

เมื่อมีโอกาสสามารถเรียนหรือทำงานในประเทศเยอรมนีหรือเขตประเทศเชงเก้น (Schengen) แล้ว น้อยคนนักอยากจะทำเส้นทางท่องเที่ยวออกนอกเขตดังกล่าว เนื่องจาก การสัญจรข้ามพรมแดนประเทศต่างๆ ภายในเขตแดนนี้มีความสะดวกสบายเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ทั้งยังไม่ต้องยุ่งยากกับการขอวีซ่าเข้าในแต่ละประเทศอีก หากแต่ในทวีปยุโรปยังมีอีกประเทศหนึ่งนอกเขตเชงเก้น ซึ่งคนไทยสามารถเดินทางท่องเที่ยวได้โดยไม่ต้องขอวีซ่า (อีกต่อไป) เนื่องจากประเทศไทยเพิ่งทำข้อตกลงระหว่างประเทศ ว่าด้วยการยกเว้นการขอวีซ่า และนั่นคือ “ประเทศตุรกี” ดินแดนแห่งสองทวีป (ยุโรป- เอเชีย) นี้เอง

เราวางแผนจะไปสถานที่หลักๆ แถบตะวันตกของประเทศตุรกีก่อนในทวีปนี้ โดยเริ่มนั่งเครื่องบินจากเมืองซตุทท์การ์ท (ซึ่งมีชุมชนคนตุรกีมากเป็นอันดับต้นๆ ในเยอรมนี) ไปลงที่สนามบินอตาเตร์ก สนามบินหลักของอิสตันบูล (Istanbul) และเดินทางเข้าเมืองอิสตันบูลด้วยรถไฟใต้ดิน (M1) และรถราง (T1) เราเลือกพักอยู่ไม่ไกลไม่ไกลจากเมืองเก่า โชคดีที่ว่าสถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ในอิสตันบูลอยู่ในละแวกเดียวกัน สามารถเดินทางถึงกันได้สบายๆ และยังมีรถรางผ่านเกือบทุกจุดท่องเที่ยวเลยทีเดียว

คนส่วนใหญ่มักสับสนว่าอิสตันบูลเป็นเมืองหลวงของประเทศตุรกี หากแต่ที่จริงคือกรุงอังการา (Ankara) ซึ่งอยู่ตอนเหนือของประเทศ จริงๆแล้วอิสตันบูลเคยเป็นศูนย์กลางของจักรวรรดิไบแซนไทน์ (ในชื่อกรุงคอนสแตนติโนเปิล) และศูนย์กลางของจักรวรรดิออตโตมัน ในช่วง ค.ศ. 1453-1923 แต่เมื่อตุรกีเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบสาธารณรัฐ จึงย้ายเมืองหลวงมาที่กรุงอังการา





วิหารเซนต์โซเฟีย 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก



บาซิลิกา ซิสเทิร์น

ภายในวิหารเซนต์ โซเฟีย



กรุงคอนสแตนติโนเปิลหรืออิสตันบูลทุกวันนี้ เป็นเมืองหลวงของสี่อาณาจักร (เรียงกัน) มาก่อน นั่นคือ จักรวรรดิโรมันซึ่งย้ายเมืองหลวงจากกรุงโรมมาที่นี่เมื่อ ค.ศ. 330, จักรวรรดิไบแซนไทน์, จักรวรรดิละติน และจักรวรรดิออตโตมัน ซึ่งศาสนาคริสต์เอง (หลากหลายนิกาย) มีบทบาทสำคัญในดินแดนนี้มาตั้งแต่สมัยจักรวรรดิโรมันจนถึงจักรวรรดิละติน แต่เมื่อจักรวรรดิออตโตมันเข้าครอบครองดินแดนแห่งนี้ เมื่อ ค.ศ. 1453 ก็ได้นำศาสนาอิสลามเข้ามาด้วยและเปลี่ยนโบสถ์คริสต์ฮาเกีย โซเฟีย ให้เป็นสุเหร่าในศาสนาอิสลาม และที่สำคัญคือ เปลี่ยนชื่อเรียกกรุงคอนสแตนติโนเปิล ให้เป็นอิสตันบูลในที่สุด

เมื่อมาถึงอิสตันบูล เมืองใหญ่ที่สุดในตุรกี แน่แน่นอนว่าเราหามันปั้นมือเต็มที่จะไปชมสุเหร่าสีน้ำเงิน (Sultan Ahmed Mosque) หรือที่คนทั่วโลกรู้จักกันในนามว่า บลูมอสก์ (Blue Mosque) สุเหร่าแห่งนี้เป็นสุเหร่าสุดท้ายในช่วงยุคคลาสสิก ซึ่งใช้เวลาสร้าง 7 ปี ช่วงสมัยสุลต่านอาห์เหม็ดที่ 1 ใน ค.ศ. 1609-1616 หลายคนมักถามว่า ทำไมถึงเรียกว่า บลูมอสก์ ทั้งๆ ที่ไม่เห็นมีสีน้ำเงินเมื่อมองดูจากภายนอกเลย คำตอบคือ สีเหล่านั้นอยู่ข้างในค่ะ สุเหร่าแห่งนี้ถูกเรียกตามกระเบื้องเคลือบสีน้ำเงินที่ตกแต่งอยู่ภายในตัวสุเหร่า (สุเหร่าเป็นคำภาษามลายู ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากภาษาเปอร์เซีย ในขณะที่มีสยิดเป็นคำภาษาอาหรับ แต่ความหมายทั้งสองคำไม่แตกต่างกันในบริบทของคนไทย) ในสุเหร่าจะมีบริเวณสำหรับผู้มาสดมภ์ สังเกตได้จากบริเวณที่มีโคมไฟระย้าห้อยลงมาต่ำเป็นพิเศษ การเยี่ยมชมสุเหร่าแห่งนี้ไม่เก็บค่าเข้าใดๆ นะคะ หากแต่ต้องถอดรองเท้าเข้าชมตามธรรมเนียมปฏิบัติค่ะ

ใกล้ๆ กับสุเหร่าสีน้ำเงิน (ซึ่งดูภายนอกเป็นสีเทาด้วยซ้ำ) ยังมีสุเหร่าอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งภายนอกจะมีสีแดงๆ ส้มๆ ปายไ้ไปตามอาคารอย่างไม่ต้องใจ นี้คือ ฮาเกีย โซเฟีย (Hagia Sophia) หรือ สุเหร่าวิหารเซนต์โซเฟีย 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก ยุคกลางและมีประวัติศาสตร์อันน่าทึ่งมายาวนาน สุเหร่าแห่งนี้มีความสำคัญตรงที่เคยเป็นโบสถ์ทางศาสนาคริสต์มาก่อน สร้างในสมัยของจักรพรรดิคอนสแตนตินเมื่อ

ระวางนี้จะ สะดวกสบายกับสนามบินที่อิสตันบูล เพราะที่นี่มี 2 สนามบินค่ะ

- สนามบินนานาชาติอตาเติร์ก (Atatürk International Airport - IST) อยู่ในโซนยุโรปของเมืองอิสตันบูล เป็นสนามบินนานาชาติหลักของเมือง อยู่ห่างจากเมืองประมาณ 12 กิโลเมตร
- สนามบินนานาชาติซาบิฮา เกิกเชิน (Sabiha Gökçen International Airport - SAW) อยู่ในโซนเอเชียของเมืองอิสตันบูล เป็นสนามบินรอง ให้บริการสายการบินต้นทุนต่ำและเครื่องบินภายในประเทศเป็นหลัก อยู่ห่างจากเมืองประมาณ 35 กิโลเมตร

หลังจากเดินทางเข้าตุรกีแล้ว เราอาจพบว่า "อนาโตเลีย" (Anatolia) อยู่บ่อยๆ นี่เป็นอีกหนึ่งคำที่เรียกเอเชียไมเนอร์หรือทิศตะวันตกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย ซึ่งทางภูมิศาสตร์คือดินแดนส่วนใหญ่ของประเทศตุรกีนั่นเอง ดินแดนแห่งนี้ยังเป็นเหมือนสะพานเชื่อมสองทวีปยุโรปกับเอเชีย และเป็นเส้นทางค้าขายสำคัญอีกเส้นมาตั้งแต่ในอดีต



ฐานที่เก็บน้ำหัวเมดูซ่า



ฮาเร็มในพระราชวังท็อปคาปิ



พระราชวังท็อปคาปิ

คริสต์ศตวรรษที่ 13 แต่ถูกทำลายและสร้างขึ้นใหม่หลายครั้ง เนื่องจากความขัดแย้งระหว่างศาสนาคริสต์กับศาสนาอิสลาม เมื่อพระเจ้าโมฮัมเหม็ดที่ 2 ซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม มีอำนาจเหนือดินแดนแห่งนี้ จึงตัดแปลงให้เป็นสุเหร่าในที่สุด โดยหนึ่งในวิธีตัดแปลงที่น่าสนใจและยังคงสภาพให้เห็นอยู่ประปราย คือซากการโบกปูนทับรูปวาดของศาสนาคริสต์และประดับตราสัญลักษณ์ของอิสลามไว้แทน ปัจจุบันสุเหร่าแห่งนี้กลายเป็นพิพิธภัณฑ์เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชม

จากนั้นไม่กี่ปี เรามุดดินลงไปชมบาซิลิกา ซิสเทิร์น (Basilica Cistern) ที่เก็บน้ำขนาดใหญ่ที่สุดในอิสตันบูล (จุน้ำได้ 80,000 ลูกบาศก์เมตร) สร้างตั้งแต่ศตวรรษที่ 6 สมัยจักรวรรดิไบแซนไทน์ ที่เก็บน้ำแห่งนี้ใหญ่โตมโหฬารมาก สมัยก่อนน้ำจากที่นี่ถูกส่งไปใช้รอบๆ เมืองเก่า โดยเฉพาะในพระราชวัง ตั้งแต่สมัยที่กรุงคอนสแตนติโนเปิลเป็นเมืองหลวง แต่ปัจจุบันไม่ได้ใช้การแล้ว หลายคนลงมาใต้ดินแห่งนี้เพื่อมาดูหัวแม่นางเมดูซ่า 2 หัว ที่ตั้งเป็นฐานเสาของที่เก็บน้ำ บ้างว่าหัวทั้งสองคอยปกป้องรักษาแหล่งน้ำของเมือง (เนื่องจากความเชื่อที่ว่าใครจ้องตาเมดูซ่าแล้วจะกลายเป็นหิน) บ้างก็ว่าหัวเมดูซ่าคู่นี้ถูกย้ายลงมาเมื่อสมัยโรมันล่มสลายลงและมีขนาดเหมาะสมที่จะเป็นฐานเสาที่เก็บน้ำพอดี

เตอร์กิชบาธ (Turkish Bath) หรือ ฮามัม (Hamam) คือ การอาบน้ำในห้องอบไอน้ำแท้จริงตั้งแต่อดีตกาลใช้เรียกโรงอาบน้ำสาธารณะ ซึ่งเป็นสถานที่ผ่อนคลาย และที่พบปะของผู้คน ตั้งแต่ในอดีต วิธีอาบน้ำหลักจะเริ่มจากผ่อนคลายร่างกายในห้องอุ่น (warm room) ภายในห้องจะมีลมร้อนๆ ใหม่ๆ ไหลเวียนเพื่อให้รู้ซุมผ่อนคลายและเหงื่อออก หลังจากนั้นจะย้ายไปห้องร้อน (hot room) สักพักก็เข้าห้องอาบน้ำเย็น (cold water) เพื่อกระชับรูขุมขนและชำระร่างกายให้สะอาด ตามด้วยการนวดร่างกายและย้ายไปอยู่ในห้องเย็น (cooling-room) เพื่อผ่อนคลายร่างกายในขั้นตอนสุดท้าย

เมื่อพูดถึงความยิ่งใหญ่ของจักรวรรดิออตโตมันแล้ว จะไม่กล่าวถึงพระราชวังของสุลต่านก็จะกระไรอยู่ พระราชวังท็อปคาปิ (Topkapi Palace) ที่ตั้งอยู่ใกล้ๆ กันนี้เป็นที่ประทับหลักของสุลต่านแห่งจักรวรรดิออตโตมันมากกว่า 400 ปี ภายในพระราชวังใหญ่โตมโหฬารมาก มีห้องหับเป็นร้อยๆ ซึ่งไม่น่าเชื่อว่าตามร้อยๆ กว่าห้องนี้ มีทั้งสุเหร่า โรงพยาบาล ห้องอบขนม แม้กระทั่งโรงกษาปณ์ ฯลฯ ปัจจุบันพระราชวังแห่งนี้กลายเป็นพิพิธภัณฑ์ ซึ่งเปิดให้ชมอยู่ไม่กี่ห้อง ไม่ว่าจะเป็นทองพระโรง ห้องเก็บสมบัติ และบริเวณที่เลื่องลือดึงดูดใจคนทั่วโลกมาyalก็คือ "ฮาเร็ม (Harem)" จะมีสักกี่คนทราบว่าฮาเร็มหลังแรกนั้นเกิดขึ้นในอาณาจักรออตโตมันในศตวรรษที่ 13 นี้แหละ และฮาเร็มที่มีชื่อที่สุดและใหญ่ที่สุด ก็คือฮาเร็มในพระราชวังท็อปคาปินี้เอง

ความหมายที่แท้จริงของฮาเร็ม คือ สถานที่ต้องห้ามสำหรับบุรุษ (ไม่นับสามีซึ่งจะมีแค่คนเดียวในที่นี่) และเป็นบริเวณสำหรับสตรีโดยเฉพาะในครอบครัวที่มี



ภายในตลาดเครื่องเทศและโคมไฟอาหรับในแกรนด์ บาร์ซาร์



ภรรยาหลายคน เหตุผลที่แท้จริงที่ต้องมีฮาเร็มนั้น ก็เพื่อทำตามคำสอนของศาสนาอิสลาม ที่ห้ามไม่ให้คนแปลกหน้าเห็นหน้าภรรยา ลูกสาวหรือข้าทาสสาว เลยต้องกันบริเวณพิเศษนี้ขึ้นมา แต่เวลาพูดถึงฮาเร็ม เราก็มักนึกถึงจำนวนสาว ๆ มากมายรวมไปถึงความมั่งมีหรูหรา คนส่วนใหญ่เลยจะนึกถึงฮาเร็มของสุลต่านเสียมมากกว่า ว่ากันว่าสุลต่านแต่ละองค์มีสาว ๆ ในสต็อกเกือบ 300 ชีวิตเลยทีเดียว อย่างไรก็ตาม ฮาเร็มไม่ได้มีชีวิตที่สนุกสนานสำราญอย่างที่คิดกัน เพราะนอกจากต้องพยายามปรนนิบัติองค์สุลต่านเต็มที่แล้ว ยังต้องคอยหลีกเลี่ยงการทะเลาะเบาะแว้งกันเองอีกด้วยจะออกไปไหนก็ไม่ได้ ดังจะเห็นได้ชัดเจนจากการลงกลอนใส่กุญแจจากภายนอกอย่างแน่นหนา ว่าแล้วสาว ๆ แถวนี่คงจะเปลี่ยนใจกันเกือบไม่ทันเลยเชียะ

มาว่าเรื่องอาหารการกินกันบ้าง ที่เห็นเด่น ๆ กินง่าย ๆ และมีขายทั่วไปทั้งอยู่ในตู้และเทินอยู่บนศีรษะคนขาย คือ ขนมปังซิมิท (Simit) รูปร่างหน้าตาคล้ายขนมปังเบเกิลโรยงา (คนอเมริกันเองยังเรียกขนมปังซิมิทว่า Turkish Bagel) ชาวตุรกีชอบกินขนมปังชนิดนี้คู่กับชาดำตุรกีกันมาก บางอาหรับประทานในตอนเช้าคู่กับแยมหรือชีส แต่ส่วนใหญ่มักรับประทานกันเปล่า ๆ มากกว่า นอกจากนั้นเรายังมีเครื่องดื่มแปลก ๆ มาแนะนำกัน คือ ไอราน (Ayran) เครื่องดื่มเย็นทำจากโยเกิร์ตผสมน้ำเย็นเหยาะเกลือเล็กน้อย คนตุรกีดื่มเครื่องดื่มชนิดนี้กันเกือบทุกครัวเรือน ทั้งประเทศตุรกีเองก็เป็นผู้ผลิตรายใหญ่สุดของโลกอีกด้วย

แหล่งซื้อสินค้าและของที่ระลึกในอิสตันบูลที่เด็ด ๆ คือ แกรนด์บาซาร์ (Grand Bazaar) บาซาร์เป็นภาษาเปอร์เซีย แปลว่า ตลาด นั่นเอง... ตลาดแห่งนี้เปิดตลาดเก่าแก่สร้างตั้งแต่สมัยกลาง เมื่อ ค.ศ. 1461 ว่ากันว่าเป็นหนึ่งในตลาดใหม่ที่มีเก่าแก่และใหญ่ที่สุดในโลก (มีชอกชอยกว่า 60 ซอย ร้านค้ากว่า 5,000 ร้าน) มีข้าวของเครื่องใช้ศิลปะแบบตุรกีขายทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นของเก่า เครื่องแก้วเซรามิก เครื่องหนัง โคมไฟระย้าหลากสี เครื่องประดับ โดยเฉพาะพรมเปอร์เซียและทองที่มีร้านมากมายและเรียกได้ว่าใหญ่ที่สุดในตุรกี แน่แน่นอนว่าเราควรต่อรองราคาให้พอสมน้ำสมเนื้อ วิธีต่อรองคือการต่อรองราคาแล้วเดินหนีก็ใช้ได้เช่นเดียวกัน ที่ตุรกีใช้หน่วยเงิน



ขนมปังซิมิท

เวลาเราสนใจสินค้าพวก พรมเปอร์เซีย ทอง เครื่องหนัง ฯลฯ พ่อค้ามักจะทักทายเราและเรียกเข้าไปนั่งในร้านก่อน แล้วจึงเลิฟขาให้นั่งผ่อนคลาย ตามด้วยการนำสินค้ามาเสนอขายชิ้นต่อชิ้น ถ้าใครถูกเชื่อเชิญให้เดินเข้าร้านเช่นนี้ อย่าเพิ่งตกใจกันไปนะคะ เพราะนี่คือแบบปฏิบัติในการขายของของชาวตุรกีมาแต่ไหนแต่ไรแล้วคะ



ไช (çay) ชาดำตุรกี



เครื่องเทศหลากสีในตลาดเครื่องเทศ



เตอร์กีช ลีร่า (Turkish Lira) หรือ TRY ซึ่ง 1 TRY เท่ากับ 17 บาท (ตุลาคม 2555) แต่หากใครไม่อยากเสียเงินซื้อข้าวของก็สามารถไปนั่งชิมกาแฟตุรกีรสเข้มไม่เหมือนใคร หรือชาดำ ชาแอปเปิ้ลที่เลื่องลือของตุรกีได้ตามร้านกาแฟหน้าตาโบราณเช่นเดียวกัน

เรายังมีตลาด (ของกิน) อีกที่ที่อยากแนะนำ นั่นคือตลาดนัดเครื่องเทศ (Egyptian Spice Bazaar) ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากแกรนด์ บาซาร์ ตลาดแห่งนี้มีของขายตั้งแต่ต้นใจไม้แพะแห่งแรกแต่ต้นิดเดียว หากแต่เน้นที่สมุนไพรและเครื่องเทศหลากสี ถั่วหลากชนิด ผลไม้สด ผลไม้อบแห้งหลายแบบ แต่ที่แปลกตาที่สุดคงเป็นขนมก้อนสีเหลืองมัตตเสมีออนเยลลีเหนียวใสหลากสี คลุกแป้งขาวๆ หรือมะพร้าว รสชาติหวานๆ เรียกว่าเตอร์กีช ดีไลท์ (Turkish Delight) หรือ โลคุม (Lokum) รสหลักๆ คือ สีแดงรสกุหลาบ สีเหลืองรสมะนาว และสีเขียวรสเปลือกส้ม ต้องลองชิมกันดูว่าจะสุขี่ยินดีปรีดาเจกเช่นชื่อเรียกกันหรือเปล่า นอกจากนั้น ยังมีขนมหวาน (จับจิตจับใจจริงๆ) นั่นคือ บาคลาวา (Baklava) ใหล่องลิ้มชิมรส ลักษณะเหมือนพายชั้นอัดแน่นสอดไส้ด้วยถั่วบด (ที่เด็ดดวงคือถั่วพิสตาชิโอ) โดยทุกคำที่กัดลงไปจะชุ่มฉ่ำไปด้วยน้ำเชื่อม (ถึงว่า... หวานจริงๆ) เชื่อกันว่าขนมบาคลาวามีต้นกำเนิดอย่างเป็นทางการจากราชราชวังที่อคาปิในยุคจักรวรรดิออตโตมันมาก่อน ขนมชนิดนี้จะอร่อยเป็นพิเศษหากรับประทานคู่กับชาตุรกีหอมๆ ร้อนๆ แถมยังได้แรงเวลาเหนื่อยหนวจากการเดินทางเที่ยวอีกด้วย

คนตุรกีจะดื่มชาในแก้วใสเล็กๆ รูปร่างเหมือนดอกทิวลิป เรียกว่า ไช (çay) เป็นชาดำไม่ใส่นม แต่ใส่น้ำตาลตามใจคนดื่ม รสชาติหอมขมนิดๆ ชานี้ปลูกกันตามชายฝั่งตะวันออกของทะเลดำ และเริ่มเป็นที่นิยมเนื่องจากกาแฟหายากหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เป็นต้นมา ชาตุรกีอยู่คู่กับสังคมวัฒนธรรมของชาตินี้มาช้านาน ดังจะเห็นจากการเชิญชวนให้แขกดื่มชาดังกล่าว เพื่อแสดงถึงการต้อนรับขับสู้อย่างเต็มที่จากเจ้าของบ้าน นอกจากชาดำ ยังมีชาสมุนไพรให้เลือกสรรเพิ่มเติม โดยรสที่นิยมไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าชาดำคือรสแอปเปิ้ลหอมกรุ่น

เดินออกมาจากตลาดเครื่องเทศ เราจะเห็นลานกว้างๆ ถัดมาคือสุเหร่านิวมอสก์ (New Mosque) และสะพานกาลาตา (Galata) ซึ่งเราแนะนำเป็นอย่างสูงให้ข้ามสะพานไป เพราะนอกจากเราจะเห็นวิวสวยๆ ของเมืองเก่าทั้งสองฝั่ง รวมทั้งช่องแคบบอสฟอรัส (Bosphorus) ที่เป็นพรมแดนธรรมชาติแบ่งอิสตันบูลออกเป็นยุโรปและเอเชียแล้ว เรายังจะเห็นวิถีชีวิตของคนอิสตันบูลที่รักการตกปลา (มีคนตกปลาตั้งแต่ริมสะพานด้านหนึ่งไปจนถึงอีกด้านเลยก็เดี๋ยว) ซึ่งถ้าข้ามสะพานมาแล้วจะเห็นตลาดและสะพานปลาขายกันสดๆ พร้อมปรุงตรงนั้นเลย ยิ่งถ้ามีโอกาสได้ลิ้มลองอาหารทะเลที่นี่แล้วบอกได้ว่ารสชาติอร่อยแบบไม่ต้องพิ้งน้ำจิ้มซีฟู้ดบ้านเราจริงๆ ค่ะ

เนื่องจากตุรกีเป็นประเทศที่ใหญ่ (มากกก... ลากเสียงยาว) เราจึงเลือกนั่งสาย



บากลลาวา



ภูมิทัศน์แปลกตาดินแดนคัปปาโดเกีย



การบินต้นทุนต่ำ เพกาซัส แอร์ไลน์ (Pegasus airline) จากอิสตันบูลมายังสนามบินเมืองไคเซรี (Kayseri) และเช่ารถต่อตลอดการเดินทางในช่วงนี้ เราขับรถจากเมืองไคเซรีไปยังดินแดนคัปปาโดเกีย (Cappadocia) แผ่นดินที่มีภูมิทัศน์แปลกตาเนื่องจากการระเบิดของภูเขาไฟ ภูมิประเทศพิเศษไม่มีแห่งใดเหมือนของดินแดนคัปปาโดเกียนี้ เกิดขึ้นจากการระเบิดของภูเขาไฟเมื่อ 3 ล้านปีก่อน เมื่อลาวาไหลออกมาก็กระจายไปทับถมกลายเป็นแผ่นดินชั้นใหม่ ประกอบกับการกัดเซาะจากลม ฝน แดด หิมะ และที่สำคัญคือกระแสความร้อนกว่าล้านปี จึงเกิดเป็นหินสารพัดรูปร่าง ไม่ว่าจะเป็นรูปกระโจม ปล่อง กรวย ฯลฯ แลดูเหมือนในเทพนิยาย จนคนพื้นเมืองเรียกกันว่าดินแดนแห่ง “ปล่องไฟนางฟ้า (Fairy Chimney)” ซึ่งใน ค.ศ. 1985 พื้นที่นี้ก็ได้เป็นมรดกโลกทางธรรมชาติและวัฒนธรรมแห่งแรกของตุรกี โดยเราเริ่มต้นที่เมืองเกอเรเม (Göreme) ศูนย์กลางหลักของดินแดนคัปปาโดเกีย ถ้ามีเวลาไม่มากและอยากเห็นภูมิทัศน์หลักของที่นี่ เราขอแนะนำให้ไปพิพิธภัณฑ์กลางแจ้งเกอเรเม (Göreme open air museum) เพราะจะได้เห็นสถาปัตยกรรมโบราณอันน่าทึ่ง นั่นคือ การขุดเจาะถ้ำหินเข้าไปสร้างโบสถ์เมื่อศตวรรษที่ 4 ซึ่งตามฝาผนังจะมีจิตรกรรมโบราณของนักบวชเต็มไปหมด เนื่องจากถ้ำต่างๆ เกิดจากลาวาและหินที่ยังไม่แข็งตัวเต็มที่ ชาวบ้านเลยใช้โอกาสนี้ขุดเจาะทำเป็นโบสถ์และบ้านเรือนไปทั่วดินแดน ที่มีบริการบอลลูนพานักท่องเที่ยวไปขึ้นชมดินแดนคัปปาโดเกียในมุมกว้างเช่นเดียวกัน สนนราคาประมาณ 150 ยูโรต่อคนต่อชั่วโมง (ตุลาคม 2555) ราคานี้มักจะรวมประกันภัยเรียบร้อยแล้ว มาอยู่แถวนี้ทั้งที ถ้าไม่ลำบากนัก เราแนะนำให้ลองพักค้างคืนในโรงแรมที่ทำห้องพักคล้ายภูเขาหินเจาะ จะได้ทราบว่าคนท้องถิ่นสมัยก่อนเขาอยู่กันอย่างไร

อีกเมืองไม่ไกลจากเกอเรเมคือเมืองอุซฮิสาร์ (Uchisar) ซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่ยกสูงที่สุดในแถบนี้ สังเกตเห็นได้แต่ไกล เพราะลักษณะเมืองเป็นก้อนหินใหญ่มหึมาอยู่ใจกลางเมือง นั่นคือปราสาทแห่งเมืองอุซฮิสาร์ โดยชาวบ้านขุดเจาะเข้าไปภายในเพื่อสร้างเป็นที่อยู่อาศัย หากแต่ยังคงสภาพภายนอกไว้ให้เหมือนตามธรรมชาติ ถ้าดูข้าง



Flaming Rocks ในเขตอุทยานแห่งชาติใกล้จังหวัดอันตัลยา



เมืองใต้ดินไคแมคลี

อีกหนึ่งอย่างที่พลาดไม่ได้ คือ การชมระบำหน้าท้อง (Belly Dance) แท้จริงสิ่งนี้เกิดในแถบประเทศอียิปต์มากกว่า 6,000 ปีแล้ว ว่ากันว่าชนเผ่าอียิปต์คือกลุ่มที่สืบทอดการแสดงนี้มาจนถึงปัจจุบัน เป็นการร่ายรำที่เน้นการเคลื่อนไหวของสะโพกและกล้ามเนื้อส่วนท้อง โดยใช้เทคนิคการเคลื่อนไหวแบบแยกส่วน ผู้แสดงเป็นหญิง มักแต่งกายด้วยเสื้อคล้ายชุดชั้นในของผู้หญิงและพันผ้าบางๆ รอบเอว ประกอบการพลิ้วไหว หนุ่มๆ บางคนถึงขั้นหัวใจจะวายได้เลยคะ

นอกจากจะเป็นก้อนหินใหญ่น่าเกลียด แต่แท้จริงแล้วมีผู้คนอาศัยอยู่ เป็นเมืองหนึ่งที่ไม่ควรพลาดเลยทีเดียว อาจสงสัยว่าทำไมผู้คนสมัยก่อนไม่สร้างบ้านปกปิดอยู่กัน เหตุที่แท้จริงเพราะตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 1 ก่อนคริสตกาล ดินแดนนี้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของโรมัน ชาวโรมันต้องการกำจัดชาวคริสเตียนที่อาศัยอยู่แต่เดิม ชาวบ้านเลยต้องหลบหนีการรังควานของชาวโรมัน จึงสร้างโบสถ์คริสต์ขึ้นมาที่เกอเรเม่ ทั้งยังต้องเจาะถ้ำ ขุดดินลงไปให้เป็นห้องหับอาศัยกัน ในที่สุดก็เกิดเมืองใต้ดินขึ้นมาหลายแห่งในแถบนี้ แต่ที่เราไปชมกัน คือ เมืองใต้ดินที่ใหญ่ที่สุดในบริเวณดังกล่าว ไคแมคลี (Kaymakli Underground City) จากทางเข้าที่ดูเหมือนไม่มีอะไรอยู่ข้างใต้ เรามุดลงไปพบกับเรื่องราวในอดีตอันเหลือเชื่อ เมืองใต้ดินนี้เคยเป็นที่อยู่อาศัยของชาวบ้านกว่า 5,000 คน เพื่อหลบซ่อนศัตรู มีทั้งหมด 8 ชั้นลึกลงไปใต้ดิน (ราว 85 เมตร) แต่เปิดให้เข้าชมเพียง 4 ชั้นเท่านั้น โดยชั้นที่ลึกสุดที่เปิดให้ดูอยู่ที่ 20 เมตรลงไปใต้ดิน ห้องหับแบ่งเป็นโบสถ์ ห้องนอน ห้องครัว ห้องอาหาร ห้องถนอมอาหาร ห้องบ่มไวน์ ห้องเลี้ยงสัตว์ (อยู่ชั้นบนสุดเนื่องจากลำบากในการขนย้าย) ใครๆ ก็มักงงกับเรื่องการถ่ายเทอากาศใต้ดิน แต่พื้นที่ดังกล่าวเกิดจากภูเขาไฟมาก่อน รูพรุนของหินภูเขาไฟจึงรักษาอุณหภูมิไว้ได้ และหมุนเวียนอากาศได้ดี จึงเกิดระบบบรรยากาศธรรมชาติอันน่าพิศวงขึ้นมา

ผ่านมาแถวเมืองคอนย่า (Konya) เราต้องขอแวะชมการแสดงพื้นเมืองหนึ่งที่น่าสนใจ นั่นคือ ระบำเมฟลานา (Mevlana) เป็นการระบำในพิธีเฉลิมฉลองเพื่อรำลึกถึงเมฟลานาผู้ก่อตั้งนิกายเมฟเลวี (Mevlevi) (คือยอตกวีแห่งตุรกี หลายคนเชื่อว่าเป็นผู้วิเศษแห่งอิสลามเพราะสามารถชักชวนคริสตชนให้เปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลามได้จำนวนมาก) ด้วยการเต้นรำเซมา (Sema Dance) ที่เป็นเอกลักษณ์ โดยเหล่าสาวกสำนักจะสวมชุดกระโปรงยาวบานสีขาวยาว สวมหมวกทรงกระบอก ออกมาร่ายรำหมุนตัวไปรอบๆ ให้เข้ากับจังหวะดนตรีที่มีท่วงทำนองลึกลับ อันแสดงออกซึ่งความตายและการรวมเข้ากันเป็นหนึ่งกับพระอัลเลาะห์

สำหรับคนที่ชื่นชอบธรรมชาติและปรากฏการณ์ (เหนือ) ธรรมชาติ เราแนะนำให้ไปเที่ยวที่ยานาร์ตัส (Yanartas) ซึ่งมี The Chimaera: Eternal Flames หรือ Flaming Rocks อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติใกล้จังหวัดอันตัลยา (Antalya) บริเวณเหนือหมู่บ้านชิราลี (Çirali) ในหุบเขาโอลิมปอส (Olympos) มีลักษณะพิเศษทาง



น้ำพุร้อนที่ปราสาทปูยฝ้ายหรือปามุกคาคาเล



โบราณสถานของชาวไลเคียน

ภูมิศาสตร์เกิดขึ้น คือ มีเปลวไฟลุกจากก้อนหินตามภูเขาทั่วทั้งลูก ตลอดทั้งวันทั้งคืนที่แปลกคือเราไม่เห็นแม้แต่เชื้อเพลิงที่ก่อให้เกิดไฟเลย กล่าวกันว่าไฟลุกออกมาได้เพราะภายในภูเขาเกิดก๊าซจากน้ำใต้ดินและการเปลี่ยนแปลงความดันอากาศภายใน จึงไหลออกมาตามซอกภูเขาและลูกใหม่มากกว่า 2,500 ปีแล้ว การไปชมไม่ยากเลยคะ เพียงแต่ต้องเริ่มเดินจากตีนเขาในอุทยานขึ้นไปประมาณ 1 กิโลเมตร (เสียใจด้วยนะคะ... รถเข้าไม่ถึง ต้องเดินเท่านั้นเลย) เสียค่าเข้าชมประมาณ 4 TRY หลายสำนักแนะนำให้ไปตอนกลางคืนที่สามารถเห็นไฟพวยพุ่งออกมาอย่างชัดเจน แต่เราห่วงเรื่องความปลอดภัย จึงตัดสินใจไปตอนกลางวัน เลยได้ของแถมเป็นวิวสองข้างทางและวิวทะเลเมดิเตอร์เรเนียนอยู่ลิบ ๆ

ใครอยากไปเห็นสรวงสวรรค์ของคนโรมันสมัยก่อน ต้องไปปราสาทปูยฝ้ายหรือปามุกคาคาเล (Pamukkale: Cotton Castle) อีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวใกล้จังหวัดเดนิซลี (Denizli) ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวไม่น้อย เนื่องจากแปลกตาจนไม่น่าเชื่อว่าจะเกิดขึ้นบนโลก หากแต่อย่าผิดหวังกับสภาพที่แท้จริงในทุกวันนี้ เพราะถ้าดูรูปเก่าๆ เราจะเห็นภาพของเนินเขาสีขาวเป็นแอ่งๆ มีน้ำสีฟ้าใสอยู่ภายใน แต่ละชั้นลดหลั่นกันเสมือนเป็นขั้นบันไดหรือระเบียงสวรรค์ก็ไม่ปาน แต่ตอนนี้ เราจะไม่เห็นน้ำสีฟ้าล้นแอ่งอยู่ในแอ่งมากมายอย่างในอดีต เนื่องจากน้ำพุร้อนมีน้อยลง ทางทะเลสลัการไหลของน้ำพุร้อนให้ไหลลงบางแอ่งเท่านั้น ทั้งยังต้องถอดรองเท้าเดินเพราะทางการกลัวว่าพื้นรองเท้าจะไปทำลายหินปูนเอา โดยคนที่มาเที่ยวจะแช่ตัวอยู่ตามแอ่งน้ำสีฟ้า เนื่องจากเชื่อกันว่าเป็นน้ำแร่มีสรรพคุณพิเศษ อย่าสงสัยกันไป... เนินเขาสีขาวนั้น เกิดจากน้ำพุร้อนที่นำแคลเซียมคาร์บอเนตมาตกตะกอนและก่อตัวขึ้นมาเป็นชั้นๆ แลดูเหมือนปราสาทปูยฝ้ายตามชื่อ ว่ากันว่าหลังจากชาวโรมันค้นพบเนินเขาสีขาวที่เต็มไปด้วยแหล่งน้ำร้อนตั้งแต่สมัยก่อนคริสตกาล ก็เนรมิตที่แห่งนี้ให้เป็นเมืองสปาของตน ดังจะเห็นได้จากซากปรักหักพังที่อยู่ข้างบนสุดของยอดเขาที่ชื่อว่า เมืองโบราณเฮียราโพลิส (Hierapolis) ซึ่งเป็นมรดกโลกร่วมกับปามุกคาคาเลในปี ค.ศ. 1988

อีกสถานที่แปลกตา คือ โบราณสถานของชาวไลเคียน (Lycian) ตั้งแต่ช่วงต้นยุคสำริด ทางภาคใต้ของประเทศ ภูมิภาคไลเคียนนี้ มีชาวไลเคียนอยู่อาศัยตั้งแต่สมัย



Evil eye เครื่องรางป้องกันดวงตาแห่งความชั่วร้าย

ของที่ระลึกเป็นลูกหินกลมๆ รูปตาสีฟ้าที่พบได้ทั่วตุรกี คือ Evil eye คะ ชาวตุรกีเชื่อว่าเครื่องรางนี้สามารถป้องกันดวงตาแห่งความชั่วร้าย (ความประสงค์ร้ายสามารถส่งผ่านตาได้) ชาวบ้านจึงสร้างดวงตาสีฟ้านี้เพื่อขับไล่วงตาแห่งความอิจฉาริษยาที่คอยจ้องทำลายให้เกิดสิ่งที่ไม่ดีขึ้น โดยมักแขวนไว้ตามบ้านเรือนโดยเฉพาะตรงทางเข้าบ้าน ซึ่งความเชื่อนี้ได้แพร่ขยายไปทั่วแถบตะวันออกกลาง ทะเลอีเจียน และทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ดังจะเห็นได้ในประเทศเพื่อนบ้านของตุรกี เช่น กรีซ ก็มีดวงตาสีฟ้านี้วางขายดาษดื่นเช่นเดียวกัน



รูปแกะสลักบนภูเขา หน้าท่านผู้นำ Atatürk

ในประเทศตุรกี เรายังจะพบบุคคลหนึ่งในรูปภาพหรือตามอนุสาวรีย์ได้โดยทั่ว บางก็ถึงขั้นแกะสลักหน้าท่านไว้บนภูเขาทั้งลูกเลยก็มี... บุคคลผู้นั้น คือ มุสตาฟา เคมาล อตาเติร์ก (Mustafa Kemal Atatürk - นิยมเรียกว่า อตาเติร์ก แปลว่าบิดาของชาวเติร์ก) ท่านเป็นผู้สถาปนาสาธารณรัฐตุรกีและเป็นประธานาธิบดีคนแรกของสาธารณรัฐตุรกี ทั้งยังเป็นบุคคลสำคัญในการกอบกู้เอกราชของตุรกีและปฏิรูปประเทศชาติในหลายด้าน โดยเปลี่ยนแปลงประเทศจากจักรวรรดิออตโตมันเดิม ให้เป็นรัฐชาติแบบใหม่ที่เป็นประชาธิปไตยและไม่เกี่ยวข้องกับศาสนา



ซากเมืองโรมันโบราณเอเฟซุส และห้องสมุดเซลซุส



ก่อนคริสตกาล โดยศิลปะที่เห็นได้ชัดเจนตามภูเขา คือ สถาปัตยกรรมแบบหินตัด (Rock-Cut) เป็นการเจาะหินเข้าไปเป็นห้องๆ ในภูเขา เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ ซึ่งในภูมิภาคนี้เราจะเห็นที่ฝังศพในภูเขา (Rock-Cut Tomb) เต็มไปหมด ผู้ที่จะมีหลุมศพตามภูเขาได้ ต้องเป็นคนสำคัญหรือร่ำรวยอยู่ไม่น้อยในอดีต โดยเราขอแนะนำให้ไปดูที่เมืองไมร่า (Myra) และดัลยัน (Dalıyan) แต่ใหญ่ที่สุดและมีชื่อเสียงสุดที่เมืองเฟทิเย (Fethiye) ในตุรกีตอนใต้เอง

ใกล้จะเสร็จสิ้นการเดินทางแล้ว เราขอแวะไปดูซากเมืองโรมันโบราณเอเฟซุส (Ephesus) ซึ่งในอดีตเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของโรมันบนคาบสมุทรอนาโตเลีย เรียกได้ว่าเป็นเมืองหลวงแห่งเอเชียของอาณาจักรโรมันเลยทีเดียว อาคารที่เป็นสัญลักษณ์ของที่นี่เห็นจะเป็นห้องสมุดของเซลซุส (Library of Celsus) ด้านหน้าอาคารยังคงสมบูรณ์อยู่ (เนื่องจากสร้างขึ้นใหม่จากชิ้นส่วนดั้งเดิม) มีรูปปั้นเทพีทั้งสี่ ตัวแทนแห่งปัญญา ความดี ความคิดและความรู้ ภายในมีห้องหนังสือและช่องเก็บหนังสือกว่า 12,000 ม้วน ห้องสมุดแห่งนี้สร้างเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานแด่นายกเทศมนตรีทิเบอริอุส ยูลิอุส เซลซุส โพลเลเมอานุส (Tiberius Julius Celsus Polemaeanus) ภายใต้ห้องสมุดแห่งนี้มีหลุมฝังศพของท่านอยู่ด้วย อีกแห่งที่ผู้มาเอเฟซุสอาจจะผิดหวังเล็กน้อย คือ วิหารอาร์เทมิส (Temple of Artemis) หนึ่งใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลกยุคโบราณ มีเสามากมายถึง 127 ต้น ว่ากันว่ามีความใหญ่โตกว่าวิหารพาร์เธนอน (Parthenon) ในเอเธนส์ด้วยซ้ำ แต่วิหารนี้ถูกทำลายลงหลายครั้ง ทั้งยังไร้คนเหลียวแล เนื่องจากเมื่อศาสนาคริสต์เข้ามามีอิทธิพล ผู้คนก็ละทิ้งการเคารพบูชาเทพเจ้าโรมัน จนปัจจุบันนี้หน้าใจหายเป็นที่สุด เพราะหลงเหลือแค่เสาเพียงต้นเดียวเท่านั้น นอกจากนี้วิหารแห่งจักรพรรดิเฮเดรียน (Temple of Hadrian) ก็เป็นอีกแห่งที่น่าไปเยือน เนื่องจากสถาปัตยกรรมยังสมบูรณ์อยู่มาก วิหารแห่งนี้สร้างเพื่อถวายแด่จักรพรรดิเฮเดรียนแห่งอาณาจักรโรมัน สถานที่ที่เราชอบ (มาก) และแอบเอามาฝากกัน คือ สุขาารวมโบราณในสมัยนั้น (ขอเน้นว่า “รวม”) ซึ่งดูแล้วน่าลองไปปลดทุกข้อข้อย่อยไม่หยอก เมืองโบราณแห่งนี้แลไปก็คล้ายๆ เมืองโบราณของกรีกโรมันทั่วไปในกรีซ หากแต่ความพิเศษของที่นี่คือ ซากเมือง ที่ในปัจจุบันยังมีหลงเหลือให้เห็นอยู่มาก ถือว่ายังสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของโลกก็ว่าได้ เดินไปเดินมาแถวนี้ จะเห็นคนตีมเปียร์เอเฟซ (Efes)





สุซารวมโบราณ



เตอร์กีซ เคบับ



ชิซ เคบับ

ขวดป้อมๆ มีฉลากสีน้ำเงินกันเต็มไปหมด เห็นว่าเบียร์ยี่ห้อนี้ตั้งชื่อตามเมืองโบราณเอเฟซุสนี่แหละ โดยเกิดเมื่อราว ค.ศ. 1969 (แต่สำนักงานใหญ่อยู่ที่อิสตันบูล) และมีชื่อมากขนาดส่งออกไปตามประเทศเพื่อนบ้านเป็นทิวแถว ต้องลองชิมกันดูนะคะว่าจะสู้เบียร์แถวเยอรมนีได้หรือเปล่า

จริงๆแล้วประชากรตุรกีเกือบทั้งหมดนับถือศาสนาอิสลาม (นิกายสุหนี่ 80% และนิกายชีอะห์ 20%) แต่อาจเป็นเพราะประวัติศาสตร์ที่ถูกปกครองด้วยชาวโรมันมาก่อนและชนชาติที่อาศัยอยู่ไม่ใช่ชาวอาหรับ แต่เป็นชาวเติร์กราวๆ 80% และชาวเคิร์ดประมาณ 20% ทำให้ความเคร่งศาสนาอิสลามในตุรกีไม่สูงมาก จะเห็นได้จากจำนวนสุนัขที่มีให้เห็นโดยทั่วไป ทั้งอาหารที่มีเนื้อหมูยังหาได้ตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ อีกมาก โดยอีกเหตุผลที่ส่งเสริม คือเพื่อความใกล้เคียงและคุ้นเคยกับชาวตะวันตก เพราะตุรกีมีดินแดนบางส่วนอยู่ในทวีปยุโรป ทั้งยังมีอาณาเขตติดกับทวีปยุโรปอีกด้วย

มาถึงดินแดนดั้งเดิมแห่งเคบับทั้งที ถ้าไม่ลอง “เตอร์กีซ เคบับ” เตี้ยวจะหว่ามาไม่ถึง เราเลยขอเล่าประสบการณ์ลอง

เคบับ อาหารประจำชาติตุรกีบ้าง เดอเนอร์ เคบับ หรือ Döner Kebab ในภาษาท้องถิ่นคือเนื้อเป็นชิ้นๆ (ของดั้งเดิมใช้เนื้อแกะ) วางทับกันเป็นก้อนแล้วเสียบแทงเหล็กย่างในแนวตั้ง พอสุกก็ฉีกออกมากินกับแป้งขนมปังและผักสลัด (ที่ประเทศกรีซก็มีคล้ายๆ กันแต่เรียกว่า กีรอส - Gyros) เคบับทำได้หลายแบบ ถ้าแบบเดอเนอร์ เคบับ คือแบบหมูน แต่ ชิซ เคบับ (Shish Kebab) คือ แบบเนื้อเป็นก้อนๆ เสียบไม้ย่างในแนวนอน (แบบบาร์บีคิว) และทำนผู้อ่านจะต้องไม่เชื่อแน่ๆ เพราะเรากันพบว่าเตอร์กีซเคบับนั้น รสชาติไม่เหมือนเคบับที่เคยลิ้มรสกันตามทีอื่น ๆ ตรงที่รสไม่ฉ่ำเนื้อเท่า อาจเป็นเพราะลักษณะของเนื้อและวิธีหมักเครื่องเทศที่ต่างกันไป อย่างไรก็ตามยังอยากแนะนำให้คนที่ไปเที่ยวตุรกีลิ้มลองกันอยู่ดี เพราะเดี้ยวจะเหมือนว่ายังไม่ถึงจริงๆ ประมาณว่า “ไม่ลอง ไม่รู้” นะคะ **opnmd**

opnmnd  
Kino

โดย เอียร์ธันย์ เพ็ชรเจริญ

## A Separation

/10

ความเชื่อใจในตัวมนุษย์ ความไร้เดียงสา ความขัดแย้งทางวัฒนธรรม และปริศนา เป็นประเด็นที่ทำให้เกิดความทรงพลังกับภาพยนตร์เรื่องนี้ นี่คือนั่งหนึ่งในหลายสาเหตุที่ทำให้ภาพยนตร์ดราม่าจากประเทศอิหร่านเรื่องนี้ เป็นหนึ่งในหนังที่หนักหน่วง มีคุณภาพ และได้รับรางวัลออสการ์สาขาภาพยนตร์ต่างประเทศยอดเยี่ยมในปี 2012 ผลงานจากผู้กำกับชาวอิหร่าน อัสการ์ ฟาร์ฮาดิ (Asghar Farhadi) A Separation มีพล็อตเหมือนชื่อหนัง คือ เรื่องเกี่ยวกับการหย่าร้าง การแยกทางกันของครอบครัวธรรมดาๆ ครอบครัวหนึ่ง แต่ถ้าหากจะจำกัดความหนังเรื่อง A Separation เป็นแค่หนังดราม่าที่มีประเด็นเรื่องการขัดแย้งในครอบครัว ก็เหมือนกับพูดว่าหนังเรื่อง The Matrix ก็เป็นแค่หนังเกี่ยวกับคนเสียบปลั๊กแล้วเข้าไปต่อยกันในคอมพิวเตอร์ ผลกระทบจากสิ่งรอบข้างหรือครอบครัว ถูกบรรจงสะท้อนออกมาให้เห็นชีวิตในรูปแบบที่แตกต่างกัน มีการแสดงที่ดูสมจริงราวกับแอบดูชีวิตส่วนตัวของคนข้างบ้าน ซึ่งถ้าหากจะมีภาพยนตร์เรื่องไหนที่สามารถนำชีวิตและวัฒนธรรมมุสลิมในประเทศอิหร่าน มาลงไว้ในภาพยนตร์เรื่องหนึ่งได้ ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็คือ A Separation



## Moonrise Kingdom / 9.5



เวส แอนเดอร์สัน (Wes Anderson) ผู้กำกับหนังชาวอเมริกันมาดเซอร์ ที่มีผลงานอย่าง Rushmore, The Darjeeling Limited และ Fantastic Mr. Fox มาพร้อมกับผลงานภาพยนตร์เรื่องใหม่ Moonrise Kingdom หนึ่งครอบครัวแสนอบอุ่น กับทีมนักแสดงดังที่คุ้นหน้าคุ้นตา หนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวความรักสดใสแนวแฟนตาซี เป็นแบบฉบับที่แอนเดอร์สันเท่านั้นที่ทำได้ Moonrise Kingdom เล่าถึงการผจญภัยของคูร์กอายุน้อย เพื่อตามหาอิสรภาพ และต้องการสร้างอาณาจักรของพวกเขาขึ้นมาเอง ด้วยความรักที่บริสุทธิ์และความคิดที่ไร้เดียงสานี้ ได้สร้างแรงบันดาลใจและไปกระตุ้นต่อมอะไรบางอย่าง ให้ผู้คนที่อยู่รอบๆ ตัวเขาเข้ามาร่วมผจญภัยด้วย หากจะเปรียบ Moonrise Kingdom กับหนังเรื่องที่ผ่านมาของแอนเดอร์สันว่าแตกต่างกันอย่างไร ก็คงพูดได้ว่า ถ้าหนังเรื่องที่ผ่านมาของเขาเป็นหนังที่เขาใช้สมองสร้างขึ้นมา Moonrise Kingdom เรื่องนี้ ก็อาจจะเป็นเรื่องแรกที่เขาใช้หัวใจสร้างขึ้นมานั่นเอง

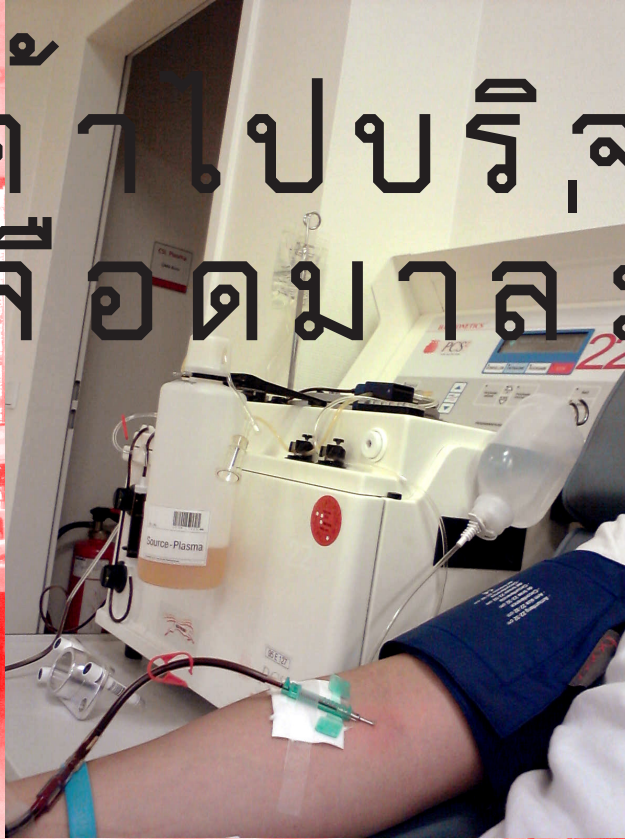
## The Raid: Redemption / 8

ราวกับพายุทอร์นาโดสุดคลั่ง แห่งหนังแอ็คชั่นแนวบู๊ล้างผลาญ ที่ต้องการส่งสัญญาณพลขึ้นบก และแสดงให้เห็นว่าหนังแนวแอ็คชั่นยังคงยอดเยี่ยมอยู่ The Raid: Redemption เป็นหนังแอ็คชั่นตรงตัวที่จัดว่าอยู่ในระดับยอดเยี่ยม ที่หลายปีจะมีให้ได้เห็นสักครั้ง ผลงานของผู้กำกับหนังชาวเวลส์ที่มีถิ่นฐานอยู่ในประเทศอินโดนีเซีย กาเรธ อีแวนส์ (Gareth Evans) เคยมีผลงานหนังแอ็คชั่นดั่งๆ อย่าง Merantau ในปี 2009 มาแล้ว และด้วยหนังสัญชาติอินโดนีเซียเรื่องล่าสุด The Raid: Redemption นี้ที่ทำให้เขาก้าวเดินเข้ามาในทำเนียบของผู้กำกับภาพยนตร์บู๊เต็มรูปแบบ อารมณ์หรือการแสดงอาจไม่ใช่จุดเด่นของหนังเรื่องนี้ แต่ที่จะได้เห็นกัน คือ คิวบูที่สวยงาม สมจริง ราวกับนั่งชมบั้นจึกซิลัต (Pencak Silat) เลือดนอง ท่ามกลางห่ากระสุนและความรุนแรง





# “เค้าไปบริจาคเลือดมาละ”



โดย พรศรี เจริญพานิช

“**๒** คำไปบริจาคเลือดมาละ” ข้อความสั้นๆ นั้นถูกส่งมาจากน้องสาวของผู้เขียน ผ่านทางโทรศัพท์มือถือ พร้อมกับรูปแขนของเจ้าตัว ที่บริเวณข้อศอกพันผ้าสีแดงไว้เป็นรูปกากบาท แม้การสื่อสารจะจบลงเพียงเท่านั้น แต่ความคิดของผู้เขียนไม่ได้หยุดลงไปด้วย เมื่อนึกย้อนไปถึงสมัยที่ยังเรียนอยู่ด้วยกันที่เมืองไทย น้องสาวคนเดียวคนนี่เริ่มบริจาคเลือดครั้งแรกตอนที่เธอยังเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลาย ตอนนั้นเธอทำโครงการวิทยาศาสตร์และจำเป็นต้องฆ่าหนูทดลองจำนวนหนึ่ง ด้วยความเวทนาและรู้สึกผิดที่พรากชีวิตเจ้าหนูนาน่ารักไร้เดียงสา เธอจึงตัดสินใจไปบริจาคเลือดที่โรงพยาบาล เพื่ออุทิศผลบุญจากการบริจาคเลือดให้หนูทดลองเหล่านั้นได้ไปเกิดในภพภูมิที่ดีกว่าเดิม หลังจากนั้นเมื่อเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัย เธอก็จะบริจาคเลือดทุกครั้งที่หน่วยเคลื่อนที่ของกาชาดมารับบริจาค

นั้นเป็นการจุดประกายความคิดให้ผู้เขียน ตลอดระยะเวลา 8 ปี ที่มาศึกษาอยู่ในประเทศเยอรมนี ได้ตักตวงความรู้และประสบการณ์ชีวิตมากมาย แต่ยังแทบจะไม่ได้ทำอะไรตอบแทนให้แก่สังคมของประเทศที่อาศัยอยู่เลย ผู้เขียนจึงมีความตั้งใจเป็นอย่างยิ่งว่าจะต้องไปบริจาคเลือดให้จงได้ คิดได้ดังนั้นก็เริ่มหาข้อมูลสถานรับบริจาค



เธอทำโครงการวิทยาศาสตร์ และจำเป็นต้องฆ่าหนูทดลองจำนวนหนึ่ง ด้วยความเวทนา และรู้สึกผิดที่พรากชีวิตเจ้าหนูที่น่ารักไว้เพียงสา เธอจึงตัดสินใจไปบริจาคเลือดที่โรงพยาบาล เพื่ออุทิศผลบุญจากการบริจาคเลือดให้หนูทดลองเหล่านั้นได้ไปเกิดในภพภูมิที่ดีกว่าเดิม



เลือดของสภากาชาด พบว่าที่ใกล้ที่สุดนั้นอยู่ที่ฟรังค์ฟวร์ท (Frankfurt) ข้อมูลจากเว็บไซต์บอกว่าเปิดให้บริการวันจันทร์-วันศุกร์ ผู้บริจาคเลือดต้องมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง งดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างน้อย 12 ชั่วโมงก่อนบริจาคเลือด รวมทั้งรับประทานอาหาร ดื่มน้ำ และพักผ่อนอย่างเพียงพอ โดยจะรับบริจาคเลือดครั้งละครึ่งลิตร กระบวนการทั้งหมดนับตั้งแต่กรอกข้อมูลส่วนตัว ตรวจร่างกาย พบแพทย์ บริจาคเลือด จนถึงการพักผ่อนรับประทานของว่างและเครื่องดื่มนั้น ใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ 1 ชั่วโมง แต่ขั้นตอนการบริจาคเลือดจริงๆ ใช้เวลาเพียง 10-15 นาที เท่านั้น ทราบข้อมูลดังนี้ผู้เขียนก็กำหนดให้เข้าวันจันทร์ในอีก 2 อาทิตย์ เป็นฤกษ์สะดวกสำหรับการบริจาคเลือดครั้งแรก เพื่อให้ตัวเองได้มีเวลาเตรียมความพร้อม

เข้าวันนั้นผู้เขียนไปถึงศูนย์รับบริจาคเลือดประมาณเจ็ดโมงครึ่ง นับว่าเช้ามาก แต่ก็ยังมีคนใจบุญมารอบริจาคเลือดกันอยู่บ้างแล้ว เมื่อเข้าไปติดต่อก็พบเจ้าหน้าที่แผนกต้อนรับ เป็นคุณป้าสวมแว่นหน้าตาออกจะดูขงขงเล็กน้อย

**คุณป้าเจ้าหน้าที่:** คุณเคยบริจาคเลือดมาแล้วหรือยัง?

**ผู้เขียน:** ไม่เคยค่ะ นี่เป็นครั้งแรก

**คุณป้าเจ้าหน้าที่:** คุณทานอาหารเช้ามาหรือเปล่า อะไรบ้าง

**ผู้เขียน:** ทานมาแล้วค่ะ มีฟีนและน้ำส้มหนึ่งแก้ว

**คุณป้าเจ้าหน้าที่:** นั้นไม่พอหรอกนะ (หยิบแผ่นพับยื่นให้แล้วอธิบายต่อ) คุณต้องทานอาหารเต็มมือและเต็มของเหลวมาอย่างน้อยครึ่งลิตร มีอาหารต้องทานมาแล้วไม่ต่ำกว่าครึ่งชั่วโมงและไม่เกินสองชั่วโมง เสียใจด้วยนะ วันนี้คุณกลับไปก่อนเถอะ

**ผู้เขียน:** ...(เจี๊ยบ แต่แอบบ่นในใจว่าในเว็บไซต์ไม่เห็นบอกละเอียดอย่างนี้เลย)

ผู้เขียนยืนนิ่งอยู่ครู่หนึ่งจึงได้ความคิดใหม่ ศูนย์รับบริจาคเลือดนั้นมีมุมอาหารและเครื่องดื่มไว้สำหรับบริการผู้บริจาคเลือดอยู่แล้ว ผู้เขียนจึงได้ต่อรองกับคุณป้าเจ้าหน้าที่ว่าจะขอรับประทานอาหารเช้าและดื่มน้ำเพิ่มให้ได้ตามกำหนดระยะเวลาครึ่งชั่วโมง แล้วจะมาติดต่อใหม่ คุณป้าเธอก็ยอมอย่างเสียมิได้

ผ่านไปราวสี่สิบนาที ผู้เขียนจึงได้กลับไปรับเอกสารมากรอก เป็นข้อมูลส่วนตัวและแบบสอบถามเกี่ยวกับสุขภาพสรุปแล้วผู้ที่จะบริจาคเลือดได้ ต้องพำนักอยู่ในสหภาพยุโรป โดยไม่ออกนอกอาณาเขตเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 6 เดือน เพื่อให้แน่ใจว่าไม่ได้ติดโรคมาจากประเทศอื่น ไม่เป็นโรคติดเชื้อไวรัส เช่น เอชไอวี และไวรัสตับอักเสบบี ไม่เป็นโรคเลือด เช่น ฮีโมฟีเลีย



(เลือดไหลไม่หยุด) ไม่มีอาชีพขายบริการทางเพศ ไม่เป็นชายรักร่วมเพศ และไม่ใช้ยาเสพติด ตัวผู้เขียนเองนั้นไม่เข้าข่ายทั้งหมดที่กล่าวมา จึงได้ผ่านเข้าไปตรวจร่างกาย อันประกอบด้วย การวัดความดันและความเข้มข้นเลือด<sup>1</sup> (วัดจากฮีโมโกลบิน) ชั้นตอนนี้ใช้เวลาไม่เกินห้านาทีเท่านั้น ผลที่ออกมาคือ ความดันปกติ แต่ฮีโมโกลบินต่ำกว่าเกณฑ์ (12.5 กรัมต่อเดซิลิตร) คุณพยาบาลใจดีเห็นสีหน้าผู้เขียนแล้วคงจะเห็นใจ จึงได้เจาะเลือดวัดความเข้มข้นใหม่อีกครั้ง แต่ผลก็ยังต่ำเกินไปอยู่ดี

สุดท้ายแล้วในวันนั้นก็ต้องยอมรับว่าตัวเองไม่สามารถบริจาคเลือดได้จริงๆ และคงจะต้องกลับไปเตรียมตัวมาใหม่ ก่อนกลับยังได้พูดคุยกับแพทย์ประจำศูนย์ และได้รับคำแนะนำว่า ผู้บริจาคเลือดควรรับประทานอาหารที่มีธาตุเหล็กสูง เช่น เนื้อสัตว์และตับ ไข่แดง ถั่วต่างๆ ผักใบเขียว รับประทานผักและผลไม้ที่มีวิตามินซีสูง เพื่อช่วยในการดูดซึมธาตุเหล็ก รวมทั้งดื่มน้ำและกาแฟที่จะไปขัดขวางการดูดซึมธาตุเหล็ก อีกทางเลือกหนึ่งคือการรับประทานยาบำรุงเลือด ซึ่งเป็นวิตามินรวมผสมกับธาตุเหล็ก สำหรับผู้มีฮีโมโกลบินต่ำกว่าปกตินั้น ต้องรับประทานยาบำรุงเลือดติดต่อกันอย่างน้อย 2 เดือน จึงจะเห็นผลชัดเจน

นอกจากการบริจาคเลือดแล้วยังมีการบริจาคพลาสมาหรือน้ำเลือด และการบริจาคเกล็ดเลือด ผู้เขียนได้มีโอกาสพูดคุยกับน้องโจ ปรีชา เกียรติภระจรร จากเมืองเกิททิงเงน (Göttingen) ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่บริจาคพลาสมาเป็นประจำ น้องโจเล่าให้ฟังว่า

...สมัยอยู่เมืองไทยผมบริจาคเลือด 3 เดือนครั้ง<sup>2</sup> จนย้ายไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ ก็ยังไปบริจาคเลือดอย่างสม่ำเสมอ ที่สภากาชาดจนเจ้าหน้าที่เลื่อนให้เป็นผู้บริจาคสม่ำเสมอ โดยให้บริจาคเกล็ดเลือดแทนการบริจาคเลือด จนเมื่อเรียนต่อที่เยอรมนี ทางกาชาดที่นี่ไม่รับผู้บริจาคที่มาจากประเทศในเขตร้อนซึ่งยังมีการแพร่ระบาดของโรคติดต่อที่มียุ่งเป็นพาหะ จะต้องรอให้อาศัยอยู่ในเยอรมนีครบ 5 ปีเสียก่อนจึงจะสามารถทำได้ ผมจึงเบนเข็มไปบริจาคพลาสมาแทน ซึ่งการบริจาคพลาสมานั้นสามารถทำได้ทุกสัปดาห์ และมีความอ่อนล้าหลังการบริจายน้อยกว่าการบริจาคเลือด ส่วนพลาสมาที่เราบริจาค่นั้นจะนำไปเป็นสารตั้งต้นในการผลิตยา หรือช่วยเหลือผู้ป่วยที่เป็นโรคเกี่ยวข้องกับเลือด ศูนย์รับบริจาคเลือดเอกชนจะมีคำตอบแทนหรือค่าเสียเวลาให้ด้วย แต่ถ้าเป็นศูนย์ของกาชาดก็จะมีชุดของขวัญหรือขนมให้แทน...



การบริจาคเลือดนั้นเป็นการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม ด้วยการต่ออายุให้ผู้อื่น ทั้งนี้การบริจาคเลือดเป็นประจำอาจจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองได้เช่นกัน ซึ่งผู้ที่บริจาคเลือดเป็นประจำจะได้รับบัตรประจำตัว และบัตรนี้จะเป็นตั้งใบเบิกทางหากประสบอุบัติเหตุหรือมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องรับเลือด ก็จะมีสิทธิได้รับเลือดก่อนผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเป็นหมู่เลือดหายากและขาดแคลน อย่างนี้แล้วก็นับได้ว่าการบริจาคเลือดนั้นเป็นการทำบุญอย่างหนึ่ง และเป็นบุญที่สะสมเอาไว้ใช้ในยามคับขันโดยแท้ อ่านมาถึงตรงนี้แล้ว คุณผู้อ่านคิดอยากจะเริ่มสะสมบุญกันบ้างหรือยังคะ? [opnmnd](#)

การบริจาคเลือดนั้นเป็นการทำบุญอย่างหนึ่ง และเป็นบุญที่สะสมเอาไว้ใช้ในยามคับขันโดยแท้

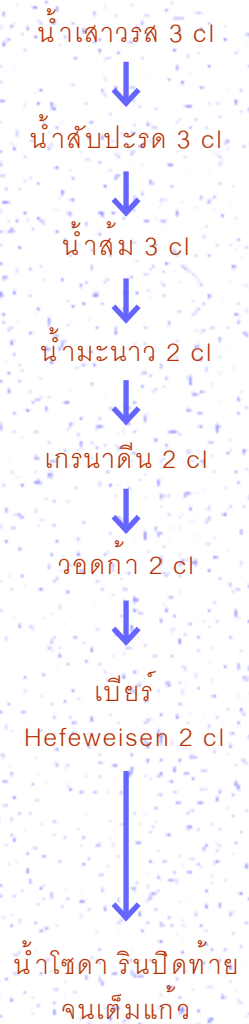


**1** ความเข้มข้นเลือด เป็นค่าบ่งชี้ความสมบูรณ์ของเลือด วัดได้จากปริมาณฮีโมโกลบิน โดยคิดเป็นน้ำหนักของฮีโมโกลบินในหน่วยกรัม ต่อปริมาตรของเลือดในหน่วยเดซิลิตร ซึ่งฮีโมโกลบินนั้น เป็นโปรตีนในเซลล์เม็ดเลือดแดง มีหน้าที่สำคัญ คือ การลำเลียงออกซิเจนไปยังส่วนต่างๆ ของร่างกาย

**2** ความถี่ในการบริจาคเลือด ตามระเบียบของศูนย์รับบริจาคเลือดของกาชาดเยอรมัน (DRK-Blutspendedienst) อนุญาตให้ผู้ชายบริจาคเลือดได้ปีละ 6 ครั้ง (เฉลี่ย 2 เดือนครั้ง) และผู้หญิงบริจาคเลือดได้ปีละ 4 ครั้ง (เฉลี่ย 3 เดือนครั้ง) แต่ในประเทศไทยนั้นอนุญาตให้ผู้ชายบริจาคเลือดได้ทุก 3 เดือน และผู้หญิงบริจาคเลือดได้ทุก 6 เดือน

# BIER + COCKTAIL BOCKTAIL

โดย นายชัย มัชฌิม



เพราะการทำค็อกเทลเป็นศาสตร์อีกแขนงหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนคำกล่าวของอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ที่กล่าวไว้ว่า “จินตนาการสำคัญกว่าความรู้”

ถ้าเราลองหลับตา แล้วจินตนาการถึงเครื่องดื่มที่เราคุ้นหน้าคุ้นตากันดีอย่าง “เบียร์” เราจะนึกถึงรสชาติขมซ่าอันเป็นเอกลักษณ์ เย็นซ่า อบอวลด้วยกลิ่นหอมของข้าวมอลต์หมัก แทบอยากจะเอามือล้วงเข้าไปหยิบแก้วเบียร์ในจินตนาการมาซดให้คอหายแห้งซะจริง ๆ และถ้าเราลองจินตนาการถึงเครื่องดื่มอย่าง “ค็อกเทล” จะเห็นภาพแก้วที่เต็มไปด้วยน้ำผลไม้หลากสี สัน หลากรสชาติ บ้างใสแอลกอฮอล์ บ้างไม่ใส แต่หลายคนอาจจะจินตนาการไม่ออกว่า “เครื่องดื่มสองชนิดนี้เอามารวมกันแล้วรสชาติจะเป็นอย่างไร?”

ผู้เขียนจึงอยากจะขอสรุปคำตอบของสมการข้างต้นก่อนว่า Beer + Cocktail = “Bocktail”

ช่วงนี้เริ่มเข้าฤดูใบไม้ผลิ อากาศเริ่มหนาว แดดร่มลมตก ผู้เขียนได้ลองผสม “Bocktail” ขึ้นมาแก้วหนึ่งและอยากแนะนำสูตรให้เป็นอุทาหรณ์ ว่าอย่าทำตามนะเดี๋ยวท้องจะเสีย เอ๊ยยย!! ให้ผู้อ่านได้ลองทำกันเล่นๆที่บ้าน ตัวจะได้อุ่นๆ กระทบกระชวยคร่ำบบ.....

## “BOCKTAIL - TLK (TWO LITTLE KING)”

เป็นค็อกเทลที่มีรสเปรี้ยวอมหวาน เบาๆ ละมุนลิ้น หอมกลิ่นเบียร์จางๆ ได้รสขมนิดๆ จากวอดก้า มีแอลกอฮอล์ต่ำ ผู้หญิงดื่มง่าย ผู้ชายดื่มดี เหมาะกับการดื่มเบาๆ ซิลๆ ไม่เลี่ยนปาก ได้ความซ่าปากจากน้ำผลไม้ต่างๆ ดื่มแล้วสดชื่นตื่นตัว เหมาะสำหรับเอาไว้เป็นแก้วเปิดงานสำหรับราตรีอันยาวนาน ถ้าต้องการแอลกอฮอล์เพิ่ม แนะนำให้ใสเฉาะวอดก้า เพราะถ้าใสเบียร์เยอะกว่านี้จะทำให้เสียรสชาติ





# บันทึก ปริญญา เบียร์

เรื่องและสัมภาษณ์: วรณพ อัจฉรานนท์

แต่ไหนแต่ไรมา เมื่อมีคนถามว่าเรียนต่อที่ไหนและเราตอบกลับว่า “ประเทศเยอรมนี” ผู้คนส่วนใหญ่จะทักกลับว่า “อ้อ... เมืองเบียร์นี่เอง” ประโยคสั้นๆ แค่นี้ แต่ทำให้เราอดคิดต่อไม่ได้ว่า การที่ประเทศใดประเทศหนึ่งจะถูกขนานนามว่าเป็น “เมืองเบียร์” ได้นั้น แสดงว่าต้องไม่ธรรมดาในเรื่องของเบียร์จริงๆ และด้วยความพิเศษของกรรมวิธีการผลิตเบียร์ ประกอบกับนักศึกษาไทยที่สนใจมาศึกษาสาขานี้ค่อนข้างหายาก (แต่ก็ไม่เกินความพยายามของทีมงานเราแหละ) opnmnd ฉบับนี้จึงพาพวกเรา มารู้จักกับ ฟีนิต กิจสุบรรณ หรือฟีนอน อดีตนักเรียนทุนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เพื่อสังกัดศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ (National Center for Genetic Engineering and Biotechnology หรือ BIOTEC) ที่ดินแดนข้ามน้ำข้ามทะเล จากบ้านเกิดเมืองนอน มาเรียนด้านวิศวกรรมอาหารโดยเน้นเทคโนโลยีการผลิตเบียร์ในเยอรมนี ซึ่งบุคคลนี้จะมาช่วยพวกเราไขข้อข้องใจเกี่ยวกับการเรียนการทำเบียร์กัน ว่าแล้วเรามาทำความรู้จักฟีนอน พร้อมๆ กับการเจาะลึกลงไปในเรื่องละเอียดกันดีกว่าละ

ฟีนอนเกริ่นให้เราฟังว่าในประเทศเยอรมนี หลักๆ แล้วจะมีการเรียนการสอนทำเบียร์ในมหาวิทยาลัยอยู่ 2 แห่งด้วยกัน ได้แก่ Technische Universität München (TUM) ณ เมืองมิวนิเชิน โดยจะเรียกสาขานี้ว่า Brauwesen und Getränketechnologie และที่ Technische Universität Berlin ในกรุงเบอร์ลิน จะเรียกว่า Brauerei und Getränketechnologie ทั้งสองแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยชื่อดังที่ผลิตนักศึกษา Brauwesen ในประเทศเยอรมนีโดยเฉพาะ ฟีนอนเลือกเรียนแบบ Diplom Ingenieur ในสาขาวิศวกรรมอาหารที่ TUM เป็นเวลา 4 ปีครึ่ง แต่เลือกทำโครงการวิจัยก่อนสำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับชุดตรวจจุลินทรีย์ที่ทำให้เบียร์เสีย โดยการหาชิ้นส่วน DNA ที่ลอยอยู่ในน้ำหมักว่ามีแบคทีเรียหรือจุลินทรีย์ที่สามารถทำให้เบียร์เสียหรือไม่ จึงมีโอกาส

การที่ประเทศใดประเทศหนึ่งจะถูกขนานนามว่าเป็น “เมืองเบียร์” ได้นั้น แสดงว่าต้องไม่ธรรมดาในเรื่องของเบียร์จริงๆ

ปัจจุบันการเรียนสาขาวิชา Brauwesen und Getränketechnologie ที่ Technische Universität München วิทยาเขต Weihenstephan มีด้วยกันสามแบบ คือ ปริญญาตรี เรียน 6 เทอม ปริญญาโท เรียน 4 เทอม และเรียนแบบ Diplom เพื่อเป็น Braumeister ซึ่งจะเรียน 7 เทอมด้วยกัน โดยทั้งหมดนี้สอนเป็นหลักสูตรภาษาเยอรมันเท่านั้น

ข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับการเรียนสาขาในที่

Technische Universität München (TUM)

ณ วิทยาเขต Weihenstephan :

**ปริญญาตรี:** [http://portal.mytum.de/studium/studiengaenge/brauwesen\\_und\\_getraenketechologie\\_bachelor](http://portal.mytum.de/studium/studiengaenge/brauwesen_und_getraenketechologie_bachelor)

**ปริญญาโท:** [http://portal.mytum.de/studium/studiengaenge/brauwesen\\_und\\_getraenketechologie\\_master](http://portal.mytum.de/studium/studiengaenge/brauwesen_und_getraenketechologie_master)

**Brauwesen mit Abschluss Diplom-braumeister:** [http://portal.mytum.de/studium/studiengaenge/brauwesen\\_diplom](http://portal.mytum.de/studium/studiengaenge/brauwesen_diplom)

Braumeister (Brew Master) คือ คนทำเบียร์ ส่วนใหญ่มักจะเป็นคนหัวอนุรักษ์นิยม พี่ปอนแจงว่าคนที่สนใจทางนี้ มักอยากประกอบอาชีพนี้กันเพราะโตมาก็เห็น Braumeister ตามโรงเบียร์ในหมู่บ้านเป็นแบบอย่างอยู่แล้ว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นโรงเบียร์ขนาดเล็กๆ (บ้านนอกของเยอรมนี) ซึ่งจะไม่หวังใหญ่มากเท่านี้ก็พอ แต่โลกยุคโลกาภิวัตน์มันกลับไม่พอเพียง ใครที่ทำการตลาดได้ดีกว่าก็มักมาซุบมือเปิบไป เมื่อถามถึงเรื่องลิขสิทธิ์สูตรเบียร์ก็มักจะมีของตนเองเป็นความลับ ยกตัวอย่างเหมือนน้ำอัดลมโคคา โคล่า ที่เลือกจะเก็บสูตรไว้ จึงอยู่ได้นานกว่า เพราะมีสิทธิบัตรแล้วต้องประกาศให้โลกรู้ ไม่ว่ายุคไหนก็ตาม เวลาคุมครองยังไม่ค่อยดีนัก

ทำวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเบียร์โดยตรง พี่ปอนเผยให้เราฟังว่ารุ่นที่ตนเองเริ่มเรียนระดับ Diplom นั้น เป็นช่วงยุครอยต่อที่เริ่มมีการเรียนปริญญาตรีและปริญญาโทพอดี แต่ตนเองยังคงเลือกเรียนเป็นระดับ Diplom เนื่องจากตอนเรียนภาษาก็ตั้งต้นปูพื้นฐานการเรียนมาทางระดับนี้ตั้งแต่แรกแล้ว สำหรับการเรียนระดับ Diplom พี่ปอนเลือกที่จะเน้นทางด้านการทำเบียร์โดยเฉพาะ โดยศึกษาอยู่ในวิทยาเขตของ Wissenschaftszentrum Weihenstephan (WZW) ซึ่งอยู่ในเมืองเล็กๆ ชื่อไฟรซิง (Freising) เป็นหลัก (อยู่ห่างจากเมืองมิวนิคประมาณ 40 กิโลเมตรทางเหนือ) มีการเรียนการสอนเน้นไปทางวิศวกรรมเทคโนโลยีชีวภาพในแขนงต่างๆ ได้แก่ เชิงเกษตรกรรม เชิงอาหารและเครื่องดื่ม และเชิงยาชีววัตถุ (มหาวิทยาลัย TUM นี้มี 3 วิทยาเขตแยกย่อยตามแต่ละสาขา อีก 2 ที่ ได้แก่ ที่แรกในตัวเมืองมิวนิคเอง เน้นวิศวกรรมไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ วิศวกรรมชีวการแพทย์ สถาปัตยกรรม ฯลฯ และวิทยาเขตอีกที่คือที่การ์ซิง (Garching) มีสาขาฟิสิกส์ เคมีและวิศวกรรมเครื่องกล เป็นต้น)

โดยสถาบันที่พี่ปอนทำ Diplom นั้น จะให้นักศึกษานั้นการปฏิบัติจริง ตัวอย่างเช่นที่วิทยาเขตไวเฮนสเตฟานจะมีโรงทำเบียร์ขนาดเล็กเป็นของตนเองไว้สอนและให้นักศึกษาลองทำผลงาน ดังจะเห็นได้จากเบียร์ยี่ห้อ Weihenstephan ที่มีขายโดยทั่วไปตามซูเปอร์มาร์เก็ตต่างๆ (แม้แต่ในประเทศไทยในปัจจุบัน) ซึ่งหอนักเรียนในวิทยาเขตนี้ ก็ต้องเสิร์ฟแต่เบียร์ยี่ห้อนี้เท่านั้น (พี่ปอนกระซิบกับเราว่าต้องดื่มจนเบื่อกันไปข้างหนึ่ง) ทั้งยังเล่าให้เราฟังว่า ในประเทศเยอรมนีมีโรงเรียนสอนให้คนเป็น Braumeister อยู่มากมาย โดยต้นแบบที่แท้จริงมีอยู่ไม่กี่แห่ง อย่างไรก็ตามการเรียนสาขานี้ อาจเกิดจากหลากหลายทางเลือก บางครั้งเกิดจาก Braumeister ใหญ่ส่งมา หรือบางครั้งนักศึกษาเรียนจบปริญญาตรีแล้วโรงเบียร์ก็ส่งมาเรียนปริญญาโท พี่ปอนแนะนำว่าคนที่สนใจมาเรียนทางนี้ ควรใช้ภาษาเยอรมันได้อย่างคล่องแคล่ว เนื่องจากบทเรียนอันลึกลับซึ่ง ต้องศึกษาจากตำราโบราณเป็นภาษาดั้งเดิม การเรียนจะปูพื้นฐานเป็นวิศวกรรม ประกอบกับวิชาเลือกทั้งวิชาเชิงชีวและเคมี และยังคงใช้เครื่องจักรเป็น ต้องคำนวณปริมาณการบริโภค พลังงาน มวล ต้องสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ จริงอยู่ว่าเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ แต่ก็เป็วิศวกรรมด้วยเช่นเดียวกัน โดยจะลงรายละเอียดทั้งเทคนิคการหมัก การตรวจหาสิ่งต่างๆ ที่ปนเปื้อน เทคนิคการบรรจุขวด การฆ่าเชื้อ ซึ่งหลักสูตรจะเป็นสหวิทยาการ โดยจับหลายวิชามาผสมกัน ไม่ใช่วิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ (Pure science) นักศึกษาจบไปต้องรู้หลายๆ อย่าง

พี่ปอนเล่าจุดเริ่มต้นในการทำเบียร์ให้เราฟังว่า ในประเทศเยอรมนีมีกฎหมายอาหารที่เก่าแก่ที่สุดในโลกที่คอยควบคุมการทำเบียร์ นั่นคือ Deutsches Reinheitsgebot (German Beer Purity Law) โดยจะอนุญาตให้ใช้วัตถุดิบ 4 ชนิดเท่านั้น (ซึ่งค่อนข้างเข้มงวดมาก) ในขั้นตอนการผลิตเบียร์ ได้แก่ น้ำ มอลต์ ฮอปส์และยีสต์

กรรมวิธีการหมักเบียร์ที่พี่ปอนศึกษา จะเริ่มต้นจากการเลี้ยงจุลินทรีย์ให้โต เพื่อให้ผลิตสารที่เราต้องการ โดยมีสารตั้งต้นคือมอลต์ ซึ่งได้มาจากการคั่วธัญพืชที่แต่ละเมืองจะผลิตออกมาได้ไม่เหมือนกัน การคั่วเป็นหนึ่งในกรรมวิธีทำให้ธัญพืชสุกและแห้งโดยไม่ใช้น้ำหรือน้ำมัน เราจะเห็นได้จากเบียร์ที่บางก็มีสีเข้ม บางก็มีสีอ่อน ตัวแปรที่ทำให้เบียร์มีสีที่แตกต่างกันคือระยะเวลาและความร้อนที่ใช้ในการคั่ว โดย

ที่วิทยาเขตไวเฮนชเตฟานจะมีโรง  
ทำเบียร์ขนาดเล็กเป็นของตนเองไว้  
สอนและให้นักศึกษาลองทำผลงาน  
ดังจะเห็นได้จากเบียร์ยี่ห้อ Wei-  
henstephan ที่มีขายโดยทั่วไป  
ตามซูเปอร์มาร์เก็ตต่างๆ (แม้แต่  
ในประเทศไทยในปัจจุบัน) ซึ่งหอ  
นักเรียนในวิทยาเขตนี้ ก็ต้องเสิร์ฟ  
แต่เบียร์ยี่ห้อนี้เท่านั้น

ระหว่างที่คั่วนั้นแป้งบางส่วนในธัญพืชจะสุกและปล่อยน้ำตาล  
ออกมา น้ำตาลที่ถูกคั่วนาน ก็จะได้มอลต์ที่มีสีเข้มและมีรสชาติที่  
หวาน หากคั่วไม่นานก็จะได้มอลต์ที่มีสีอ่อนและมีรสชาติไม่  
หวานมาก หลังจากนั้นก็นำไปหมักโดยต้มผสมเข้ากับน้ำ จาก  
นั้นจึงใส่ยีสต์เมื่ออุณหภูมิลดลงเพื่อให้เกิดกรรมวิธีการหมัก  
โดยระหว่างนี้จะเป็นการบังคับยีสต์ให้ไปกินอาหาร ซึ่งยีสต์ชอบ  
กินโมเลกุลแป้งและน้ำตาล ซึ่งก็คือมอลต์นั่นเอง เมื่อยีสต์กิน  
สองตัวนี้แล้วจะถูกหมักบ่มในอุณหภูมิที่เหมาะสมและจะผลิต  
แอลกอฮอล์ออกมาในที่สุด เมื่อรสชาติเหมาะสมแล้ว ขั้นตอน  
สุดท้าย คือ การเติมฮอปส์เพื่อเพิ่มกลิ่นและรสชาติในเบียร์ แล้ว  
นำไปหมักต่อในถัง ซึ่งมาตรฐานของเบียร์อีกอย่าง คือ การบ่มใน  
อุณหภูมิที่ต่างกันนั่นเอง

ความหลากหลายของเบียร์ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ  
อาจเป็นได้ทั้งระยะเวลาในการคั่วมอลต์ ชนิดของยีสต์ คุณสมบัติ  
ของน้ำ เช่น น้ำอ่อนหรือน้ำกระด้าง รวมทั้งแหล่งที่มาและปริมาณ  
ของฮอปส์ โดยในเยอรมนีเองมีเบียร์อยู่มากกว่า 3,000 ชนิด  
เพราะแต่ละหมู่บ้าน เขต เมือง และแคว้นก็จะมีเบียร์เป็นของ  
ตนเอง ความหลากหลายนี้อาจเป็นผลดีสำหรับผู้บริโภค (ที่มีให้  
เลือกหลากหลาย) แต่แท้จริงแล้วความแตกต่างในแต่ละชนิด  
และแหล่งที่ผลิตเองก็สามารถก่อให้เกิดปัญหาได้เช่นกัน เนื่องจาก  
แต่ละเจ้าโดยเฉพาะตามเมืองเล็กๆ มีขนาดอุตสาหกรรมที่เล็ก  
เกินไป ไม่สามารถต่อสู้กับอุตสาหกรรมการผลิตเบียร์ใหญ่ๆ  
ของต่างประเทศได้ เช่น สหรัฐอเมริกา และเบลเยียม สถานการณ์  
ดังกล่าวเห็นได้จากเราไม่ค่อยเห็นเบียร์เยอรมันถูกนำเข้ามา  
มากในประเทศไทย เนื่องจากตลาดส่งออกเบียร์ในอุตสาหกรรม  
เยอรมันยังไม่เป็นที่กว้างขวางเท่าไร ชาวเยอรมันเลยต้องคิด

ใหม่ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันในเยอรมนีจะมีสองตลาด ได้แก่ โรง  
เบียร์ใหญ่ๆ เช่น เบียร์จำพวกยี่ห้อ Beck's, Paulaner, Bitburg-  
er ฯลฯ ที่มีตลาดใหญ่ มีขายในซูเปอร์มาร์เก็ตทั่วไป แต่เมื่อส่ง  
ออก พอเจอยี่ห้อที่ใหญ่กว่า มีการกระจายสินค้าที่ดีกว่า ของ  
เยอรมนีเลยแพ้ในตลาดต่างประเทศ อีกลักษณะคือโรงเบียร์  
เล็กๆ (Micro brewery) ซึ่งมีเอกลักษณ์และแนวทางเป็นของตัวเอง  
สร้างความแตกต่างของแบรนด์ให้ตัวเอง โดยอาจทำทัวร์ให้  
นักท่องเที่ยวเข้าไปดู ไปพักในโรงแรมของเขา หรือผลิตอะไร  
พิเศษขึ้นมา สร้างความรู้สึกว่ามาที่นี่แล้วต้องดื่มเบียร์แบบนี้  
เท่านั้น เช่น มาที่เมืองบัมแบร์ก (Bamberg) แล้ว ต้องดื่ม  
Rauchbier เท่านั้น



ฟ็อนยังให้ข้อสังเกตกับเราว่า เดียวนี้อุตสาหกรรมทำ  
เบียร์ในเยอรมนีเริ่มประสบปัญหาคล้ายๆ กัน กล่าวคือ กลุ่มคน  
หัวอนุรักษ์นิยมที่ทำเบียร์ดั้งเดิมจะรู้สึกต้องปลอดภัยไว้ก่อน  
(play safe) เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการทำโรงหมักเบียร์ก็มากขึ้น  
และต้องลดราคาเบียร์ตามความต้องการกันเยอะ คุณภาพก็เลย  
ด้อยไป ปรากฏการณ์นี้จึงอันตรายมาก และนี่อาจเป็นอีกเหตุผล  
หนึ่งที่คนเยอรมันเองบริโภคเบียร์ลดลงทุกปี และที่สำคัญ คือ  
รสชาติขาดความเป็นเอกลักษณ์ไปเสียแล้ว จนทำให้คนทั่วไป  
แยกไม่ออกและทำให้คนดื่มหมดความศรัทธา ดังจะเห็นได้จาก  
เบียร์ Pils ทางเหนือของประเทศ ที่รสชาติก็เหมือนกันหมด  
จนคนเยอรมันรู้สึกว่าเบียร์ยี่ห้อไหนๆ ก็ซื้อได้ เลยเน้นราคาถูก  
ไว้ก่อน ยกตัวอย่างกรณีนี้ที่เห็นได้ชัดเจน คือ เบียร์ Oettinger  
ปัจจุบันเป็นยี่ห้อเบียร์ที่ขายในเยอรมนีมากเป็นอันดับหนึ่ง แต่  
ก่อนมีขายในซูเปอร์มาร์เก็ต Aldi เท่านั้น (เป็นที่นิยมเพราะของ  
ถูก) ซึ่งถือได้ว่าเป็นเบียร์ยี่ห้อที่ถูกที่สุด ขายดีที่สุด หากทุกวัน  
นี้จะสามารถพบเห็นเบียร์ชนิดนี้ได้ทั่วไปเกือบทุกซูเปอร์มาร์เก็ต  
ทุกระดับ

หลังจากจบ Diplom ที่ปอนเรียนปริญญาเอกต่อที่สถาบันเดียวกัน โดยใช้เวลา 3 ปี 3 เดือน ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบจำลองตู้ฆ่าเชื้อแบบใหม่ด้วยความดัน (ถ้านึกกันไม่ออก ลองจินตนาการตู้ฆ่าเชื้อที่มีแรงดันสูงกว่าในยางรถยนต์หนึ่งร้อยเท่า) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มต่อไป ซึ่งปกติแล้วมาตรฐานอุตสาหกรรมในปัจจุบันจะใช้ความร้อนฆ่าเชื้อ โดยที่ปอนอธิบายให้เราฟังง่ายๆ ว่า ลองนึกถึงเวลาที่เรายากดื่มโกโก้ร้อน เราจะน่านมไปดื่ม หากดื่มนานเกินไป จะเกิดคราบโปรตีนเคลือบอยู่บนนม เพราะโปรตีนในนมเกิดการแปรสภาพ ทำให้ดูไม่น่าทาน เป็นผลข้างเคียงที่เกิดจากความร้อนในการต้มนม ที่ปอนเลยทดลองใช้ระบบประมวลผลในคอมพิวเตอร์ มาจำลองของเหลวที่ไหล (Computational fluid dynamic) เพื่อทดลองการฆ่าเชื้อดังกล่าว ข้อดีของการใช้ความดันสูงในการฆ่าเชื้อ คือ สูญเสียคุณค่าทางอาหารน้อยกว่าการใช้ความร้อน ทั้งยังเป็นการฆ่าเชื้อที่มีคุณภาพ หากแต่ข้อเสียคือมีราคาแพง อีกประเด็นที่สำคัญคือปกติแล้วการทดลองในห้องทดลองจะจำกัดอยู่ในขอบเขตที่เล็กๆ กล่าวคือ ในหลอดแก้วทดลองเล็กๆ ถาดเลี้ยงเชื้อเล็กๆ ซึ่งอาจตอบโจทย์ได้แค่ในวงการวิทยาศาสตร์ แต่ไม่สามารถใช้ได้จริงในโลกของอุตสาหกรรมที่ต้องผลิตเพื่อเลี้ยงคนเป็นหลักแล้ว แต่เวลาเอาไปใช้ต่อจริงหรือเอาไปขายให้แก่เอกชน จะเป็นในลักษณะมหภาค (Macro) ต้องพัฒนาไปให้ไกลกว่า หน้าที่ของคนที่เรียนและทำงานในจุดนี้ คือ ต้องทดลองทำวิจัยในระดับใหญ่ ก่อนที่จะผลิตจริงในโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อใช้ในการศึกษา การขายดูความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ได้จริงและทันที โดยสร้างโรงงานต้นแบบ สร้างเครื่องมือจริง หน้าตาเครื่องมือเครื่องมือนั้นจะคล้ายในโรงงานอุตสาหกรรมทั่วไป ปัจจุบันปัญหาที่เป็นข้อด้อยของ

*องค์ความรู้ และวิธีคิดหนึ่งๆ นั้น อาจไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ในแบบหนึ่งต่อหนึ่งเสมอไป การดัดแปลงองค์ความรู้เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างออกไป ก็เปรียบดังความท้าทายหลักในการนำเอาสิ่งที่เราเรียนรู้ในต่างประเทศกลับไปประยุกต์ใช้ที่บ้านเรา*



เมืองไทยยังอยู่ที่นักวิทยาศาสตร์ไทยยังตอบไม่ได้ว่างานวิจัยของตนเองนั้นทำได้จริงหรือไม่? เพราะอย่างมหาวิทยาลัยใหญ่ๆ พวกอาจารย์สามารถทำงานวิจัยได้เฉลี่ย 3 ฉบับต่อปี ซึ่งเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยดังๆ ในต่างประเทศ แต่ทำไมงานวิจัยเหล่านั้นจึงไม่สามารถเป็นไปในทางธุรกิจเพื่อผลกำไรต่อไปได้ งานวิจัยในเมืองไทยส่วนใหญ่จึงออกแนวขึ้นหิ้ง ไม่สามารถขายต่อหรือให้เอกชนมาต่อยอดได้

ปัจจุบันที่ปอนเรียนจบทั้งระดับ Diplom และปริญญาเอกแล้ว กลับไปทำงานอยู่ที่ไบโอเทคระยะหนึ่ง จึงกลับมาทำวิจัยหลังปริญญาเอกที่เมืองเบราน์ชไวค์ (Braunschweig) เรื่องเกี่ยวกับยาจากการหมัก เป็นการใช้พื้นฐานจากที่ตนเองเคยทำมา นำมาเป็นผลผลิตเพื่อมวลชนส่วนใหญ่ต่อไป

นักศึกษาที่มาเรียนต่อต่างประเทศหลายคนมักตั้งข้อสงสัย ทั้งยังมีประสบการณ์ในเรื่องที่คล้ายคลึงกันเมื่อกลับไปทำงานที่เมืองไทยว่า การเรียนเทคโนโลยีอาหารในเมืองหนาวจะสามารถนำไปใช้ในเมืองร้อนได้มากน้อยแค่ไหน? ที่ปอนไขข้อสงสัยเราว่า จริงๆ แล้วเทคโนโลยีอาหารของไทยก็ไม่ได้ด้อยไปกว่าที่นี้เลย มันเป็นเรื่องของกรอบอ้างอิงที่ไม่เหมือนกัน เหมือนที่เราอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมือนกัน เลยมักจะเอาคำตอบของที่นี่ไปตอบปัญหาที่เมืองไทยไม่ได้ตรงๆ แต่ถ้าถามว่าการที่มาเรียนที่นี่แล้วสามารถเอาไปตอบโจทย์ที่โน่นได้ไหม? แน่แน่นอนว่าสิ่งที่เรียนมา เรายอมเอาไปใช้ต่อทั้งหมดไม่ได้ แต่เอาไปปรับทำอย่างอื่นได้ ประเทศไทยเราก็เป็นผู้เล่นระดับโลกในเวทีอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ดังจะเห็นได้จากการที่เรายังมีอุตสาหกรรมเครื่องดื่มกระทิงแดง (ที่ดังไปทั่วโลก) อาหารส่งออกทั้งกุ้งแช่แข็ง ชิ้นส่วนไก่ต้ม แม้กระทั่งผลไม้กระป๋องที่ติดอันดับโลก ซึ่งเราเอาเทคโนโลยีที่เรียนตรงนี้มาปรับใช้ให้

ถูกต้องต่อไปได้ ไม่ได้กำหนดเฉพาะว่าเรียนเรื่องเบียร์เพื่อกลับไปทำเบียร์เท่านั้น เพราะเบียร์ในเมืองไทยก็มีเยอะอยู่แล้ว ทั้งเบียร์สิงห์ เบียร์ช้าง เบียร์ลิโอ ฯลฯ พี่ปอนยังให้กำลังใจนักเรียนนอกส่วนใหญ่ที่มาเรียนรู้นวัตกรรมจากเมืองนอก แต่เอาไปใช้ในเมืองไทยไม่ได้มากเท่าที่ควรว่า นักศึกษาไทยเมื่อกลับมักจะคิดว่าสิ่งที่เรียนมาทำในประเทศไทยไม่ได้ สุดท้ายจะรู้สึกเป็นทุกข์มาก เลยไม่ทำต่อ ซึ่งหลายครั้งความคิดเหล่านี้เกิดจากการที่เราลืมนึกไปว่า องค์ความรู้และวิธีคิดหนึ่งๆ นั้น อาจไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ในแบบหนึ่งต่อหนึ่งเสมอไป การดัดแปลงองค์ความรู้เพื่อประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างออกไป ก็เปรียบตั้งความท้าทายหลักในการนำเอาสิ่งที่เราเรียนรู้นอกประเทศกลับไปประยุกต์ใช้ที่บ้านเรา นักศึกษาที่จบใหม่จึงไม่ควรลืมนึกไปว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดไม่ใช่วิชาความรู้ที่เราเอากลับไป แต่กลับเป็นวิธีคิดที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์นั้นๆ ต่างหาก เหมือนสุภชาติเยอรมันที่บอกว่า “Der Weg ist das Ziel. (หนทางก็คือจุดหมาย)” นอกจากนี้ พี่ปอนยังได้กล่าวถึงความยากลำบากในการกลับไปทำงานกับบุคลากรที่ค่อนข้างอนุรักษ์นิยมในบ้านเรา ว่าในบางครั้งเราก็จำเป็นต้องอะลุ่มอล่วย และใช้กลไกต่างๆ เข้ามาช่วยปรับการทำงานให้ไปในทิศทางที่ส่งผลดีที่สุดในภาพรวม พี่ปอนได้ยกตัวอย่างถึงการงานแก้ปัญหาตามโรงงานต่างๆ ซึ่งมักจะพบว่าคนในสายงานด้านการผลิตมีความยืดหยุ่นต่อการปรับปรุงกระบวนการผลิตค่อนข้างสูง ซึ่งพี่ปอนเคยไปช่วยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีส่งนักศึกษาเข้าไปแก้ปัญหา โดยใช้เวลายุ่งที่โรงงานเป็นเวลาหนึ่งภาคเรียน และทำให้อุบัติการณ์ในโรงงานเกิดการเรียนรู้ไปในเวลาเดียวกันด้วย

พี่ปอนมาเรียนต่อที่ประเทศเยอรมนีตอนอายุ 15 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2539 ซึ่งนับว่าค่อนข้างเร็วสำหรับเด็กไทยในรุ่นเดียวกัน พี่ปอนแอบสารภาพกับเราว่าตั้งแต่มาอยู่ที่ประเทศเยอรมนีร่วมสิบปี พี่ปอนร้องไห้จริงจังแค่สองครั้ง ครั้งแรกคือตอนที่มาใหม่ๆ วันแรก กับครั้งที่สองเมื่อรู้ว่าตัวเองสอบตกวิชาแรกในเยอรมนีเท่านั้นจริงๆ (กล่าวอย่างเน้นย้ำ) เหตุผลหนึ่งอาจมาจากกำลังใจที่ดิ้นหลามจากเมืองไทย อีกเหตุผลหลักน่าจะเป็นรุ่นพี่รุ่นน้องและเพื่อนๆ นักเรียนไทยที่ร่วมหัวจมท้ายกันอยู่ในประเทศเยอรมนี พี่ปอนยังย้ำว่าในสมัยก่อน ส.น.ท.ย. (สมาคมนักเรียนไทยในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีในพระบรมราชูปถัมภ์) มีความสำคัญมาก เป็นที่พึ่งของนักเรียนไทยสมัยนั้นจริงๆ เนื่องจากในสมัยนั้นยังไม่มียินเตอร์เน็ต ไม่มีทั้งโซเชียลเน็ตเวิร์คหรือเฟซบุ๊ก แคมป์ทรีทซ์ข้ามเมืองนาที่หนึ่งก็หลายดอยซ์มาร์คอยู่ (หน่วยเงินของประเทศเยอรมนีก่อนจะมาใช้ยูโร) จึงสื่อสารกันค่อนข้างยาก แต่พอรู้สึกเหงาจริงๆ ก็ยังสามารถนัดเจอกันได้ ได้เห็น

**พี่ปอนยังย้ำว่าในสมัยก่อน ส.น.ท.ย. (สมาคมนักเรียนไทยในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีในพระบรมราชูปถัมภ์) มีความสำคัญมาก เป็นที่พึ่งของนักเรียนไทยสมัยนั้นจริงๆ เนื่องจากในสมัยนั้นยังไม่มียินเตอร์เน็ต ไม่มีทั้งโซเชียลเน็ตเวิร์คหรือเฟซบุ๊ก**

เพื่อนๆ ตัวเป็นๆ จากนั้นจึงเกิดความรู้สึกผูกพัน เมื่อต่างคนต่างกลับเมืองไทยแล้วก็ยังนัดเจอกันเรื่อยๆ โดยพี่ปอนเปรียบเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่มาเรียนด้วยกันแต่ต่างเมืองว่าเป็นเสมือนครอบครัวที่ 2 อย่างแท้จริง ซึ่งพี่ปอนยังกล่าวติดตลกกับทางเราว่า อาจจะเป็นเพราะตนเองเรียนสาขาวิชาที่แปลก ไม่เหมือนใคร เลยไม่ค่อยมีที่พึ่ง แต่เห็นเป็นนักเรียนที่ขยันอย่างนี้แล้ว ใจว่าพี่ปอนจะไม่ทำกิจกรรมใดๆ เลย โดยพี่ปอนเป็นผู้ริเริ่มตั้งเว็บบอร์ดของสมาคมนักเรียนไทยฯ ทั้งยังเป็นนายกสมาคมนักเรียนไทยฯ เมื่อปี พ.ศ. 2546-2547 อีกด้วย และเป็นประธานสภาผู้แทนนักศึกษาของมหาวิทยาลัย Technische Universität München, วิทยาเขต Weihenstephan เมื่อปี พ.ศ. 2545-2546 เรียกได้ว่าใช้ชีวิตนักเรียนไทยในประเทศเยอรมนีได้คุ้มค่าอย่างแท้จริง

นอกจากนั้นพี่ปอนยังให้ความสำคัญกับภาษาที่สามอย่างภาษาเยอรมัน ในการมาเรียนต่อทางวิศวกรรมในประเทศเยอรมนีค่อนข้างมาก เนื่องจากสิ่งที่สำคัญที่สุดของการมาศึกษาในต่างแดน คือ การสื่อสารให้เข้าใจกัน ไม่เกิดอาการ Lost in translation เมื่ออยู่ในสังคมการใช้ชีวิตและการเรียนอยู่ที่นี้ ก็จะพบเห็นตลอดเวลาที่เราอ่านหนังสือวิชาการเป็นภาษาเยอรมัน ต่อให้ถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษก็ไม่เหมือนกัน พี่ปอนย้ำว่ามันเป็นความรู้สึกที่แตกต่างกัน เป็นองค์ความรู้ และเป็นโลกของมัน ทั้งยังยกตัวอย่างความสำคัญที่จับต้องได้ของภาษาเยอรมัน หลังจากจบการศึกษากลับมาเมืองไทยแล้ว โดยเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงจากประสบการณ์ตนเองเมื่อมาทำงานที่ไบโอเทคแล้ว มีโครงการต่างๆ ที่ต้องสร้างโรงงานต้นแบบ บางครั้งต้องติดต่อกับบริษัทเครื่องมือจากประเทศเยอรมนี ทั้งเครื่องมือส่งออกทางอุตสาหกรรมของเยอรมันก็เป็นภาษาเยอรมัน ถ้ารู้ภาษาก็



จะเป็นข้อได้เปรียบเมื่อต้องคุยกันเรื่องคุณสมบัติของสินค้าหรือตรวจรับสินค้า และด้วยความสำคัญของภาษาที่มีอยู่หลากหลายในโลกใบนี้ พี่ปอนและภรรยาจึงสอนน้องแบ่งทอด ลูกสาวตัวน้อยให้พูดสองภาษาตั้งแต่เด็ก โดยภรรยาจะพูดภาษาไทย ในขณะที่พี่ปอนจะพูดเป็นภาษาเยอรมัน ตัวอย่างการเรียนรู้ในบ้านนี้ คือ พี่ปอนและภรรยาต่างก็สร้างไม่รู้ภาษาใดภาษาหนึ่ง ทำให้ลูกสาวทราบด้วยตนเองว่าถ้าอยากรู้ภาษานี้ต้องไปถามใคร สร้างบรรยากาศเล่นเกมร่วมกัน (อย่าเพิ่งสงสัยกันคะ.. พี่ปอนบอกว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่เห็นกันโดยทั่วไป ทั้งไม่ยากเท่าภาษาไทยและภาษาเยอรมัน จึงสามารถเรียนได้ไม่ลำบากนักในภายหลัง โดยปัจจุบันการเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของบ้านนี้จะอยู่ในเพลงที่ฟังกันที่บ้าน) จนลูกสาวคุ้นเคยกับทั้งสองภาษาอยู่ไม่น้อย พี่ปอนให้ความเห็นกับเราว่าอยากสร้างบรรยากาศให้มีโอกาสในการเลือกได้เอง ให้มีจังหวะการเรียนรู้เป็นของตนเอง ซึ่งในบางครั้งพี่ปอนเองก็รู้สึกไม่เห็นด้วยกับการศึกษาในประเทศไทยที่มักจะจับเด็กใส่กลอง เลยเริ่มต้นง่าย ๆ กับลูกสาวให้ลองพูดสองภาษาอย่างมีความสุข พี่ปอนให้ความเห็นเพิ่มว่า ภาษานั้นไม่ต้องพูดให้ดีเลิศถึงกับว่าให้ได้ สำเนียงอังกฤษหรืออเมริกัน แต่ให้เข้าใจภาษาทั้งยังเป็นการเปิดโลกกว้างอย่างแท้จริง

เนื่องจากพี่ปอนคลุกคลีในวงการเบียร์ไม่น้อย เราเลยแอบถามถึงเบียร์ในดวงใจ พี่ปอนแยมว่าส่วนตัวแล้วยกให้เบียร์ Augustiner Helles เป็นที่สุด (เป็นเบียร์ยี่ห้อเก่าแก่ที่สุด และเป็นที่นิยมมากที่สุดของเมืองมิวนิค ก่อตั้งเมื่อ ค.ศ. 1328) เนื่องจากเวลาพูดถึงเบียร์แล้ว จะต้องเป็นรสชาติแบบนี้เลยเท่านั้น (นี่ยังไม่นับอีกเหตุซำๆ ที่ตามมาว่าหนึ่งในเพื่อนสนิทของพี่ปอนเป็น Braumeister อยู่ที่นี้) เราเลยถามต่อว่าทำไม

ต้องเป็น Helles? พี่ปอนเฉลยว่าเบียร์ชนิดนี้เป็นเบียร์ที่ดื่มง่าย ๆ ไม่ขมปาก ยิ่งเมื่อเปรียบกับเบียร์ขาว (Weißen) ที่มีแอลกอฮอล์กลุ่ม Fuselalkohol (แอลกอฮอล์ชนิดอื่นที่ไม่ใช่เอทานอล) มากกว่าแล้ว มักจะพบผลข้างเคียงหลังการดื่ม นั่นคือ ปวดหัวหลังจากตื่นนอน แต่เมื่อดื่ม Helles แล้วมักไม่เกิดอาการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ช่วงที่มาเรียนอยู่ที่ประเทศเยอรมนี พี่ปอนก็พยายามประพฤติปฏิบัติตามคนเยอรมันที่ว่า ฟ่านักอยู่เมืองไหนก็ดื่มเบียร์ของเมืองหรือหมู่บ้านนั้น แต่เมื่อกลับมาที่เมืองไทย พี่ปอนหาเบียร์เยอรมันถูกปากค่อนข้างยาก เนื่องด้วยเหตุผลที่ว่าเบียร์เยอรมันรสชาติดี ๆ ยังส่งออกมาบ้านเราน้อยอยู่ เลยหันไปดื่มเบียร์ Hoegaarden ที่เป็น Wheat beer ของเบลเยียมแทน เพราะมีปริมาณส่งออกมาบ้านเรามากกว่า

### ส่วนตัวแล้วยกให้เบียร์

*Augustiner Helles เป็นที่สุด (เป็นเบียร์ยี่ห้อเก่าแก่ที่สุด และเป็นที่นิยมมากที่สุดของเมืองมิวนิค ก่อตั้งเมื่อ ค.ศ. 1328) เนื่องจากเวลาพูดถึงเบียร์แล้วจะต้องเป็นรสชาติแบบนี้เลยเท่านั้น*

ก่อนร่ำลาจากกันอย่างเป็นทางการ พี่ปอนยังฝากเรามาบอกน้องๆ ว่าการเรียนสาขาที่หายากและแปลกไปจากบ้านเรานั้น อย่ารู้สึกกลัวไปก่อนและคิดว่ามันไม่ดีเพราะจะหางานทำยาก แท้ที่จริงแล้วกลับดี ดังที่พี่ปอนกล่าวกับเราอย่างติดตลกในการทำงานว่าเพราะ “เมื่อเค้าไม่รู้จะทำอะไรกับเรา เลยปล่อยให้เราได้ทำในสิ่งที่เราอยากทำ” นั่นกลับเป็นการเปิดนวัตกรรมใหม่ๆ ทั้งวิธีการคิดทางวิทยาศาสตร์ใหม่ๆ ให้เข้ามาสู่สังคมไทยเพื่อลูกหลานคนไทยนั่นเอง [opnmnd](#)

# ช ร ช ว น ช อ ม [ เบียร์ ]

โดย wvs แก่นเมือง

6 ฟังผ่านเทศกาลออกโทเบอร์เฟสต์ (Oktoberfest) การเฉลิมฉลองด้วยเบียร์ระดับชาติ ที่ลามไปจนเป็นระดับโลกฉบับนี้ผมเลยขออิงกระแสเลือกเบียร์มหาชนที่เป็นเจ้าใหญ่ของเมืองใหญ่ที่มีการฉลองใหญ่ คนทั่วไปรู้จัก หาซื้อได้ไม่ยาก และที่สำคัญเป็นเบียร์หลักของเทศกาลในเมืองนั้นๆ มาพูดคุยกัน แต่ก่อนอื่นขอนอกเรื่องนิดนึงครับ ผมลองตรวจสอบว่าควรเขียน “รสชาติ” หรือ “รสชาด” ดี? เพราะต้องใช้หลายครั้งในคอลัมน์นี้ ก็ต้องแปลกใจ เพราะไม่มีข้อสรุป ฝ่ายรสชาติบอกว่ามาจาก รส ที่แปลว่าความรู้สึกจากลิ้น กับ ชาด ที่แปลว่า เกิด ส่วนฝ่ายรสชาดก็บอกว่ามาจากวลี ออกกรสออกชาด ที่ใช้กันในหมู่ช่างเขียน ซึ่งชาดแปลว่า สีแดง สื่อถึงความมันส์ ถึงแม้ราชบัณฑิตจะเลือกใช้รสชาด แต่อีกฝ่ายก็บอกว่า รสชาดมีมาก่อน ภาษาไทยนี้ดินดินะครับ นอกเรื่องเพียงเท่านี้ ผมขอใช้แบบที่ผมคุ้นแล้วกัน

## Löwenbräu

เบียร์ตั้งจากแดนใต้หนึ่งในหกเบียร์รอร์หันทออกโทเบอร์เฟสต์แห่งมินเชิน (München) เป็นพิลสเนอร์ (Pilsner) ชนิดที่ผสมเป็นแบบ original แอลกอฮอล์ 5.2% เลอเวนบรอย ก่อตั้งใน ค.ศ. 1383 ถ้าพูดให้เห็นภาพในความเก่าก็ตั้งแต่สมัยอาณาจักรอยุธยาอายุได้ประมาณ 30



8.0

ปี และในประวัติศาสตร์ร่วมสมัยที่ไม่อาจไม่พูดถึงได้ คือ เป็นเบียร์เยอรมันเจ้าแรกที่ส่งออกขายนอกประเทศ หลังเยอรมนีพ่ายแพ้ในสงครามโลกครั้งที่ 2

ความรู้สึกในอีกแรก คือ รสชาติแบบบาวาเรียน มีความขมติดปลายลิ้น แต่ไม่หวานเท่าไฮฟบรอย (Hofbräu) เบียร์จากโรงเบียร์แห่งแรกของมินเชิน เลอเวนบรอยมีรสฮอปส์เจือกลิ่นมอลต์อยู่ในที่ แต่ก็จัดว่าเป็นเบียร์ที่รสเด่นกว่ากลิ่นอยู่มาก ไม่ถึงกับดื่มยากแต่ก็ไม่ใช่เบียร์ที่เทเข้าคอหมดแก้วได้ในทีเดียว ถ้าพูดถึงเบียร์สดจากที่ได้ไปลองที่ออกโทเบอร์เฟสต์มา นี่เป็นเบียร์ที่กลางๆ ในหกอันดับ ไม่ได้อร่อยเป็นพิเศษ โดยเฉพาะเมื่อเบียร์หายเย็นในเหยือกขนาดหนึ่งลิตรแล้ว การทำให้เหยือกแห้งจะไม่สบายคอเท่าไร แต่รสก็มีเอกลักษณ์ ทั้งเบียร์ขวดและเบียร์สดนี้เหมาะกับอาหารบาวาเรียนในขนาด “เยอรมันพอร์ซัน” โดยเฉพาะขาหมูเยอรมัน (Schweins-haxe) เพราะไม่มีมวลที่ไปเร่งความอึ่มเยอะเกินไป และไม่สิ้นเกินจนดื่มเร็วแล้วไปแย่งที่อาหาร

## Beck's

เจ้าพ่อจากเบรเมน (Bremen) เบียร์ที่เรียกได้ว่าเป็นตัวแทนรสชาติพื้นฐานของเบียร์เยอรมัน เนื่องจากชื่อเสียงของแบริดและหาซื้อได้ทั่วประเทศ แม้ว่าเบคส์จะเป็นเบียร์ที่ส่งออกมากที่สุด คือ เกือบ 100 ประเทศทั่วโลก แต่ก็ไม่ได้มียอดขายสูงสุดสุดในเยอรมนี และถึงแม้จะหาซื้อได้ทุกที่ แต่คนเยอรมันก็ยังมีความ “แคว้นนิยม” อยู่ เช่น คนฮัมบวร์กก็จะดื่มแต่ Astra คนเบอร์ลินก็จะบอกว่ามีแต่คนเบรเมนที่คิดว่าเบคส์อร่อยที่สุด



7.8

เรื่องรสชาติ หลายคนก็คงคุ้นเคยกันดี เป็นเบียร์ที่ดื่มง่ายตามแบบพิลสเนอร์ ลีนคอ ดิดหวานนิดหน่อย แอลกอฮอล์

4.9% ส่วนตัวคิดว่าถ้าเป็นแบบขวดจะอร่อยลื่นกว่าแบบกระป๋อง กลิ่นยีสต์อ่อนๆ ฮอปส์และมอลต์กลางๆ ไม่ข่มกัน ต้มกับอาหารได้หลากหลาย ตั้งแต่ข้าวผัดกะเพราถึงปาเอญา (ข้าวผัดสเปน) หรือกับชีวหยกฉวผ่าน (ข้าวผัดหมูกรอบแบบกว้างตุ้ง) ก็ไม่แย เพราะรสไม่ข่มสิ่งอื่น และความลื่นเป็นเอกลักษณ์ แต่สิ่งนี้เองที่ทำให้แฟน ๆ เบียร์จากเบลเยียมและเชคที่มีรสชัดเจกว่า บอกว่าดื่มแล้วไม่รู้สึอะไร

## Stuttgarter Hofbräu

สะดุดตาที่ฉลากด้วยฟอนต์แบบโบราณ ที่ตัว S ดูเหมือนตัว G จนสับสนว่ายี่ห้อคือ กตุทท์การ์เทอร์หรือเปลา เบียร์ชตุทท์การ์เทอร์ไฮฟบรอยนี้ ถือว่าโด่งดังและมียอดขายสูงสุดใน Baden-Württemberg แต่ก็อย่างที่ทราบกันดีว่าแถบนี้ไม่ได้มีชื่อเสียงเรื่องการผลิตเบียร์เท่าไร ถึงกับมีเพื่อนๆ ที่ชตุทท์การ์ทบน้อยใจ แต่ยังไม่วายเกทับว่าเบียร์ไม่อร่อยแต่มี Mercedes-Benz กับ Porsche



7.2

เมื่อรินเข้าปากจะรู้สึกถึงรสขมจางๆ กลมกล่อมไม่หวานติดปลายลิ้นหลังกลืน กลิ่นมีน้อยมาก ถ้าใครชอบเบียร์ที่มีกลิ่นชัดๆ อาจไม่ติดใจเท่าไร จุดสังเกตอีกอย่าง คือ ความซ่า ที่ถ้าคนชอบก็ชอบเลย ขวดที่ผสมชิมนี้เป็นแบบพิลสเนอร์ มีแอลกอฮอล์ 4.9% ตามค่านิยมเบียร์เยอรมัน แต่ด้วยเพราะความซ่าดังกล่าวเลยทำให้รู้สึกว่าเขาไปนิด คล้ายเบียร์ไม่มีแอลกอฮอล์ (alkoholfrei) ไปหน่อยเหมาะกับการดื่มกับมือเบาๆ พร้อมขนมขบเคี้ยวระหว่างวัน หรือดื่มเร็วพร้อมเคบับก็เข้ากัน แม้แต่อ่านหนังสือพร้อมจิบชตุทท์การ์ทเทอร์ ไฮฟบรอย ไปด้วยก็ไม่เสียหาย เพราะลีนคอ รสไม่เด่นออกมาจนเสียสมาธิ และความซ่าคอยปลุกไม่ให้หลับ **opnmd**



## รายนามนักเขียนและขอบคุณพิเศษ

นักเขียน: กาญจนา แสงจันทร์, เขียรธันย์ เพ็ชรเจริญ, วรพงษ์ พลกองแก้ว, กิตติ คำแก้ว, สารนาถ เทียมแก้ว, กรกฏ ฉัตรชมชื่น, กานต์อธิป เพ็ชรเจริญ, พชร แก่นเมือง, พรศรี เจริญพานิช, พัดชา รัญตะเสวี, ัญญ์ เนติวร, น.ต. ผนวรุณ ตีมา, เอกชัย จงเสรีเจริญ, มารุต ตั้งวัฒนาชูลีพร, วรุตม์ รินธนาเลิศ, ประเมษฐ์ ฤทธิพิฤกษ์, พรรณพร อัครานนท์, อัคร ชาญ้อง

ขอขอบคุณ: พนิด กิจสุบรรณ, ปรีชา เกียรติภิระจร, ชุตาวรรณ หวะสุวรรณ, ญ์พัฒน์ ดุลยโกเมศ, ชนัตตา จิตพัฒนไพบูลย์, สิริวรรณ วัลย์ศักดิ์วุฒิ, กิตติศักดิ์ อาจคงหาญ, เกตุอัญญาณ์ อาสาสุ, จักรภัทร อีสริยะเสรีกุล, ดลพร ชนะชัย, อาภาพรรณ จันทนขจรพ้ง, อรรถสิทธิ์ พรนิมิตร, Philipp Karger, ธนะ คำรณฤทธิศร

นิตยสารเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้อ่านในคอมพิวเตอร์ สงวนลิขสิทธิ์ตามสัญญาครีเอทีฟคอมมอนส์แบบแสดงที่มา ไม่ใช่เพื่อการค้า ไม่ดัดแปลง 3.0 (CC BY-NC-ND 3.0) ห้ามนำไปพิมพ์จำหน่ายแจกก่อนได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากบรรณาธิการ

ติดต่อสนกย. [info@tsvd.org](mailto:info@tsvd.org)





